

GEMEENTERAADZITTING d.d. 27 NOVEMBER 2020

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen. En welkom op onze gemeenteraad van november. Kan iedereen ons horen? Horen jullie mij? Gaspard, hoor je mij?

VAN PETEGHEM: Ja, ja, ...

VOORZITTER: Oké, dat is goed. Ah, die zit hiernaast, ja, ja, oké. Het zal misschien ... Julien, hoor jij mij? Ah ja, ik zie dat niet. Oké, goed.

GHESEQUIERE: Ja, dat is in orde. Ik hoor u.

VOORZITTER: Ik ga ... Ja, Frans?

WYMEERSCH: Bij ordemotie, mevrouw de voorzitter. Tijdens de commissie van schepen Buysrogge werden wij al dan niet aangenaam of minder aangenaam verrast door een mededeling of door het lezen en het horen van de pers – hiernaar voorgebracht door collega De Meyer – in verband met de mogelijke inplanting van een nieuwe school. Dat was een kleine bom, die hier gedropt werd in de commissie. En dat zou kunnen – als die geruchten waar zijn – een hypotheek leggen op een aantal andere dossiers, die van het zwembad niet in het minst. Ik heb toen op het einde van die discussie gevraagd – en daar was men mee akkoord – dat bij het begin van de zitting van deze gemeenteraad de schepen van ruimtelijke ordening tekst en uitleg zou geven over de stand van zaken, over het hoe en het waarom en hoe de vork nu juist aan de steel zit in verband met dit dossier van deze eventuele nieuwe school. Dus ik vraag, mevrouw de voorzitter, dat u de schepen van ruimtelijke ordening nu sommeert om hier een verklaring in die zin af te leggen.

VOORZITTER: Goed, mijnheer Wymeersch, dat zal ik doen. Maar mag ik eerst de mededelingen voor de gemeenteraad nog even doornemen? Per brief heeft Vlaanderen laten weten als toezichhoudende overheid, dat de jaarrekening van 2019 werd goedgekeurd. Dan in verband met de werkzaamheden van deze avond. Interpellatiepunten 3, 9 en 10 over parkeren en de Grote Markt zullen samen behandeld worden. De punten 6 en 7 over Puyenbeke worden gekoppeld aan regulier punt 12, dat betrekking heeft op de DBFMO van het nieuwe zwembad. En de interpellatie 13 over de coronamaatregelen wordt samen behandeld met het regulier punt 5 met als onderwerp de bekrachtiging van de verordeningen met betrekking tot corona. Ja?

WYMEERSCH: Ik denk dat u twee interpellaties vergeet samen te koppelen, nl. de interpellatie van collega De Meyer en van mezelf in verband met het bosbeheer in het algemeen.

VOORZITTER: Ah, ik heb die niet samen gezet, omdat het ene een algemeen dossier was en het andere een specifiek. Dus, dat is de reden waarom die niet samen ...

WYMEERSCH: Ja, goed. Dan kom ik twee keer aan het woord.

VOORZITTER: Voilà, daar bent u vrij van en dat is geen enkel probleem. We gaan in verband met uw vraag over de school stel ik voor, mijnheer Wymeersch, dat we dat doen voor de behandeling van het punt.

WYMEERSCH: Ik had gevraagd bij het begin van de zitting. Men was daarmee akkoord tijdens de commissie. Dus ik sta daarop dat wij nu schepen De Meester horen in verband met dit punt.

VOORZITTER: Ik euh, allé, ik zou ...

WYMEERSCH: Hij, hij, hij is in de buurt. Ik heb hem hier al zien ...

VOORZITTER: Uiteraard is hij in de buurt, maar ik stel voor, ik vind dat een zinvoller iets, dat we dat samen met dat dossier doen, omdat er dan toch over die mobiliteit en school gesproken zal worden. En dat heeft meer zin om dat allemaal samen te doen. We doen dat voor alle andere punten zo ...

WYMEERSCH: Dan vraag ik mij af, mevrouw de voorzitter, welke zin het heeft van een vraag te stellen tijdens de commissie? Dat die vraag positief wordt beantwoord en dat dan ter zitting van de gemeenteraad men zegt “we gaan het op een andere manier doen”.

VOORZITTER: Nee, nee, maar, mijnheer Wymeersch, wij zullen zeker aan uw vraag tegemoetkomen, maar ik stel voor – zoals we dat altijd doen – dat we de punten bundelen naar onderwerp. Ik denk dat dat wel een goeie methodiek is, die zijn ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik kan mij daarin vinden op één voorwaarde, nl. dat dit gebeurt voor er gesproken wordt over de afvoering.

VOORZITTER: Afvoering, uiteraard. Ja, dat gaan we doen.

DE MEYER: Want ik veronderstel, dat na onze tussenkomst de meerderheid ons zal volgen. En dan heeft dat nog weinig zin over dat punt alleen te spreken. Ik denk dat we het eigenlijk moeten doen voor de afvoering gevraagd wordt.

VOORZITTER: Dat was ook, dat was de bedoeling hé.

DE MEYER: Oké, dank u.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we beginnen met punt 1, ... Ah, excuseer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Nu we er dan toch over bezig zijn – dan moet ik het straks ook niet zeggen – allé, het is alleszins onze bedoeling als fractie om het discount over Puyenbeke te houden naar aanleiding van de vraag om de afvoering.

DE MEYER: Bij ons ook.

VOORZITTER: Eerst de vraag om afvoering. Als dat gestemd is, dan ...

VAN DER COELDEN: Welja, maar normaal gezien, allé, kan een discussie over afvoering kort zijn en kan daarachter de lange discussie zijn. Maar dat zal nu niet het geval zijn. We gooien de kaarten op tafel bij de afvoering.

DE MEYER: Bij ons eveneens.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, micro niet aangezet).

MAES: Ja, u mag uw micro aanzetten. Het is maar dat de mensen u anders niet horen. Nee, wij vragen ook de afvoering van punt 12 met betrekking tot het zwembad en Puyenbeke.

VOORZITTER: Oké. We zullen ook aan het begin van dat punt behandelen. Goed, we beginnen met punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 23 oktober 2020, goedkeuring. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 2, politieaangelegenheden, interzonaal samenwerkingsprotocol, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dat is door de korpschef en door een medewerkster van de politie toegelicht tijdens de commissie maandag. Met excuses dat in het begin de klankverbinding niet aanwezig was, zodanig dat de mensen die thuis aan de commissie deelnamen, daar eigenlijk niets van gehoord hebben. Maar de korpschef heeft dat daarna toch nog, denk ik, goed samengevat.

VOORZITTER: Goed. Zijn hier vragen omtrent of opmerkingen? Neen? Dan kunnen we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Ik zie niets. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, aanpassing besluit van 23 oktober 2020 houdende vacantverklaring van twee functies van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, interventieteams) en besluit van 23 oktober 2020 houdende vacantverklaring van twee functie van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, klachten-cel), goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen of opmerkingen? Dan stemmen we. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 4, politieaangelegenheden, politieverordeningen, wijziging algemeen politiereglement, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, wijzigingen die voorliggen, heb ik dus toegelicht in de commissie. En de wijziging aan het nieuwe art. 38 is dus ook doorgevoerd zoals u waarschijnlijk gemerkt hebt in de aangepaste tekst.

VOORZITTER: Ik zie dat mijnheer De Meyer het woord vraagt.

DE MEYER: Voorzitter, wij zullen dit punt goedkeuren, maar we herhalen onze vraag voor wat betreft de trappen van het stadhuis en de omgeving om de klemtoon te leggen op informeren en sensibiliseren en niet op verbaliseren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mevrouw Geerts, u vraagt het woord?

GEERTS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wij gans ons onthouden op dit punt, omdat we, allé, het wel een beetje sneu vinden onder het motto de stad is van iedereen, maar de trappen van het stadhuis blijkbaar niet. We volgen wel de bekommernissen naar de overlast die er soms is, maar dan moet je daarop reageren. Meestal, allé, wij vinden dat iets heel sympathiek dat mensen soms eens even gebruik maken van die trappen. Dus we vinden dat een zéér vergaande vorm van onverdraagzaamheid eigenlijk vanuit het stadsbestuur.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch vraagt nog het woord en ...

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, het is mij waarschijnlijk ontgaan, maar wat is de wijziging die doorgevoerd is aan art. 38?

BURGEMEESTER: De wijziging, die doorgevoerd is, dus dat in de aanvankelijke tekst stond dat er op de plateaus dus naast het trappencomplex, dat daar ook niet mocht gezeten worden, gegeten of gedronken.

WYMEERSCH: Ah ja, dat is juist. Het is toegelicht in de commissie. Ja.

BURGEMEESTER: Dus dat is nu geschrapt. Alleen het skaten hebben we daar behouden. En ik wil ook antwoorden op allé, de bekommernissen van de raadsleden. Eén, wat Jos De Meyer betreft, dus we zullen dat inderdaad op een passende manier ook duidelijk maken, dus dat het, gelieve niet, enz... In die stijl en ook kwestie van vormgeving dus dat dat eigenlijk geen afbreuk doet aan het monumentale karakter van het gebouw. En het is precies ook de bedoeling om dus ja, het stadhuis voor iedereen toegankelijk te maken hé. Trappen dienen om de trap op of de trap af te dalen. En dus dat daar eigenlijk ja, niemand daar eigenlijk een hindernis vormt, gewild of ongewild, wat dan weer tot fricties zou kunnen leiden. Men kan blijven zitten en men kan eten en drinken op voorwaarde dat men natuurlijk het verpakkingsafval in de vuilnismand doet of terug meeneemt naar huis op de plateaus naast het stadhuis. Dat is geen enkel probleem. Maar niet op de trappen.

VOORZITTER: Ik ga ... Ah ja, excuseer. Voor dat ik het woord geef aan de heer Noppe en de heer Maes ga ik even kijken, want ik zie dat raadslid Luyckx zegt dat er heel slecht geluid is. Is dat voor iedereen zo of is dat ... Nee, oké. Is het al beter, mevrouw Luyckx? Ik hoop het. Ja, mijnheer Noppe, u hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik vond het gewoon een beetje betreuenswaardig de beeldvorming, die er ontstond, alsof de mensen niet meer welkom zouden zijn op het stadhuis. Dat is wel degelijk nog zo. Zoals de burgemeester net bevestigd heeft. En ik ben dan ook blij, dat het college op de suggestie is ingegaan om op de plateaus zitten, eten en drinken wél toe te staan, maar dat we de trap vrijhouden. Allé, we kunnen ons allemaal wel situaties inbeelden, waarbij het hinderlijk is, maar het signaal is niet dat mensen niet welkom zijn. Integendeel, ik wou dat toch nog eens benadrukken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Noppe. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Wij gaan ons ook voor dit punt onthouden en meer specifiek inderdaad ook voor het punt van de trappen van het stadhuis. Uiteraard moeten mensen, wanneer dat zij daar iets zouden nuttigen, het afval meenemen. Dat lijkt mij evident. Maar ik denk dat we daar beter sensibiliserend werken in plaats van altijd bestraffend te werken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik ... Ja, ik zie geen verdere opmerkingen meer. Dan stel ik voor dat we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA, sp.a en Vlaams Belang.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, bij ordemotie? Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat met dit punt te stemmen wij een probleem hebben gecreëerd. Ten minste, een probleemsituatie kon gecreëerd worden en men heeft er bepaalde dingen over het hoofd gezien. Ik verwijs naar een omzendbrief van Binnenlands Bestuur in verband met de organisatie van de zittingen van commissies en gemeenteraden. Over de openbaarheid ervan, over de manier waarop één en ander moet worden georganiseerd en samengeroepen. En ik denk dat bij, ik heb dus gewacht om dit aan te halen tot op het moment dat het punt is gestemd, want ik denk dat we fout zijn. En als we deze gemeenteraad laten doorgaan, dat alle punten die beslist worden, kunnen aangevochten worden bij Binnenlands Bestuur. Ik verklaar mij nader en ik haal er twee punten uit uit omzendingen van Binnenlands Bestuur. Namelijk ten eerste, dat een organisatie van de gemeenteraad, zoals ook vanavond, dat die tot in extenso, dus tot in detail moet gevat zijn door het burgemeestersbesluit. Dat is voor deze regeling niet het geval.

Want in het burgemeestersbesluit staat in wat er instaat, maar wat er niet instaat is de regeling met het publiek, de regeling met het aantal raadsleden dat fysiek al dan niet aanwezig kan zijn, enz..., enz... Staat niet vervat in het burgemeestersbesluit, wat nochtans volgens de omzendbrief van Binnenlands Bestuur noodzakelijk is. Ik weid daar niet over uit, maar ik zeg het maar. En dan een tweede voorbeeld dat ik aanhaal, is waar Binnenlands Bestuur duidelijk zegt in een stukje praktische tips voor fysiek, hybride en digitaal vergaderen. Trouwens, ik wil er opmerkzaam op maken, dat in feite deze gemeenteraad is uitgeschreven als zijnde de facto bijna een digitale vergadering, waarbij raadsleden het recht hebben om fysiek aanwezig te zijn. Het is dus niet zo, dat bij burgemeestersbesluit gesteld is, dat het een hybride gemeenteraad is. Dat is een detail. Over woorden kunnen we redetwisten. Maar, waar Binnenlands Bestuur wel zeer duidelijk is, is waar ze zeggen dat de openbaarheid van de raadsvergaderingen moet gegarandeerd zijn. En dat is in deze dus niet het geval. Dat is in deze dus niet het geval, want als het een digitale en zelfs een hybride raadzitting zou zijn, dan kan deze maar als openbaar bestempeld worden op het ogenblik dat er niet alleen een audiostreaming is, maar dat er een livestreaming is met beeld, ook voor alle toehoorders en alle mogelijke geïnteresseerden in deze gemeenteraad. Is niet het geval. Audiostreaming was tot augustus, tot september eigenlijk een middel om dus de problemen, die zich op dat moment stelden, om die op te vangen. Door deze omzendbrief van Binnenlands Bestuur, die dus duidelijk stelt van “kijk, openbaarheid moet gegarandeerd worden”, zitten we een station verder. U mag nog, u mag nog zeggen van kijk, er mag publiek binnen. Goed, hier mag publiek binnen. Dat kan zo zijn, maar het is niet gegarandeerd, openbaarheid is niet gegarandeerd. Want dit is duidelijk, dat bij een digitaal en een hybride raadzitting er niet alleen audiostreaming, maar een livestreaming met beeld moet zijn. Niet alleen voor de raadsleden en de geïnteresseerden thuis – zoals de pers en anderen – maar voor heel de Sint-Niklase bevolking als ze daar interesse voor zouden vertonen. Dus u loopt het risico, collega’s, als u met deze raadzitting verder gaat en we gaan ten rade bij Binnenlands Bestuur – wat we dan ook van plan zijn te doen – dat alle raadsbesluiten die hier vanavond getrokken worden of geveld worden of beslist worden, dat die als ongeldig en onwettig worden gecatalogeerd en dat u in de maand december of januari opnieuw zal moeten beslissen. Dus lees “voor mijn part trekt u zich terug om even te beraden en de omzendbrief van Binnenlands Bestuur grondig te bekijken, grondig te bestuderen”, maar ik blijf erbij hetgeen dat hier op papier staat, is voor mij duidelijk. De openbaarheid wordt niet gegarandeerd, verwijzende naar de livestreaming en ook de manier waarop dat één en ander is beslist met het burgerbesluit, dat er dus niet instaat, is van die orde dat deze raadzitting niet rechtsgeldig kan doorgaan.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch, voor deze ...

BURGEMEESTER: Collega Wymeersch, allé, volgens de lezing die wij hebben dus van de instructies van het Agentschap Binnenlands Bestuur is wanneer de zitting hybride is en er wordt publiek toegelaten, dus dat dit eigenlijk voldoende is om dan aanvullend dus met audiostreaming mensen, die niet in het stadhuis of in de raadzaal zijn of in het gemeentehuis, de zitting te laten volgen. Dus er zijn momenteel 3 mensen van het publiek aanwezig. Dus allé, volgens onze lezing van de instructies van Binnenlandse Zaken voldoen wij wel formeel aan de voorwaarden.

WYMEERSCH: Volgens uw lezing, burgemeester, ten eerste schrijft u als burgemeester een burgemeestersbesluit voor een digitale raadzitting, waarbij raadsleden mogen aanwezig zijn, maar het is op papier gesteld als een digitale raadzitting. Bij een digitale raadzitting zegt Binnenlands Bestuur moet er een livestreaming zijn, zowel audio als visueel. En ten tweede, wat betreft de regeling voor het publiek, die moet u in uw burgemeestersbesluit vatten. Dat heeft u niet gedaan. Dus daar bent u in gebreke.

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, als u mijn burgemeestersbesluit citeert, moet u het volledig en dus ook correct citeren. Ik heb niet geschreven dat de zitting digitaal verloopt. Ik heb geschreven, dat de zitting overwegend digitaal verloopt. Dus “De zittingen van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn in de maand november overwegend digitaal te laten verlopen en de raadsleden aldus sterk af te raden fysiek deel te nemen aan de zittingen en hen de mogelijkheid te geven digitaal deel te nemen aan de beraadslaging en de stemming”. Dus de omschrijving, de omschrijving is hybride. De omschrijving is niet - zonder dat dat woord gebruikt wordt – de omschrijving is niet dat het digitaal is. Overwegend digitaal en anders ...

WYMEERSCH: Overwegend, ja. En wat is het verschil tussen digitaal of een beetje digitaal of overwegend digitaal?

BURGEMEESTER: Overwegend digitaal wil zeggen gemengd met fysiek. Wil zeggen dus de facto ...

WYMEERSCH: En waar staat die verwijzing naar de regeling voor het publiek in uw burgemeestersbesluit?

BURGEMEESTER: Maar het publiek is hier.

WYMEERSCH: Ja, maar waar staat het in uw besluit?

BURGEMEESTER: Het publiek is hier.

WYMEERSCH: Maar waar staat het in uw besluit, burgemeester?

BURGEMEESTER: “Het publiek en de pers kunnen zowel online als in de raadzaal de zitting volgen. Het is behoudens voor de diensten bestuursadministratie verboden geluidsopnames te maken, te gebruiken of te verspreiden”.

WYMEERSCH: In het besluit?

BURGEMEESTER: Dat staat in de toelichting.

WYMEERSCH: In de toelichting? Niet in het besluit! Niet in het besluit!

BURGEMEESTER: Dat is juist, maar ge moet het als een geheel lezen hé.

WYMEERSCH: Goed. Wij zullen de inhoud van deze raadzitting en alle besluiten, die hier geveld zijn en gestemd zijn, zullen wij aan Binnenlands Bestuur voorleggen.

BURGEMEESTER: Oké ja, dat is uw goed recht. En wij zullen dan zien wat ABB daarover zegt.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik wens mij nu niet uit te spreken over de discussie van daarnet, maar ik denk dat we voor de toekomst toch wel best op veilig spelen en inderdaad ook ervoor zorgen, dat het publiek via livestreaming of ook visueel de raadzitting kan volgen. Want we zijn nog niet uit deze gezondheids crisis. Jammer genoeg! Dus we hebben daar in het verleden ook al voor gepleit, maar ik denk dat we daar inderdaad best een regeling voor treffen voor de komende maanden zeker al om te zorgen dat het publiek ook digitaal live kan volgen in beeld.

WYMEERSCH: Trouwens dat geldt ook voor de commissievergaderingen hé. Lees er het Binnenlands Bestuur maar op na.

VOORZITTER: Ik zie dat de heer Van Gansen ook het woord vraagt. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Ja, wij onderstrepen die vraag hé. Wij vragen dat ook al jaren. Beginnende met Ali Salhi, die dat ook al jarenlang vraagt. En het is echt niet moeilijk hé. Ik heb mijn licht eens opgestoken bij de collega's van Mechelen. Daar streamt men dus echt, men zit met een webcam geprojecteerd op het scherm, waar dus die teams-vergadering doorgaat. Dus hier werden in het verleden echt astronomische bedragen vermeld door het stadsbestuur. Ik dacht 200.000 euro. Ja, sorry, in Mechelen is het gratis. Dat is, allé, zelfs het kleinste kind kan dit gratis streamen. Dus ik begrijp eigenlijk nog altijd niet goed waarom het stadsbestuur dat altijd tegenhoudt. Want ik kan mijn filmpje straks ook gewoon online smijten. Dat is ... Ik kan dat perfect doen. Dus ik begrijp niet waarom dat ge dat blijft tegenhouden eigenlijk.

WYMEERSCH: Ik verwijs naar Lokeren en Moerbeke, daar is het livestreaming hé.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Ik stel voor dat we dan het 5e punt even toelichten en behandelen. Dus punt 5, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordeningen, bekrachtiging.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, dus ik heb dat eigenlijk ook uitgebreid toegelicht in de commissie maandag. Dus de 3 politieverordeningen, die ik getroffen heb in verband met deze zitting, in verband met het nuttigen van etenswaren en dranken in winkelcentra en op de parings en ten slotte in verband dus met de mondkemperplicht in meergezinswoningen en in gemeenschappelijk overdekte gedeelten.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Zijn daar ... Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Een prachtige verduidelijking. Ik dacht al, ik moet het verkeerd begrepen hebben, burgemeester, dat u mij in de loop van de week – maandag, dacht ik – gezegd had, dat mijn punt over de handhaving van de coronamaatregelen bij dit punt zou bijgevoegd worden.

VOORZITTER: Ja.

BURGEMEESTER: Ja, ja, ja.

WYMEERSCH: Ja, maar ja.

VOORZITTER: Ik ging u net het woord geven. Maar ik vroeg eerst om ...

WYMEERSCH: Ah ja, maar het is ... Omdat ik u dat in het begin van de zitting niet heb horen vermelden.

VOORZITTER: Ja, wel, ik kan dat begrijpen dat je dat soms eens ... Ik heb het ook gehad nog deze commissie. Ik vroeg of er eerst nog mensen zijn, die het woord willen over het punt 5. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel. Ja, ik wil de burgemeester toch ook bedanken voor de toelichting bij het besluit van 6 november, omdat hij dan op de commissie heeft verduidelijkt op welke manier er zal omgegaan worden met klachten. En dat er met respect voor de woonst, de privé-woonst van mensen dat zal worden ja, dat zal worden gehandhaafd. Dus ik vind dat wel belangrijk, dat we dat evenwicht voor de verschillende rechten die er zijn – het recht op gezondheid en het recht op privacy – dat we dat evenwicht goed behouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik zie geen verdere vragen meer. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch voor zijn tussenkomst in verband met de coronamaatregelen. Ja?

WYMEERSCH: Dat zal vrij kort zijn, mevrouw de voorzitter. Collega's, mij gaat het niet zozeer om de maatregelen zelf, alhoewel, bij sommige kunt ge u vragen stellen.

Bv. over de laatste, wat betreft de mondkemperplicht in meergezinswoningen, om er geen appartementsblokken van te maken. Maar soit, tot daaraan toe. In het algemeen zou ik willen zeggen, dat men moet oppassen met het uitvaardigen van maatregelen en ze moet toetsen aan de mogelijkheid tot al dan niet handhaving ervan. Want het heeft weinig zin maatregelen uit te vaardigen, die men niet kan handhaven. Het wordt wel zeker een probleem als men diegenen die moeten handhaven, dat die blijkbaar ook op den duur door het steeds wisselen van maatregelen en door de verschillende maatregelen van verschillende echelons die worden uitgevaardigd, dat zij door de bomen het bos niet meer zien. En daarmee bedoel ik, dat men *fur et à mesure* – ik had niet gezegd *à la tête du client*, want dat zou té kort door de bocht zijn – dat men dus blijkbaar dezelfde zogenaamde vergrijpen op een verschillende manier aanpakt. Ik besef heel goed, dat de ordehandhaving – dus politie op de eerste plaats en bijna op de enige plaats – niet overal tegelijk kan zijn en dat ook de mensen, die dus de handhaving moeten doen, ook elk hun eigen karakter en hun eigen visie hebben. Heb ik allemaal geen probleem mee. Maar we hebben toch de laatste weken verschillende keren vastgesteld, dat mensen – ordehandhavers, politie-inspecteurs – blijkbaar niet goed op de hoogte zijn tot in de finesse van bepaalde maatregelen. Over het al dan niet nuttigen van etenswaren op de markt, al dan niet donderdagse markt, waar dus blijkbaar geen onderscheid in gemaakt wordt, terwijl er toch in de maatregelen onderscheid gemaakt wordt tussen de donderdagse markt en de gewone markt. Daar wordt geen onderscheid in gemaakt. Dus blijkbaar is het dus zo, als ik het goed begrepen heb wat de maatregelen betreft, dat er geen etenswaren mogen genuttigd worden tijdens en op de donderdagse markt, maar dat het geen probleem vormt als men zich neerzet op een bank op de markt de zaterdag, de zondag, de maandag, de dinsdag, de woensdag en de vrijdag, dat dat geen probleem vormt. Blijkbaar heeft men bij sommige ordehandhavers daar een andere visie op en de ene handhaaft en de andere handhaaft niet. Het wordt helemaal erg als die handhavers dan beboeten of zogezegd beboeten omwille van het feit dat men etenswaren nuttigt, maar op het PV enkel vermeldt “niet-dragen van het mondkemper”. Het is het ene of het is het andere. Tweede voorbeeld. Het gaat niet op, dat mensen worden beboet voor een toch niet onaardig bedrag van 250 euro/persoon omwille van bepaalde individuele vergrijpen, nl. het niet-dragen van een mondkemper, maar dat 20 m verder groepen van mensen van 15 à 20 in de gazons zitten te picknicken, waar men hen dan op attent maakt en dan zegt “daar beginnen we niet aan, want die verstaan ons toch niet”. Kijk, dat zijn dus dingen, die niet kunnen. Ik heb er alle begrip voor en sommige ordehandhavers zullen sommige situaties stilletjes aan beu aan het worden zijn, maar het is het ene of het is het andere. En dat wekt wrevel op bij de modale Sint-Niklazenaar, die met zulke dingen geconfronteerd wordt.

Ten tweede – en daarmee rond ik af – wil ik er toch stilletjes aan de nadruk op leggen, dat de sfeer – en ik heb dat tijdens de commissie ook gezegd – binnen de stad – en dat is geen Sint-Niklaas verschijnsel, dat zal overal in Vlaanderen wel zo zijn – dat de sfeer niet meer is nu zoals in het voorjaar. De mensen ontwijken mekaar, zijn verbitterd, zijn verzuurd. Ze worden uitgenodigd letterlijk – niet alleen figuurlijk – maar letterlijk om te verklikken. Als ge iets ziet, bel ons. Dus de kliklijn is ... We zijn stilletjes aan zo zonder dat we het zelf beseffen aan het afglijden naar een totalitair regime, dat niet het onze is en dat nooit het onze zal worden en dat waarschijnlijk het uwe ook niet is. Dus ik zou willen zeggen, ordehandhaving ja, maar op een correcte, menselijke en doorzichtige manier en als ge uw regels aanpast, hou daar ook rekening mee.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u, voorzitter. Ik zal antwoorden en indien nodig zal de korpschef, die digitaal deelneemt aan de zitting, ook verder aanvullen en preciseren. Eén, wat de regels betreft, het is inderdaad zo – maar dat is ingevolge het ministerieel besluit – dat er op de donderdagse markt dus binnen de zone van de markt geen etenswaren mogen worden genuttigd en dat er ook geen dranken mogen worden genomen. Dat is duidelijk. Twee, wat betreft de 9 centrumstraten en -pleinen, waar nu al 4 maanden de mondmaskerplicht geldt in Sint-Niklaas, staat eten en drinken en roken trouwens niet als uitzondering vermeldt. Alleen fietsers, bromfietzers, autobestuurders en inzittenden van auto's en mensen die op een terras zitten, dus op een terras van een horecazaak. In de feiten, in de feiten wordt eigenlijk wel toegelaten, dat mensen die iets eten of drinken of roken, dus dat die hun mondmasker niet moeten opzetten. Dat is natuurlijk iets anders dan iemand, die op 150 m of langer met een sigarettenpeuk loopt of met een leeg blikje loopt. Als daar tussen aanhalingstekens – want u kent ook dat fenomeen, collega – als er zo'n "spelletjes" worden gespeeld, ja, daar gaat de politie niet in mee. De feiten waar u precies naar refereert buiten het feit wat u denk ik vorige maand ook al hebt aangehaald in het park, ja, ik kan niet over een aantal, over die feiten oordelen, want ik ken ze niet. Ik moet zeggen, de laatste weken krijg ik veel minder opmerkingen enerzijds van mensen die verbolgen zijn omdat ze dus geverbaliseerd zijn en anderzijds mensen die verbolgen zijn dus dat ze fout gedrag niet geverbaliseerd zien. Dus dat is bijna weggebleven. Ik merk ook trouwens – zowel 's morgens als ik naar het stadhuis ga, als overdag, als naar de avond toe – dus dat de mondmaskerplicht quasi ja 99 % wordt nageleefd in het centrum. Dat is toch mijn waarneming. Dus ja, waar u naar verwijst, ik heb zo wel een aantal gevallen ook gehoord of gelijkaardige gevallen. En dan blijkt er toch wel meer aan de hand te zijn dan dat men iets drinkt of dat men iets eet.

Meestal gaat het eraan toe, dat men vooraf toch ook al – vooraleer men aan eten of drinken toe was – dus het mondmasker niet droeg of dat er zelfs allé mensen ja, mekaar de hand drukken of weet ik veel. Dat zie je ook zeer af en toe nog eens. En dat is eigenlijk, allé, dat hoort eigenlijk ook niet. Ook al staat dat niet in de regels. Nu, u zegt ja, mensen geraken verbitterd en verzuurd. Er zijn een aantal van die medeburgers helaas, maar men mag daar niet aan toegeven. Ik stel ook vast, dat er veel mensen, veel meer voorzichtiger zijn geworden en angstiger zijn geworden. Waar dan voorzichtigheid – oké, angstig is niet nodig – maar dus dat we worden aangespoord of aangemoedigd of dat wij dat zouden doen of de politie om mekaar te gaan verklikken, dat ... Ik zie nergens dat daar aansporingen zijn. Het gebeurt wel, dat er signalementen zijn en ik had de indruk dat tijdens de lentelockdown daar veel meer signalementen waren in die zin dat dat recenter het geval is.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik heb goed nota genomen van een paar uitspraken van de burgemeester. Er zijn collega's, die hier niet in deze zaal zitten, die andere voorbeelden kunnen aanhalen, die het tegengestelde bewijzen. Maar dit zal het ene woord tegen het andere zijn. Maar wat zeer terecht is, is dat de burgemeester het woord angstig heeft gebruikt. En dat is natuurlijk wat op dit ogenblik gebeurt en nog aan het gebeuren is. Men maakt de mensen bang systematisch en bewust. Als men nu, op het ogenblik dat de situatie mondjesmaat aan het verbeteren is, de mensen nu al de schrik aanjaagt voor een eventuele derde golf, dan zeg ik dat is angst zaaien. En daarmee maakt ge de mensen niet blij, integendeel. Dan maakt ge dus uw samenleving nog verzuurder, nog angstiger, nog achterdochtiger. En ik denk dat we dat kunnen missen als kiespijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming van punt 5. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Ik zie niets. Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, CD&V, PVDA en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Het Vlaams Belang. Punt 6, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (ov), buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers.

BURGEMEESTER: Klassieke agenda, geen speciale opmerkingen rond.

VOORZITTER: Ja, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Wie stemt voor? En dat is meerderheid, sp.a, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang.

Punt 7, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Mag dat dezelfde stemming zijn? Voor iedereen? Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan is dat eenzelfde stemming. Punt 8, straatbenamingen, diverse benamingen, principiële goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dank u. Dus ook toegelicht in de commissie. Uiteraard, dit is de eerste fase in de decretale procedure rond het vaststellen van straatnamen of wijzigen van straatnamen. Dus de principiële vaststelling, daarna volgt openbaar onderzoek en dan finaal moet de definitieve vaststelling komen. En het voorstel is dus om de Leopold II-laan de naam Oosterlaan te geven. Dus de oorspronkelijke benaming, wel in het Nederlands dan in het Frans. Die dan de pandant is of de tegenhanger in het Nederlands dus van de Westerlaan. Twee, om dus achter de Christus Koningkerk als ik het zo mag zeggen de Betty De Deckerwegel als nieuwe naam te kiezen. En ten slotte, de Sint-Andrieswegel in Belsele door te trekken.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Er zijn al ... Het woord wordt al gevraagd door de heer Bilici, de heer Baeck, de heer Van Gansen en de heer Wymeersch. Hasan, u hebt het woord.

BILICI: Dank u, voorzitter. Burgemeester, ik ga namelijk heel kort zijn. Ik wil u er vriendelijk aan herinneren, dat u op de gemeenteraad van juni plechtig beloofd heeft, dat u wel werk ging maken om een straat of straten te benoemen naar de twee grote gemeenschappen van Sint-Niklaas, nl. de Turkse en de Marokkaanse gemeenschap. Burgemeester, op 21 januari hebben we terug een straatnamencommissie en ik hoop, ik zeg ik hoop dan dat we op deze commissie iets verder geraken dan de afgelopen 6 jaar. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Bilici. Dan geef ik het woord aan de heer Baeck. U hebt het woord.

BAECK: Ja, dank u wel, voorzitter. Kort. We zullen het hier niet hebben over de inhoud, want die is subjectief. En we hebben alle vertrouwen in de waardevolle rol en de wijsheid van de straatnamencommissie. Wel willen we hen nog een beetje aanmoedigen. In het verslag van de straatnamencommissie konden we het volgende lezen met betrekking tot de benoeming van het speelbos plus trage weg naast de Colruyt in de Smisstraat. "De commissie stelt voor om de jeugd te betrekken bij het toekennen van een naam voor het bos en de doorsteek door middel van participatie via begeleiding door de jeugddienst. De commissie zal op basis van de ingediende voorstellen een keuze maken.

Ook onze vertegenwoordiger in de straatnamencommissie, Bart Willems, had dit voorstel al eerder gedaan bij een aantal andere straatnamen. We vinden het een goed begin en hopen dat dit in de toekomst ook voor andere en grotere straten en pleinen zal gebeuren. Volgens ons kan deze werkwijze de betrokkenheid van de burgers, buurtbewoners alleen maar vergroten en werken we zo aan een sterker “fier op Sint-Niklaas”-gevoel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Baeck. Dan geef ik eerst het woord aan mijnheer Van Gansen.

VAN GANSEN: Ik volg de twee vorige collega's. Inspraak gaat alleen maar belangrijker worden. En voor mijnheer Bilici kunnen we misschien het noorden van de Clementwijk, dus het 3^e deel, daar kunnen we misschien eindelijk rekening houden met de verschillende gemeenschappen. Maar ik wou vooral mijn dank uitspreken aan de twee voorzitters van de twee straatnamencommissies die gepasseerd waren en ook alle leden voor hun constructieve samenwerking.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Gansen. De heer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, u herinnert zich ongetwijfeld de discussie, die eigenlijk de aanzet is geweest om heel dit punt in een stroomversnelling te brengen, nl. de al dan niet naamswijziging van de Leopold II-laan. Wij hebben op dat moment onze discussie niet kunnen voleindigen wegens een tekort aan spreektijd. Voor ons hoefde de Leopold II-laan als folkloristisch figuur niet direct te verdwijnen. Maar het is toch handig meegenomen, dat een lid van Saksen-Coburg dan toch niet binnen het straatbeeld te vinden is. Daarom gaan we dit goedkeuren. Maar, ik neem van de gelegenheid, ik maak van de gelegenheid gebruik om vermits dat we nu kunnen vaststellen, dat we zullen te maken hebben met een Westerlaan, een Noorderlaan en een Oosterlaan én rekening houdend met het feit dat we dan toch beginnen te knabbelen aan de koninklijke stamboom, nl. aan de Saksen-Coburg, laten we van de Pr. Jos.-Charlottelaan de Zuiderlaan maken. En ik wil dat deze gemeenteraad dat akteert en dat meebrengt naar de volgende straatnamencommissie. Ik zal – ik ben daar zelf ook lid van – het daar ook ter sprake brengen. Wat betreft het voorstel van collega Bilici, ik kan hem daarin een eind volgen en ik wil zelfs overwegen van daar met hem over in discussie te gaan. Onder één voorwaarde. Dat wij kunnen vaststellen, dat in de thuislanden van de betrokken gemeenschappen ook hier en daar een Sint-Niklaasstraat wordt ingehuldigd.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Het woord werd nog gevraagd door de heer Maes, de heer Van der Coelden en dan ten slotte door de heer De Meyer. Mijnheer Maes, ik geef u eerst het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, wij gaan dit punt goedkeuren vooral – en dat is dan in tegenstelling tot de vorige spreker – dat wij zeer verheugd zijn dat Leopold II – en dat is niet zomaar iemand, dat is echt iemand die heel wat massamoorden op zijn geweten heeft – dat die straatnaam in Sint-Niklaas gaat verdwijnen. Maar als we de nieuwe merkenstrategie bekijken, oh zo verrassend, is de Oosterlaan voor ons niet oh zo verrassend en vinden we eigenlijk wel een beetje een gemiste kans om ook niet wat meer vrouw in de straatnamen aan te brengen. En ik denk dat we daar toch absoluut voor de komende gelegenheden als die zich voordoen, moeten mee rekening houden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Merci. Om te zeggen, dat wij ons straks zullen onthouden bij de stemming, omwille van hetgeen dat Hasan daarnet gezegd heeft. En ik wil er Kristof dan wel op attent maken, dat de realisatie van het noordelijke deel van de Clementwijk, ja, dat dat nog niet voor morgen is. Zelfs niet voor overmorgen. Dat dat nog een aantal jaren kan duren. En dat logischerwijze de benoeming van de straten daar dan ook nog wel enige tijd in beslag zal nemen. We gaan ons ook onthouden omdat we enerzijds blij zijn, dat de Leopold II-laan uit het straatbeeld gaat verdwijnen. Daar waren we het allemaal over eens. We hebben dat ook eens besproken in de fractie en in een wat ruimer verband en er was toch ook wel wat ontgoocheling, omdat de verwachting was dat in de plaats van de Leopold II-laan een naam ging komen, die daar ook op een gunstige manier tegen afsteekt en die verwijst naar vrede, naar ja, multilateralisme, naar verdraagzaamheid, dat soort zaken. Dus in die zin vinden wij de Oosterlaan – die ook geen naam is die refereert naar een historische plaats, het is eerder een antecedent van de Westerlaan, maar er is ooit wel een Westerstatie geweest, maar nooit een Oosterstatie – dus vinden wij dat wat een, allé, we hadden graag een andere naam gezien, die meer betekenisvol was in het perspectief van wat de Leopold II-laan was.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik vind dat het bestuur de wijsheid gehad heeft om in de straatnamencommissie iemand op te nemen van elke fractie. Omwille van die reden ben ik er minder voorstander van om elk van die discussies hier nog eens smalletjes over te doen. Wat niet belet, dat het vrij logisch is, dat op het moment dat dat punt op de gemeenteraad komt, men een stemverklaring geeft.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan als er geen tussenkomsten meer zijn, stel ik voor dat we over dit punt stemmen. Ah, excuseer ...

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: ... burgemeester. U hebt het woord.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, tussenkomsten van alle fracties van de oppositie, meerdere soms van eenzelfde fractie. Collega Bilici, het gaat niet over het noemen van straten naar de gemeenschappen, maar wel van de steden of de streek waarvan die afkomstig zijn. Al Hoceima en Isparta, respectievelijk in Marokko en Turkije. Die voorstellen, die liggen op tafel. In de straatnamencommissie is er ook overeenstemming om daar gepaste plekken of straten voor te zoeken als die zich voordoen. Maar zoals collega Van der Coelden zegt, ja, die liggen daar niet voor het rapen. En u weet ook, u hebt daar ook in het verleden op aangedrongen, een straat, een weg, een plein, een park, ja, én naar de ligging én naar de envergure, het moet ook wel wat passen met de naam die de straat, het plein, het park of de weg gaat dragen. Dus u weet ook, in het verleden dat er al voorstellen geweest, maar die niet aan die criteria beantwoorden. Twee, collega Baeck, het is goed dat u dat ook onder de aandacht brengt, dat wij in de keuze van bepaalde plekken, waar er niet direct historische of veel historische referenties zijn en die dan zeker als speelterrein of als speelbos hun jeugdige en kinderlijke functie krijgen, dat we daar ook de kinderen willen betrekken in de keuze van de naam. Mijnheer Maes, de vraag om dus meer vrouwen een straatnaam te geven – en u hebt ook daar in de commissie nog naar verwezen – ja, die ligt ook al vele jaren op tafel. Maar dat is hetzelfde als met de bekommernis van collega Bilici. We moeten natuurlijk ook straten hebben, die zich nog daartoe toe lenen. En we gaan geen straten creëren om namen te kunnen toekennen. Het is omgekeerd. Mijnheer Wymeersch, uw voorstel wordt genoteerd. Oké, uw voorstel wordt genoteerd. En ten slotte, mijnheer Van der Coelden, allé, ik wil nog eens benadrukken, de keuze voor de Oosterlaan, dat is geen fantasietje. Dat is niet om een pendant te hebben van de Westerlaan. Nee, dat is omdat dus oorspronkelijk de Leopold II-laan – toekomstige Oosterlaan – oorspronkelijk de Boulevard de l'Est was. En wij zijn gehouden om indien er een straatnaam moet worden gekozen of een straatnaam verandert, dat men teruggrijpt of probeert na te gaan “zijn er historische benamingen die daarvoor in aanmerking komen”. Zoals wij bijna 30 jaar geleden het Kardinaal Mercierplein terug de Houtbriel hebben genoemd hé. De Houtbriel en niet naar een andere figuur. Ja, en ten slotte, collega De Meyer, ja, het is inderdaad het recht van raadsleden om commentaar en bedenkingen te formuleren, wanneer er voorstellen komen vanuit de straatnamencommissie. Maar ik wil toch ook nog eens benadrukken, dat zowel de informele als de formele vergadering van de straatnamencommissie, die dan nog werden voorgezeten door mijn voorganger, die ik bij deze ook wil bedanken en hulde brengen aan zijn inzet en betrokkenheid – Carl Hanssens – dus dat dat in grote consensus is gebeurd. En een aantal van de collega's, die ook namens hun fractie als waarnemer in die straatnamencommissie zitten, zullen dat ook kunnen getuigen.

Ondertussen ja, is inderdaad in januari nog een nieuwe vergadering gepland en zijn er een aantal nieuwe dossiers als ik het zo mag zeggen, die op tafel liggen.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Dan stel ik voor dat we nu stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Ik zie dat niet. Wij stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, PVDA, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is de sp.a. Punt 9, financiën, gevolgen coronacrisis, afwijking van bestaande belasting- en retributiereglementen, huur- en concessieovereenkomsten, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen of bedenkingen over? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 10, personeelsaangelegenheden, uitvoering sectoraal akkoord 2020, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Ook toegelicht in de commissie. Hetzelfde punt komt ook straks in de OCMW-raad nog eens aan bod.

VOORZITTER: Ja. Zijn daar vragen of opmerkingen? Nee? Dan kunnen we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 11, personeelsaangelegenheden, aanpassing afsprakenkader telewerk, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, zelfde verhaal als daarjuist. Dus toegelicht in de commissie en ook straks komt het nog ter sprake in de agenda van de OCMW-raad.

VOORZITTER: Ik zie dat de heer Noppe het woord vraagt. Mijnheer Noppe?

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepen, collega's, ik trap een beetje een open deur in als ik zeg dat corona een serieuze impact heeft op ons leven en heel wat negatieve gevolgen. Maar hier en daar zijn er toch ook een aantal lichtpuntjes om in de terminologie te blijven en één van die lichtpuntjes is volgens onze fractie ook de evolutie op vlak van telewerken. Wat in de maand maart eigenlijk startte als een verplichting om zoveel mogelijk die verspreiding van het virus tegen te gaan thuis te werken, dat groeide voor veel collega's uit tot een aangename en positieve ervaring met dat telewerken. Als organisatie – en dat is niet enkel bij de stad Sint-Niklaas, maar ook bij heel veel andere openbare en private organisaties – werden we eigenlijk gedwongen om op een andere manier te gaan werken en daar ook concrete afspraken rond te maken. Onze fractie, schepen, is alvast blij dat de ervaringen van de afgelopen maanden positief werden geëvalueerd en nu uitgroeien tot een verdere verankering van het principe telewerken binnen de stadsorganisatie.

Ik ga niet dieper ingaan op de verschillende randvoorwaarden, die gesteld worden en de aanpassingen die aan het kader worden voorgesteld, maar globaal vinden wij wel dat er een gezond evenwicht en een gezonde balans wordt gevonden tussen telewerk enerzijds en werken op 't bureau anderzijds en belangrijk daarbij de dienstverlening richting onze klanten wordt ook niet uit het oog verloren. We vinden het ook positief, dat het werken in onderling vertrouwen en op basis van vooropgestelde doelstellingen en verwachtingen de regel wordt en zijn positief ook over de ondersteuning die zal geboden worden aan leidinggevenden om met hun medewerkers op een andere manier en een nieuwe manier te coachen doordat zij minder vaak op 't bureau zullen zijn. Schepen, wij steunen dus volmondig deze aanpassing van het kader rond telewerken. Wij zijn overtuigd van de voordelen voor de medewerkers én de stadsorganisatie en met het kader denk ik dat de stad zich verder in de verf zet als een aantrekkelijke en ook een moderne werkgever.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Als er verder geen tussenkomsten zijn, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 12, DBFMO van een nieuw zwembad op site Puyenbeke, procedure, selectieleidraad en indicatieve raming, goedkeuring. En daarvoor laat ik eerst het woord aan schepen De Meester, die een micro nodig heeft - hier op het hoekje misschien - en die een toelichting zal geven. Schepen, u hebt het woord.

DE MEESTER: Ja. De LAB-school heeft de principiële vraag gesteld voor de oprichting van een secundaire school, waar 700 leerlingen ... euh voor 700 leerlingen liever op een perceel op de hoek van de Roskamstraat en de Waasmunsterse Steenweg. Het college besliste om voor deze locatie geen principieel akkoord te verlenen. En zoals we bij alle vragen van onderwijsinstellingen doen, zeker met de huidige capaciteitsproblematiek in het achterhoofd, zijn we met de school in gesprek gegaan om samen met de diensten te kijken naar mogelijke locaties op ons grondgebied. En in die zoektocht kwam de locatie van de Kleibeekhoeve met aanpalende weilanden naar voor als een mogelijke piste. Naast het bijkomend aanbod door een bijkomende secundaire school, dat een deel van de capaciteitsproblematiek op ons grondgebied zou kunnen verlichten, kan een ontwikkeling van deze site ook kansen bieden voor een aantal noden, waar de buurt vandaag mee kampt. Een mogelijke ontwikkeling kan een opportuniteit zijn om de circulatie naar de sites van MIWA en Aquafin te verbeteren, een fijnmazig zacht netwerk voor fietsers en wandelaars te creëren en mogelijks een antwoord te bieden voor parkeerbehoeften van de buurt. De school zou daarbij de beschermde, maar verwaarloosde hoeve restaureren.

Er werden stappen gezet om de gronden te verwerven en de school kocht de gronden onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van de nodige vergunningen. Maar tot op heden werd er geen omgevingsvergunning aangevraagd door de school. We verwachten die eigenlijk in het voorjaar.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch en mijnheer De Meyer.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Schepen, collega's, toeval bestaat niet. Dus we hebben vanavond een persmededeling onder ogen gekregen van de LAB-school zelf, die zeer affirmatief is en uit de toelichting van de schepen begrijp ik toch ook, dat er vrijwel – afgezien van het feit dat er nog niets definitiefs is zolang het niet op papier staat – maar dat er eigenlijk geen weg terug is, want dat er principiële akkoorden zijn rond de site. Maar als men hier duidelijk stelt in de persmededeling van LAB Sint-Niklaas “De nieuwe school komt op de site van de Kleibeekhoeve in de Kleibeekstraat en wordt met bijzondere aandacht voor de buurt ingepland. De school zal op deze locatie meteen op heel wat interesse kunnen rekenen van jonge gezinnen in onder meer de nieuwe wijken Dillaart en Beenaert”. Ze hebben dus wel al werk gemaakt, ze zijn al op prospectie geweest, ze hebben zich gaan voorstellen in heel de buurt. Ze zijn dus affirmatief, het komt er. En ik verneem dus van de schepen in feite zonder dat hij het met zoveel woorden zegt, dat afgezien van het feit dat er nog geen vergunning is aangevraagd, dat inderdaad die LAB-school er zal komen, punt. Dat schept enige duidelijkheid, schepen. We vinden het trouwens zeer jammer, dat wij op het ogenblik dat wij in de commissie toelichting kregen – en ik ga dus geen voorafname doen op de discussie van daarjuist – dat we daar geen inzicht op hadden van deze stappen van deze school, want ik denk dat dat op heel het dossier van Puyenbeke en omgeving toch een ander licht werpt. En ik denk dat we daar dus ook terdege rekening mee moeten houden. Dus ik ga ervanuit, dat de kogel daar vrijwel door de kerk is. En dat wij dus inderdaad binnen afzienbare tijd – en de school kondigt aan voorjaar 2024 – dat we dus met deze nieuwe school zullen leren leven.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer heeft ook het woord gevraagd. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Ik wil vooreerst de schepen bedanken voor de correcte mededeling. U bevestigt trouwens wat wij konden lezen en wat ik uiteraard gelezen had in de verslagen van het schepencollege. Het was niet aan mij om dat op de commissie te zeggen. Daarom vroeg ik eigenlijk aan schepen Buysrogge om ons die nodige uitleg te geven. Maar vermoedelijk was hij niet aanwezig of minstens geestelijk niet aanwezig in de betrokken commissie. De school op zich is denk ik pedagogisch een kans. Het is een aanvulling van het onderwijsaanbod vanuit een andere onderwijsvisie. En het kan mogelijk ook voor de wijk een opportuniteit zijn.

Ik spreek twee keer in voorwaardelijke wijze. Maar de reden waarom ik dat in de commissie sport gebracht heb, is eigenlijk de volgende. En ik heb daar toen reeds een paar zinnen over gezegd. Als je kijkt naar de driehoek of het vierkant – het hangt er een beetje vanaf hoe je uw lijnen trekt – Watermolenstraat, Plezantstraat, Kleibeekstraat, Hoge Bokstraat en u kijkt wat er vandaag inzit en welke ontwikkelingen daar allemaal op komst zijn, dan merk je er is reeds een basisschool. Ge hebt Aquafin, regelmatig bezocht door vrachtwagens. Ge hebt de MIWA, die heel wat drukker bezoek kent dan voorheen, nog voor vele jaren. Want we hebben begrepen, dat jammer genoeg in Belsele nog geen recyclagepark voorzien is deze legislatuur. Ge hebt daar een woonwijkje in verdere ontwikkeling. Ge hebt daar mogelijks een zwembad met sport en recreatie dat erbij komt en ge hebt daar een secundaire school, die mikt op 700 leerlingen op termijn. Volgens TV-Oost op 1.000 leerlingen. Dan vind ik het eigenlijk jammer, dat we daar stukjes visie krijgen op vlak van ruimtelijke ordening, waar ge een totale visie van gans die wijk van stadsontwikkeling zou moeten hebben “hoe gaan we gans die wijk op termijn daar inrichten en organiseren”. En ge moet geen onderzoeken doen op vlak van mobiliteit voor het zwembad – absoluut nodig – maar u zou eigenlijk het geheel van die wijk moeten meenemen in die mobiliteitsstudie. We weten met z’n allen, dat de Kleibeek-, de Plezantstraat één van de drukst brede straten is van onze straat. Bovendien met de gevaren van dien en we moeten niet naar het recente verleden wijzen. Dus ruimtelijke visie en mobiliteitsvisie op het geheel. Daarenboven, collega’s, aan de andere zijde van de Kleibeek- en Plezantstraat hebt ge de Heistraat en binnen een aantal maanden gaat ge naar hier komen met het dossier van de sociale site, die ge terecht ook verder wilt ontwikkelen. Maar ook die zal bijkomende mobiliteit teweegbrengen. En ge hebt ook toch de Clementwijk, die in verdere ontwikkeling is. Eigenlijk mis ik hier een totaal gebrek aan visie op die Plezantstraat en die Kleibeekstraat, die op dit moment reeds bijzonder, bijzonder zwaar bereden is. En als ik daar doorrijd altijd met schrik als ik die fietsers zie, die naar school rijden, hoe gevaarlijk dat dat daar is. Dat zou eigenlijk een absolute prioriteit moeten zijn om daar meer aandacht voor te hebben. Destijds is er nog nagedacht over een verdere ontsluiting van de Heistraat. Ik ga er vandaag geen pleidooi voor houden. Maar als ge die wijk daar verder ontwikkelt, zou je minstens die mogelijkheid mee moeten onderzoeken. Ik zeg vandaag niet dat dat er moet komen, begrijp mij niet verkeerd, maar u zou minstens de opportuniteit ervan mee moeten onderzoeken. Dus mijn bezorgdheid was vorige dinsdag op de commissie van bekijk alstublieft dat geheel en jammer genoeg mis ik dit eigenlijk. Ja, we zullen er straks op terugkomen als we spreken over het andere punt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Maes en daarna mijnheer Van der Coelden. Ja, u had daarnet al gevraagd om ook het woord te krijgen.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, bedankt, schepen, voor de toelichting. Ik vind het heel positief, dat het stadsbestuur de ruimte wil geven aan die school. Een school met, denk ik, een zeer vooruitstrevende pedagogische visie. Zeker in het kader van het tekort dat zich dreigt voor te doen voor leerlingen in onze stad, is het belangrijk dat dergelijke scholen de kans krijgen. Ik denk ook, dat uit de communicatie die ik heb gelezen over de school, dat het de bedoeling is om eigenlijk zoveel mogelijk een autoluwe school te hebben en zoveel mogelijk de auto's en de mensen te sensibiliseren om niet met de auto te komen, wat ik ook een zeer goeie insteek vind. Maar een belangrijk gegeven – en in dat opzicht sluit ik mij aan bij wat collega De Meyer daarjuist zegt – de Plezantstraat is een zeer druk bereden toegangsweg vanuit het noorden voor onze stad. En quasi de enige weg voor zwaar transport voor vrachtwagenverkeer. Dus als zelfs het uitzonderlijk verkeer, dat vanuit het noorden naar de stad moet en verder, die moeten allemaal langs die Plezantstraat. Die mogen niet door de Hoge Bokstraat. Voor een stuk ook begrijpelijk, want die Hoge Bokstraat is op zich al zeer zwaar belast. Daar gaan we het straks in het dossier nog over hebben. Dus ik denk dat het van groot belang is in het kader van heel de mobiliteit en de ruimtelijke ordening van toch heel die buurt grondig te bekijken. Maar ik denk dat dat het dossier over het zwembad overstijgt. En dat het veel ruimer is dan het dossier waar we ons straks gaan over buigen. Maar laat ons zeggen, dat we in eerste instantie zeer blij zijn, dat een dergelijke school een plek vindt of gaat vinden in onze stad.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Wel, allé, ik vond zelf dat schepen Buysrogge op de commissie van dinsdag stuntelig overkwam en niet goed wist wat vertellen. Maar ik begrijp hem. Ik begrijp hem. Allé, als er over die school op dat moment nog geen enkele beslissing genomen was door het college, dan is het ook niet kies voor een schepen – en om het even welke schepen van het college – om daarover te communiceren. Als iemand, die een project voor ogen heeft, een ruimtelijk project voor ogen heeft en die wil daarover praten met mensen van het college, met mensen van de administratie, dan moet dat in een zekere vertrouwelijkheid kunnen gebeuren en dan past het niet om daar openbaar over te communiceren, zelfs niet naar een gemeenteraadscommissie of naar gemeenteraadsleden. Twee, we weten nu waar we aan toe zijn met die school.

DE MEYER: Die principiële beslissing was genomen hé.

VAN DER COELDEN: We weten nu waar we aan toe zijn met de school. Ik neem aan dat schepen De Meester deze verklaring aflegt met akkoord ook van de school, die er blijkbaar trouwens vandaag zelf over gecommuniceerd hebben. Ik vind het ook niet gepast om hier vanavond de discussie te gaan voeren over die school en of die goed of slecht of op zijn plaats of niet op zijn plaats is. Dat zal moeten blijken op het moment dat ze hun aanvraag doen en dat ze die ondersteunen met alle gegevens, die daarvoor nodig zijn om die te kunnen beoordelen op vlak van ruimtelijke ontwikkeling, op vlak van mobiliteit, enz... Drie, de enige reden waarom dat de school hier vanavond ter sprake kwam, is de mogelijke link met Puyenbeke, met het zwembad en met de druk daarvan op de buurt. Maar ik moet eerlijk zeggen – en zonder dat ik zelf ook een dossier heb – maar als ik hoor waar de school zal ingeplant zijn, dan denk ik dat de invloed van de school op de onmiddellijke omgeving van Puyenbeke zeer beperkt zal zijn. En dan is voor mijn part het thema school voor vanavond afgerond.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Schepen, wilt u nog reageren? Anders ...

DE MEESTER: Ja, ik zal het heel kort doen hé. Ik ben blij met de tussenkomst van mijnheer Van der Coelden, die heel wat wijze dingen bevatte. Over de N403 denk ik dat schepen Hanssens in de toekomst nog wel eens een toelichting kan geven, omdat daarrond een studie loopt om daar de verkeerssituatie te verbeteren. En u hebt mij in mijn ook zeer voorwaardelijke bewoording ook horen zeggen, dat een fijnmazig zacht netwerk belangrijk is. Ik ga het daarbij houden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan geef ik toch ook nog het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, collega's. Ook voor de sereniteit in het debat. Ik was zelf afgelopen woensdag onaangenaam verrast toen ik het krantenartikel las, waarin dat op Puyenbeke een LAB-school zou komen. Ik zou bijna zeggen, dat dat een lapsus was, want dat klopt alleszins niet. Dat hebben we hier daarjuist ook gehoord. Maar dat creëert natuurlijk wel een zekere negativiteit of een zekere beladenheid in een dossier, wat we eigenlijk kunnen missen. Dus ik vond dat heel ongelukkig van de krant. Ik weet niet waar die die informatie haalde. Alleszins, die informatie is, die was niet correct, die is niet correct. Als het gaat over de effecten van die komst van die school op het dossier Puyenbeke, dan wil ik mij ook wel wat aansluiten bij de wijze woorden van Kris. Ons idee, gevoelsmatig, is dat de impact van de LAB-school op de omgeving Puyenbeke relatief beperkt zal zijn. Enerzijds omdat de woon/school-spits niet samenvalt met de eventuele spits van de site Puyenbeke.

Anderzijds ook omdat heel de filosofie van de mensen van de LAB-school, zowel leerkrachten als leerlingen, dat die verplaatsingsmodus, dat die vooral hem anders situeert dan gemotoriseerd. En dat is toch wel, dat past net in heel die filosofie van daar ook, dat allé, de doorwaadbaarheid op de site Puyenbeke voor fietsers, voor voetgangers kan ook juist een troef zijn. Maar toch ondanks dat aanvoelen, dat dat effect dus relatief beperkt zal zijn, hebben we ondertussen deze week – en dat wil ik hier toch ook meegeven – gevraagd aan studiebureau SUUNTA, die hier afgelopen dinsdag de voorlopige resultaten van de MOBER heeft komen voorstellen, om bij de definitieve MOBER, om daar eventuele effecten van de komst, van de eventuele komst van die school, om die effecten ook mee te nemen in de eindresultaten van de in opmaak zijnde MOBER. Dat wou ik u toch nog meegeven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, op Puyenbeke, dat heb ik nooit uitgesproken. Voor alle duidelijkheid, voor de mensen die nu meeluisteren van de collega's, ik heb dat zeker niet uitgesproken op de commissie. Ik heb het trouwens ruimer gesitueerd. En het was voor mij duidelijk waar de aanvraag was. Correctheidshalve, als mijnheer Van der Coelden zegt "de schepen kon nog niets weten", ik denk dat de principiële beslissing toch genomen is door het college eind oktober. Ik denk dat de schepen – maar goed, we moeten dat verhaal niet te lang maken – eigenlijk de kans had om vorige dinsdag ons toch in alle objectiviteit en in alle rust iets meer mede te delen. Wablieft?

BUYSROGGE: Met alle respect, Jos, maar dat is op die moment toch niet aan mij om daarover te communiceren? Er is mij de duidelijke vraag gesteld "is er een omgevingsvergunning afgeleverd" en ik heb daar heel klaar en duidelijk gezegd "neen, er is geen omgevingsvergunning afgeleverd". Dat kan stuntelig overkomen ...

DE MEYER: Omdat u zou kunnen zeggen dat ...

BUYSROGGE: ... maar ik denk dat ik wel duidelijk was.

DE MEYER: Om te kunnen zeggen we hebben een principieel gunstige beslissing, het is niet aan mij om de mensen daarover te informeren, alhoewel ik alle informatie had. Maar voor mij heeft het wel consequenties voor de buurt, minstens in de Kleibeekstraat, Plezantstraat en ook voor de ruimere wijk. Ik zou nog een aantal zaken kunnen zeggen, maar ik ga dat niet doen om het dossier niet in diskrediet te brengen. Wat ik wel goed vind, dat is dat ge minstens rekening gehouden hebt met de zorg, die ik uitgedrukt heb vorige dinsdag en in de MOBER toch de conclusie neemt van we moeten dat meenemen. En ik spreek dan niet alleen over gemotoriseerd verkeer, maar ik spreek ook over fietsers en dergelijke meer.

Want ook dat moet bekeken worden, want dat heeft ook zijn invloed voor fietspaden en dergelijke meer. Niet alleen voor de fietsdoorsteek, maar ook voor de Kleibeek- en Plezantstraat.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Dan gaan we nu kort de discussie voeren over de afvoering. Dus jullie weten dat het van het punt 12, waar we het over hebben. Van de DBFMO van het nieuwe zwembad op de site Puyenbeke. Daarover zijn we bezig eigenlijk. Omdat de heer Wymeersch dat had gevraagd, die afvoering van dat punt, had ik begrepen? Ah, de heer De Meyer, oké. Dan heb ik u verkeerd begrepen. Ah, oké. Goed, dan geef ik het woord aan ...

DE MEYER: Ja, we vragen omwille van 5 punten de afvoering van dit punt. Eerst en vooral omwille dat de stad nog geen eigenaar is van alle betrokken percelen, waar het project ontwikkeld wordt. We weten wel strikt juridisch is het niet nodig, maar we denken dat het beter zou geweest zijn, dat hierover alle duidelijkheid was. Omwille van de mobiliteitsstudie, die nog niet volledig is afgerond. Omwille van de ruimtelijke visie en de ruimtelijke studie, die nog niet is afgerond. Omwille van de door de omstandigheden gebrekkige communicatie en participatie, maar vooral omwille van juridische redenen. En ik zou eigenlijk daarvoor graag onmiddellijk het woord geven aan collega Uytdenhouwen, die dit dossier heel grondig heeft onderzocht en toch wel ernstige vragen en bemerkingen daar heeft. Ik zou het appreciëren mocht nu Johan zijn visie kunnen geven.

VOORZITTER: Goed, mijnheer Uytdenhouwen, u hebt het woord.

UYTDENHOEWEN: Oké, dank u wel, voorzitter. Collega's, dit belangrijke dossier dreigt ons inziens het slachtoffer te worden van de verdeel- en heersaanpak van het schepencollege, waarbij in de procesaanpak mijns inziens bovendien het paard achter de wagen gespannen wordt op dit moment. We gaan dus blijkbaar vandaag al het licht op groen zetten – of dat is toch de bedoeling – om een consortium te zoek voor het ontwerpen, het bouwen, het exploiteren van een zwembad, waarvan we niet eens weten wat de juiste impact ervan op is op zijn omgeving en of het met andere woorden op deze plaats ook effectief vergunbaar is. En dat allemaal terwijl we weten, dat de achillespees van een stadsontwikkelingsproject, dat dat – toch een stadsontwikkelingsproject van deze omvang – dat dat veelal net dat vergunningentraject is. En als we vandaag dat aanbestedingstraject in gang zetten, dan gaan we volgens de vooropgestelde timing – 1 oktober 2021, zoals bleek uit de commissie – gaan we het DBFMO-contract van 60 miljoen euro, gaan we dat gunnen aan het winnend consortium. En volgens diezelfde vooropgestelde timing, die ik in de commissie heb meegekregen, zouden we dan de omgevingsvergunning ...

VOORZITTER: Mijnheer Uytdenhouwen, ja, u was even ...

UYTDENHOUWEN: Weg?

VOORZITTER: ... niet makkelijk verstaanbaar.

UYTDENHOUWEN: Ah ja. Dus het aanbestedingstraject als we dat vandaag in gang zetten, dan gaan we dat dus in oktober volgend jaar dat DBFMO-contract van 60 miljoen euro gunnen aan het winnend consortium en volgens diezelfde timing zouden we de omgevingsvergunning voor het zwembad pas bekomen in mei 2022. Dus dat betekent, dat we het vergunningentraject blijkbaar maar gaan starten nadat we al een miljoenendeal hebben gesloten met een aannemer/exploitant van dat zwembad. Ik moet u niet vertellen, dat dat een risico op claims inhoudt, indien het project uiteindelijk niet aan een uitvoerbare omgevingsvergunning zou geraken. Advocaat Rasschaert die verkocht in de commissie van schepen Buysrogge nog die DBFMO-formule als dé formule van het gezond verstand, omdat volgens hem via een geïntegreerde aanpak zowel het ontwerp, het gebouw, de financiering, het onderhoud en de exploitatie als één geheel wordt aanbesteed. Wel, collega's, ik stel vast dat het vergunningentraject diezelfde noodzakelijke, geïntegreerde aanpak hier moet ontberen en dat het schepencollege er eerder voor opteert het project, er eerder voor opteert om het project en de studies ervoor in stukjes op te knippen. Want we hebben een MOBER voor het lopende zwembad, we hebben een ruimtelijke studie voor het sport- en recreatiepark. En in het verslag van de stuurgroep van 13 november lees ik dat de DBFMO-procedure voor het zwembad, dat die niet wordt uitgebreid met de inrichting van het sport- en recreatiepark, maar dat we die desgevallend in het voorjaar gaan voorbereiden en dat die dan pas in gang zal gestoken worden als een afzonderlijke procedure. Zoals ik al zei, verdeel en heers dus. Maar die zogenaamde of zogenoemde salamisering in die aanpak, die legt echt wel een bom onder dat vergunningentraject. Collega's, er is maar één project en dat is de realisatie van een sport- en recreatiepark met een zwembad. En het is dat project, dat in zijn geheel op zijn impact op de omgeving moet beoordeeld worden. Want jullie zullen zich wellicht herinneren, dat ik er vroeger reeds op aangedrongen heb te onderzoeken of los van de MOBER die we nu voor het zwembad uitvoeren of het project wettelijk niet onderworpen is aan de project-MER-plicht, een verplichte milieueffectrapportage, die vanuit Europa wordt opgelegd. En door zo'n MER, door zo'n project-MER wordt het project multidisciplinair en geïntegreerd onderzocht, zelfs ook door erkende en onafhankelijke deskundigen en bovendien nog eens onder de kwaliteitscontrole van het team MER van de Vlaamse overheid. En dat ook nog eens via een procedure, waarin echte, echte inspraakmomenten mee ingebakken zitten. Dus ik denk dat dat buiten kijf staat, dat het zo'n procedure is, die wij in zo'n project moeten gaan toepassen. Ik heb nooit antwoord gekregen op mijn vraag naar de MER-plicht.

Ik heb het project dus zelf getoetst aan de MER-reglementering en ik kom tot het besluit, dat het project inderdaad, inderdaad een project-MER nodig heeft, want het kwalificeert als een zogenaamd bijlage 2-project noemt men dat dan. Want ik lees immers, dat het sport- en recreatiepark meer dan 5 ha omvat en dat het zwembad een gebouw betreft met een oppervlakte van circa 5.500 m². Wel, collega's, rubriek 10b noemt dat dan, rubriek 10b van het MER-besluit van 2004 maakt stadsontwikkelingsprojecten met een bruto vloeroppervlakte van 5.000 m² of meer, maakt zo'n projecten project-MER-plichtig. Enkel alleen al door het zwembad moet het project sport- en recreatiepark dus principieel aan een project-MER onderworpen worden. En zelfs indien zou beweerd worden, dat het project geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben, wel, dan zullen we dat minstens moeten aantonen in een ontheftingsrapport, dat dan ook nog eens door dat team MER van de Vlaamse overheid moet goedgekeurd worden en moet nagekeken worden of dat inderdaad wel klopt. Maar of zo'n MER-ontheffing hier haalbaar is, ik betwijfel het eerlijk gezegd, aangezien uit de voorlopige MOBER nu al blijkt, dat er ja, ... (?) maatregelen worden voorgesteld en dat er ook al een flankerend beleid in het vooruitzicht wordt gesteld om net die mobiliteitseffecten van het project te beheersen. We gaan dus een project-MER moeten opstellen. En bij zo'n MER moet ook rekening worden gehouden met zogenaamde ontwikkelingsscenario's. Dat wil zeggen, dat ook rekening moet worden gehouden met toekomstige projecten, die ook in de omgeving van dat projectgebied zijn gepland. En mijn collega Jos De Meyer wees er al op in de commissie en daarnet hier ook in de raad, het is dus evident dat ook met de komst van de LAB-school van 700 leerlingen rekening zal moeten worden gehouden. Ik zeg niet dat dat problematisch is, maar het moet alleszins mee beoordeeld worden. Dat is in het belang van zowel de vergunbaarheid van het project Puyenbeke dat we beogen, met zijn zwembad als in het belang van de vergunbaarheid van het project van de LAB-school zelf, waarvan ik aanraad ook toch al eens de project-MER-plicht als stadsontwikkelingsproject te gaan nagaan. Miskennen wij deze MER-plicht, dan wordt de rekening ons, collega's, gepresenteerd in mei 2022 in de vorm van een schorsingsarrest van de raad voor vergunningsbetwistingen op een moment dat de aannemer klaarstaat om te beginnen, met alle mogelijke claims van dien. Zo'n onwettige vergunning, ik geef het u op een briefje, die is niet op een korte termijn op dat moment te remediëren, want het gaat hier niet om even beter motiveren van de aanvraag. Het gaat hier dan om een terug naar start met de opmaak van een project-MER. Dus, collega's, als er hier dus al een overheidsopdracht moet voorliggen vanavond, dan is het niet die van een DBFMO-contract, maar die van de aanstelling van een team van MER-deskundigen.

En we vragen dan ook de afvoering van dit punt en de agendering op één van de volgende gemeenteraden van een opdracht tot aanstelling van een studiebureau voor de opmaak van een project-MER. Ik moet jullie niet overtuigen, dat de milieueffectenbeoordeling van zo'n project immers zo snel mogelijk moet gebeuren en ook zo vroeg mogelijk in het vergunningentraject moet worden aangevat en dat dat bovendien een globale beoordeling moet omvatten van het project mét een geïntegreerd participatietraject. Ik dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Uytendhouwen. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat mijnheer Uytendhouwen een zeer overtuigende juridische en procedurele argumenten heeft gegeven om vanavond geen beslissing te nemen over dit dossier. Ik zou daar vanuit onze fractie een aantal meer wereldse bezorgdheden en belemmeringen aan willen toevoegen. We moeten goed beseffen, collega's, dat we vanavond een point of no return hebben. Er is al veel gepraat over het zwembad en het zwemwater. Er zijn een aantal voorbeslissingen genomen. Met de stap, die we vandaag zetten, de zoektocht naar een partner om het zwembad te helpen realiseren, zetten we een stap waarop we niet meer kunnen terugkomen en begint er een teller te lopen - en dan in de eerste plaats in hoofde van het college – om tegen 1 juli 2024, wat men dan toch blijkbaar persé wil, het nieuwe zwembad te kunnen openen. Men zou mogen verwachten op het moment, dat we deze procedure in gang steken, dat de stad, dat het stadsbestuur, dat de gemeenteraad klaar is om deze stap te zetten. Maar dat is vandaag jammer genoeg niet zo. Eerst en vooral zijn wij inderdaad vandaag geen eigenaar van alle gronden waarop het project zich zal situeren. En is er zelfs geen zekerheid, dat die gronden verworven zullen kunnen worden. Er is geen onteigeningsplan gekoppeld aan het rup Puyenbeke of aan het gewestplan Puyenbeke. Het gaat nochtans over gronden, die cruciaal zijn voor de realisatie van het project. De parking voor het huidige voetbalterrein is geen eigendom van de stad ja, en is gewoon onmisbaar als toegangsweg naar de site. De gronden tussen de Pijkedreef en de huidige parking van het sportterrein zijn essentieel - als ge al de plannetjes bekijkt, die we te zien gekregen hebben van Palmhout - is essentieel voor die parking van 200 wagens te realiseren. Twee, de mobiliteitsstudie is niet af en we hebben dus geen goed beeld van de impact, dat dit project zal hebben op de wijk en van de manier waarop het bijkomend verkeer opgevangen zal worden. De bezorgdheid daarover in de buurt is terecht groot. En sta me toe om te zeggen, dat de mobiliteitsstudie de problematiek ook onderkend, voor zover dat we daar nu kennis van hebben. Het uitgangspunt is, dat er 400.000 bezoekers naar de nieuwe sportsite zouden komen.

Ja, als ge dat vergelijkt met andere zwembaden – Lier, Beveren, om dan de grootste nog niet te noemen – dan is 400.000 bezoekers op termijn van een paar jaar dat dat zwembad moet krijgen om zijn publiek te trekken, is minimalistisch. Men gaat dat dan vertalen in mobiliteitsproductie, ja, op een manier dat ik het ook zou kunnen. Als ge 400.000 bezoekers op een jaar hebt, ja, dan zijn dat er ongeveer 1.000 per dag en als de helft van die mensen met de auto komt, ja, dan zijn dat er waarschijnlijk 500 auto's. En als een dag ongeveer 10 uur duurt, ja, dan zijn dat er 500 gedeeld door 10, dan zijn dat er 50 à 60 auto's per uur op een gemiddelde dag, die de buurt zouden belasten. Ge kent waarschijnlijk allemaal dat verhaaltje van een heel leger, dat verdronk in een zee die gemiddeld een halve meter diep was. Dus het is met dat soort rekenkunde dat we hier vandaag geconfronteerd worden. Wat ervan belang is natuurlijk, dat zijn de piekmomenten. Dat zijn de mooie dagen in de zomer, dat zijn de zaterdagmiddagen, dat zijn sommige avonden in de week. Het is op dat moment dat ge natuurlijk de tellingen moet doen, die een beeld geven van overlast in de buurt. En de druk op de buurt, die zal er effectief zijn. Als ge de cijfertjes bekijkt van het studiebureau, ja, nu zijn er een 150 à 200 wagens in de Watermolendreef, Watermolenstraat. Dat zijn er inderdaad niet schrikwekkend veel, maar het gevolg van die zwembadsite zal wel zijn, dat op drukke dagen, dat dat aantal verdubbelt, gemotoriseerd verkeer. Hoge Bokstraat/Plezantstraat, ja, daar wordt dan wel van toegegeven dat dat drukke straten zijn. Dat dat drukke kruispunten zijn ook met de twee Watermolenstraten/-dreef. Ja, het zwembad gaat die kruispunten alleen nog meer belasten. Parkeren, ja, we waren toch een beetje onthutst om te lezen in het dossier, dat het aanbevolen wordt om geen twee grote activiteiten tegelijkertijd op de sportsite te organiseren. Allé, spreek het maar af hé. De BMX moet dan waarschijnlijk met de zwemclub afspreken en die met de waterpolo en die dan nog eens met de voetbalclub om ervoor te zorgen dat er op dezelfde dag geen twee activiteiten doorgaan, waardoor dat de parking overbelast zou zijn en waardoor dat ge inderdaad geen alternatief hebt in de buurt voor mensen die de wagen willen parkeren. En bovenal, wat de zwakke of de zachte weggebruikers betreft – en dat is geen verwijt aan het college – maar er zijn in feite, wat het studiebureau ook naar voor mag schuiven van ideetjes – zone 30, fietsstraten, enz..., daar valt allemaal veel over te zeggen, ik ga dat vanavond niet doen – maar er zijn volgens mij geen goede, veilige oplossingen voor de knelpunten voor de fietsers. De Watermolendreef, de Watermolenstraat, daar is niet de ruimte, dat zijn geen straten die ge op een sluitend, veilige manier kunt inrichten voor de fietsers. De kruispunten met de Plezantstraat en met de Hoge Bokstraat zullen moeilijk, gevaarlijk oversteekbaar blijven voor de fietsers.

De kruispunten van de Hugo Verrieststraat, van de Rodenbachstraat, van de Dosfelstraat, van de Timmermanslaan met de R42, met de Singel, met de Guido Gezellelaan zullen gevaarlijke oversteekplaatsen blijven voor de fietsers. Nu, allé, ik wil ook geen onheilsprofeet zijn, die zegt van ja, het kan allemaal niet. Alleen denk ik wel, dat we mogen verwachten dat er één, een mobiliteitsstudie is die een duidelijk en een eerlijk en een objectief beeld geeft van de mobiliteitssituatie die wij in de toekomst tegemoet kunnen zien, gegeven de realisatie van de sportsite met het zwembad. Een mobiliteitsstudie ook, die meer doet dan een aantal losse ideetjes aanbrenge, zoals dat vandaag nog altijd het geval is, maar die concrete oplossingen voorstelt voor concrete problemen. Punt 3, de inspraak en de betrokkenheid van de buurt. We hebben op 16 september de infomarkt gehad in O.-L.-Vrouw Presentatie. Daarna is er een bevraging geweest, digitaal en op papier. Dat zijn infomomenten. Dat zijn momenten om eens af te toetsen wat de verwachtingen zijn van mensen. We hebben 18 november het stadsgesprek gehad. Ik heb zelf aan twee van die gesprekken deelgenomen. Bon, ge kreeg daar 1,5 uur per groepje, per persoon, waarvan een uur informatie, 10 minuutjes gesprek over het zwembad, 10 minuutjes gesprek over de sportsite, 10 minuutjes gesprek over de mobiliteit, ja, waarbij het natuurlijk opviel dat over die sportsite en dat zwembad er soms hele lange stiltes vielen en dat het vooral de mobiliteit was, die de mensen daar bezighield. Nu, ik heb er alle respect voor, dat het stadsbestuur op dit moment, gegeven corona, niet veel anders kan dan op dat, allé, op die manier betrokkenheid en informatie te organiseren. Ik vond dat ook goed georganiseerde evenementen. Dat zat technisch goed in mekaar. Dat zat informatief goed in mekaar, maar dat zijn geen participatiemomenten. Allé, participatie veronderstelt dat je een aantal problemen oplijst, dat je mensen uitnodigt om daarover te praten, dat ge aan tafel zit, dat ge dingen uitdiscussieert en dat ge probeert met de buurt, met de belangrijkste betrokkenen tot gedragen oplossingen te komen voor die problemen. En dat is niet gebeurd. Is misschien ook niet kunnen gebeuren, maar is wel voor ons een stap die moet gebeuren, vooraleer je met dit dossier naar de gemeenteraad komt. Dit dossier, mensen, omwille van die eigendomssituatie, omwille van de mobiliteitsstudie, omwille van het gebrek aan reële participatie is dus niet rijp om vandaag in gang gestoken te worden. En ik wil hier niet te veel parallellen trekken, maar als je de snelheid en de afwikkeling bekijkt van dit dossier en ge vergelijkt dat met de manier waarop bv. het dossier van het H. Heymanplein een hele vorige legislatuur het voorwerp is geweest van infomarkten, van gesprekken met bewoners, met de christelijke arbeidersbeweging, met de middenstand, met iedereen in de staat die zich daarbij betrokken voelde en dat we nu al 2 jaar zitten wachten tot er eindelijk dat ontwerp van rup naar de gemeenteraad komt, dan is dat een groot verschil.

En ik zou hetzelfde verhaal kunnen doen over dat ander groot strategisch ruimtelijk project, stationsomgeving noord. Vandaar dat het voor ons een logische vraag is om vanavond de afvoering te vragen van dit punt. We zijn en we blijven nog altijd voorstander en overtuigd van de nood aan meer zwemwater in de stad. En we willen dat zelfs door de studies en door het gesprek met de buurt laten overtuigen dat Puyenbeke daarvoor een geschikte plaats zou zijn. Maar dan moet het bestuur ons inderdaad overtuigen, dat het één, eigenaar is van alle gronden die het nodig heeft om de site te kunnen realiseren, twee, dat de buurt de extra druk feitelijk aankan, drie, dat er een draagvlak is voor dit project in de buurt van Puyenbeke en vier – en op het einde – dat het verantwoord is om te kiezen voor de sluiting van Sinbad in plaats van de mogelijkheden en de druk - de zwemmogelijkheden dan - en de druk die daarmee gepaard gaat te spreiden over twee locaties, zoals dat trouwens ook in een heleboel andere centrumsteden vergelijkbaar met Sint-Niklaas het geval is. Waar men inderdaad twee zwembaden heeft om de nood aan zwemwater op te vangen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Maes of mijnheer ... Wie gaat er eerst?

WYMEERSCH: Ik zal heel kort zijn, Jef.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch dan.

WYMEERSCH: Zo kent u mij hé. Het is juist daarom. Mevrouw de voorzitter, collega's, schepenen, ik denk dat het belangrijkste gezegd is. En het is niet aan mij om juridisch nog een aanvulling te geven bij Johan. Dat is trouwens mijn dada niet. Ik wil ook niet in extenso ingaan op een aantal verzuchtingen die door collega Van der Coelden naar voor zijn gebracht, maar toch een aantal punten, details misschien. En in heel dit dossier klopt één ding zeker. En dat was ook het uitgangspunt van schepen Buysrogge op de commissie vorige week dinsdag of deze week dinsdag. Hij zei van er is eensgezindheid over het feit dat Sint-Niklaas nood heeft aan bijkomend zwemwater. En twee, er moet iets gebeuren met de site Puyenbeke. Daarover waren wij het eens, daarover zijn wij het eens, maar daar blijft het dan ook bij. Want hetgeen dat nu op dit ogenblik ter beschikking is van teksten en studies, dat wijst allemaal in dezelfde richting. De richting, die ik in het begin, in het embryonale stadium nog van dit dossier heb naar voorgebracht en gezegd van wat moest bewezen worden, wordt bewezen. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen, dat hier mensen de opdracht hebben gekregen van kijk, dit willen wij bereiken, maak een studie die ons daarin volgt, die ons daarin gelijk geeft. Ik heb diagonaal de voorhanden zijnde stukken wat betreft mobiliteit gelezen. Maar op blz. 12 ben ik ermee gestopt, omdat ik daar één ding ... Ik ga citeren hé of quasi citeren en dan zeg ik dat kan dus niet.

Men heeft bij de kruispunttellingen – en daar zijn nogal wat belangrijke kruispunttellingen in de buurt – heeft men zich beperkt tot het tellen van de verkeersstroom gedurende 5 uur. 5 uur heeft men geteld op drie verschillende dagen. En als ge dan nog ziet welke uren er geteld zijn – van 7u.30 's ochtends tot 8u.30 's ochtends, van 16u.30 tot 17u.30 en de zaterdag van 12u. tot 13u. en van 19u. tot 20u. – alle uren die daartussen liggen en alle dagen die daartussen liggen, zijn niet geteld. En ik heb mij laten vertellen, dat iemand die verkeerskunde studeert, dat men hier geconfronteerd wordt met het feit dat als men een serieuze telling wil doen, minstens onafgebroken op een bepaald punt 10 uur zou moeten kunnen tellen. Is hier dus blijkbaar niet het geval. Als ik dit dan lees in een zogezegd officieel en serieus stuk, dan bekijk ik dit als het je reinste dillententisme en dan hoef ik zelfs niet verder te lezen. Ten tweede, zoals collega Van der Coelden het aanhaalde, men bouwt op los zand. Ten minste, op een stuk los zand, want het grootste stuk of een belangrijk stuk zand is er nog niet. Gij kunt daar een zwembad neerpoten en van alles neerpoten, maar als de inkomhal niet van u is en ge ze niet kunt ontwerpen omdat de gronden niet van u zijn, dan vraag ik mij af waarmee ge bezig zijt. Collega's en dan hebt ge dus het stuk van de participatie. En er is inderdaad begonnen met een infomarkt. Maar op een gegeven moment krijgen de buurtbewoners, de ruime buurt, dit foldertje in hun brievenbus. Wie het niet direct leest, die denkt dat dat een foldertje is, een reclamekken van de eerste de beste pizzaventer. Dat zit dus tussen de reclamebladen of weet ik veel. Dat wordt dus niet gelezen. Maar let op, wie het wel leest, die zegt van kijk, die leest dat ge de stad moet contacteren om een vragenlijst te krijgen, die ge dan moogt invullen – deze vragenlijst – met het vriendelijk verzoek die zelf terug, die zelf terug persoonlijk te gaan afgeven of te bezorgen aan de balie van het stadhuis. Dat deze bevraging van de buurtbewoners – ik heb het over de bevraging van de buurtbewoners, niet van de clubs en van de scholen en weet ik veel, dat zijn entiteiten, maar van de buurtbewoners – dat die vrij mager uitvalt, heeft niet alleen te maken met het feit dat er beperkingen waren omwille van corona en andere, maar omwille van het feit dat deze manier om mensen uit te nodigen om deel te nemen aan een bevraging, dat die natuurlijk zeer amateuristisch en beneden alle peil is. Als het nog niet mogelijk is van op een deftige manier de mensen te vragen om mee te werken met een omslag, in een omslag, met een beleefde brief erbij van de schepen, van de burgemeester of weet ik veel wat, neen, dit is dus inderdaad een foldertje van de eerste de beste pizzahut. Alleen de prijslijst ontbreekt. Chance dat ge dat er niet bijgezet hebt, want anders had ge nog meer of minder reacties gekregen, naar gelang.

Collega's – en ik rond af – want ik denk dat collega De Rijcke eventueel haar licht nog zal willen laten schijnen over het feit – want ze zit daar in de buurt en ze weet wat er daar leeft bij de bevolking – maar ik denk dat we zeer goed moeten geluisterd hebben en nog eens terug moeten luisteren als u kan, naar de argumenten van collega Uytendhouwen. Hij geeft ons de mogelijkheid in twee zaken. Met het MER-gebeuren om een serieuze juridische basis te hebben om op een juridisch correcte manier het dossier aan te pakken. Maar tegelijkertijd geeft ons dat de mogelijkheid om op een serieuze manier, terwijl dat die MER-studie bezig is, om op een serieuze manier een participatietraject uit te werken en in te vullen. Ik denk dat we daar gebruik van moeten maken en daarom sluiten wij ons als fractie Vlaams Belang graag aan bij het initiatief van de andere oppositieleden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Wij sluiten ons ook graag aan bij het voorstel om dit punt van de agenda af te voeren. Maar ook wij zijn akkoord rond twee essentiële punten en laat ons daar geen misverstand over bestaan. Wij zijn absoluut ervoor, dat er meer zwembad komt in Sint-Niklaas en wij zijn er absoluut voor, dat de site Puyenbeke helemaal wordt heringericht en wordt vernieuwd, maar de essentiële vraag is of dat de juiste plek is om een groot en modern zwembad in te planten. En ik denk, allé, ik sluit mij aan en ik was onder de indruk van de argumentatie, van de juridische argumentatie van collega Uytendhouwen. En ik ben benieuwd wie daar een sluitend juridisch antwoord kan op vinden, want ik denk dat we inderdaad eerst moeten een stap zetten naar een MER-procedure en dat biedt ons inderdaad de ruimte en de tijd om te zorgen, dat er inderdaad een degelijke studie rond de mobiliteit wordt gevoerd en dat er een degelijke participatie wordt uitgevoerd. Want als er één ding duidelijk is vandaag, dan denk ik dat dat zwembad in de buurt daar geen draagvlak heeft. Dus en zonder een draagvlak van de buurt kan je onmogelijk eigenlijk met zo'n zwembad starten. En de buurtbewoners – u heeft ze vrijdag, een vertegenwoordiging daarvan, ontmoet – zij waren verrast dat zij eigenlijk nooit de vraag hebben gekregen “Vindt u het haalbaar en bent u ervoor dat hier in deze wijk een modern, groot zwembad komt? Zo ja, waarom wel? En zo neen, waarom niet?”. En dan krijg je natuurlijk een heel andere discussie en dan krijg je een heel ander traject. En ik denk – dus dat is trouwens ook de vraag van de buurt en daar sluiten wij ons ook bij aan – laat ons deze behandeling on hold zetten tot er samen met de oppositie en met de wijk een aanvaardbare oplossing voor die mobiliteit is gevonden. Want ik heb wel heel dat MOBER gelezen, maar dat is niet af. Dat is vrij duidelijk. Dus er staan geen conclusies in. Dat is een voorlopig. Maar toch is dat MOBER al heel duidelijk.

Als je bekijkt bv. op pagina 55, dan staat daar letterlijk en ik citeer “met de wagen is de projectsite minder evident bereikbaar, omdat de site gelegen is in het midden van de as Watermolenreef/Watermolenstraat; langs beide zijden verloopt de bereikbaarheid met gemotoriseerd verkeer door een woonstraat”. Dat is duidelijk en letterlijk wat daar in dat MOBER staat. En uiteraard komt men dan tot de conclusie, dat er milderende maatregelen moeten worden voorgesteld. En die milderende maatregelen, dat gaat dan over bv. de spreiding van het verkeer langs de Hoge Bokstraat enerzijds en langs de Plezantstraat anderzijds. Maar tegelijkertijd staat in dat MOBER dat eigenlijk de Hoge Bokstraat bijna aan zijn verzadigingspunt is. En toch moet daar een groot deel van het verkeer langs die straat worden afgeleid. Idem dito eigenlijk voor de Plezantstraat, die ook al zeer druk is. Het MOBER gaat niet in, vind ik – en onterecht eigenlijk – op de parkeerdruk. Als we zien dat – en dat staat wel in het rapport – dat er 110 % parkeerdruk bestaat in een groot deel van de buurt en dat – en dat geeft men in het MOBER ook aan – de grootste parkeerdruk voor het zwembad kan verwacht worden op weekdagen tussen 18u. en 21u., wel dan gaat dit probleem dat er nu al is, niet verkleinen. Dan gaat dat probleem eigenlijk alleen maar vergroten. En ik heb het dan nog niet over wat collega Van der Coelden daarnet zegt. Met twee grote evenementen die daar op de site gaan gebeuren, gaat u nog een veel groter probleem hebben. En ik denk niet dat je dan eigenlijk een draagvlak creëert bij de buurtbewoners als je dan zegt ja, dat is omdat de bewoners geen 100 m willen stappen om hun auto verder te zetten. Ik denk dat dat eerder contraproductief werkt naar de bewoners, dan dat het vertrouwen wekt in heel dit project. Ik denk, de mensen uit de buurt zijn bekommerd over die participatie en de coronaperiode maakt het zeer moeilijk om een degelijke participatie te organiseren. Ik denk niemand van ons heeft dat gewild. Dat is een probleem. Maar dan verwijst de schepen van participatie in de commissie naar de strikte tijdslijn, die er is vastgelegd. En die strikte tijdslijn, die werkt naar juli 2014. Maar is dat dan – euh, 2024, excuseer ja – maar is dat dan in steen gebeiteld? Waarom is dat juist op dat moment? Waarom kan dat niet een paar maanden later? En het zal, als we de juridische argumentatie van collega Uytendhouwen beluisteren, dan zal het later zijn dan 2024 juli. Dus de mensen, die vragen toch een moment, een pauzemoment om ernstig overleg te kunnen plegen. En zij stellen voor – en dat willen wij dus ook met deze ook nog eens herhalen – dat er een controlegroep, een opvolgcommissie eigenlijk wordt in het leven geroepen met de leden van de fracties uit de gemeenteraad, maar ook met de buurt om de voortgang van die mobiliteitsstudie te beoordelen en daarin alle opmerkingen te kunnen geven. En dus daarmee kan je dan op het moment, dat er mogelijkheid is om met grotere groepen samen te zitten, kan je daar dat aftoetsen met de bevolking.

En ik denk dat we daar de tijd moeten voor nemen, want anders dan ga je met een project starten, wat niet gedragen is door de buurt en dat is zeer kwalijk. Ik ga nu nog niet ingaan - maar ik denk misschien, allé, is het niet nodig ook als het punt wordt afgevoerd - op de kwestie van de DBFMO-formule, maar dat is dan voor later.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Huys? Luk Huys, u hebt het woord.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, hier op de tafel ligt nu de selectieleidraad voor de DBFMO van het toekomstige zwembad. Dit is eigenlijk niets meer of niets minder dan de start van de zoektocht naar een partner. Het is nog geen aanbesteding. Het is nog geen onderhandeling, laat staan dat het zwembad er volgende week al zou staan. Eerlijk gezegd, ik snap het uitstelgedrag van de oppositie echt niet. Ik dacht dat alle fracties voorstander zijn van meer zwemwater, maar ik krijg de indruk dat dit uitgegroeid is naar "het is geen dringend zwemwater". Men zou bijna beginnen denken, dat het een wedstrijd is geworden om wie het lintje zal mogen knippen, maar ik ben ervan overtuigd dat dit een gedachte te ver is. Over de argumentatie, die ik hoor over de afvoering hoor ik bv. de MOBER. Die is inderdaad nog niet klaar en moest hier de offerte-aanvraag of het definitief ontwerp op tafel liggen, dan zou ik u nog gelijk kunnen geven. Maar nu is het enkel de oproep voor wie wil meedingen om onze privépartner te zijn. De participatie. We hebben de cijfers gehoord in de commissie en ik herhaal ze eens graag: 146 fysieke aanwezigen op de infomarkt, 813 mensen op de bevraging online én op jullie terechte vraag per brief. Een snelle berekening leert mij ook, dat de ruime wijk ongeveer 2.100 gezinnen telt en dan lijkt mij die antwoordreacties niet, euh toch wel representatief. Dus niet slecht. 183 deelnemers op een inderdaad door corona afgedwongen en moeilijk digitaal stadsgesprek of slechts 8 mensen minder dan de fysieke bijeenkomst op de infomarkt. Dus allé, mensen hebben blijkbaar toch de digitale weg gevonden daar. En verder zijn er al gesprekken geweest met gebruikers, met scholieren, met clubs, met jongeren, enz... Dus als ik dat dan vergelijk met eerdere projecten, laat staan bv. de uitbreiding van de Populierenwijk destijds, is dit nog nooit gezien. Dus als men hier als argument te weinig participatie aanhaalt, sorry, maar dan zijt ge mij en mijn fractiegenoten volledig kwijt. Als er tijdens corona niet aan projecten mag gewerkt worden, misschien moeten we dan de ganse politiek lamleggen. En ik vestig dan, allé, ik vestig dan ook, allé, ik wil dan ook gebruik maken om het feit van de komst van die LAB-school, dat dat gebruikt wordt om dit punt te vertragen, wel, ik zie geen enkele relatie tussen de selectieleidraad en de LAB-school.

DE MEYER: Dat hebben we ook niet gezegd hé.

HUYS L.: U hebt het waarschijnlijk al door, maar de N-VA zal het punt op de agenda houden en ik hoop dat we dan straks kunnen luisteren en debatteren over de beslissing die hier zelf voorligt. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Ik geef nog even het woord ook aan mevrouw De Rijcke inderdaad. Mijnheer Wymeersch had aangekondigd, dat zij misschien het woord zou willen nemen, maar omdat dat via de chat niet zo snel is doorgekomen, geef ik haar nu alsnog het woord. Mevrouw De Rijcke?

DE RIJCKE: Dank u wel, voorzitter. Eerst en vooral, mijnheer Huys, wij gebruiken dit project niet om een pingpongspelletje te spelen. Wij staan louter en alleen ter beschikking van de buurtbewoners en wij willen heel graag – en dat is denk ik toch ons volste recht ook – onze bezorgdheid uiten en die mensen ondersteunen in heel ... Allé, u wil heel veel hier in hun leven veranderen hé en daar mag toch op zijn minst over gesproken worden. En u schildert dat nu af alsof dat wij daar een politiek spelletje van willen maken, wat denk ik bij geen enkele oppositiepartij de bedoeling is. Maar ja, dat ter zijde. Beste schepenen, de Puyenbokesite is één van de meest besproken projecten van dit jaar, al zal het zelfs niet van deze legislatuur zijn. We hebben een slechte start gekend en spijtig genoeg slaagt men er niet in om dit tijt te doen keren. We zitten in een uitzonderlijke situatie, wat dit project nog eens moeilijker maakt. Eerst en vooral wil ik zeggen, dat het participatieteam heel goed werk heeft geleverd. Wat er georganiseerd is, verliep heel vlot. Kijk maar naar de infomarkt, kijk maar naar het digitaal gebeuren. Maar het gaat hier vooral om de manier hoe het loopt. Het onlinegesprek heeft de mensen niet kunnen overtuigen. Het algemeen gevoel is duidelijk. Al wat nu als participatie aanzien wordt, voldoet voor de bewoners niet. Velen hadden het gevoel, dat ze kennis hebben mogen nemen van hetgeen er al tussen haakjes “beslist” is. Ze willen dit project zeker niet afschieten, maar ze vinden de manier van jullie aanpakken maar niets. Ik hoop van harte dat jullie er toch in slagen hier een project van te maken, waar de mensen naar kunnen uitkijken in plaats van angst voor de toekomst te hebben. Jullie zijn er ook niet in geslaagd om de mensen een positief gevoel te geven over dit project. Daarom vragen wij inderdaad de afvoering van dit punt, want daarnaast is nog eens het punt mobiliteit. Jullie hebben de bewoners niet kunnen overtuigen van de mogelijkheden, die jullie op tafel leggen. Met alle respect, schepen Hanssens, u wilt 30 families in de Felix Timmermanslaan niet slachtofferen, want zij hadden dit nooit voorzien als ze daar gingen wonen, maar denkt u nu eerlijk dat bv. mijn gezin en andere gezinnen, die in de Watermolendreef of -straat de afgelopen periode gaan wonen zijn, het ooit bedacht hadden dat hier zo'n site ging komen? Ik vind dat dat een beetje een ja, een loos argument is dat u gebruikt om andere opties verder te bekijken.

Wij hebben vragen gesteld. Wat met het stijgende busverkeer in een schoolwijk? Wat met mensen die met de auto enkel naar het park zouden komen bv. in het weekend? Is daar rekening mee gehouden? Wij hebben toen op de commissie daar geen antwoord op gekregen. Ook hebben jullie een mobiliteitsstudie uitgevoerd in coronatijd. Hebben jullie er al verder ook bij gedacht, dat in normalere tijden als die ooit terugkomen, er ook meer familiaal bezoek zal zijn op de parking? Er gaan in de toekomst terug meer grootouders langskomen, familie gaat langskomen. Die mensen krijgen hopelijk van jullie toch ook een plaatsje voor hun auto in de toekomst? Wij blijven hier duidelijk over. Onze mening is duidelijk. Het gevoel van transparantie blijft uit. Het gevoel van iets te zeggen te hebben, is er niet. De bewoners willen dit zeker niet afschieten, want zij delen onze mening, jullie mening, dat er meer nood is aan zwembad. En ze hopen echt dat ze gaan kunnen uitkijken, samen met ons, naar een mooi project voor de buurt in plaats van inderdaad een politiek oorlogje, dat hopelijk niet meer al te lang zal blijven duren. Daarbij blijven wij bij de afvoering van dit punt. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw De Rijcke. Als ik rondkijk, dan zie ik hier geen tussenkomsten meer, dus geef ik het woord aan de schepenen. Ja, schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Collega's, met betrekking tot de afvoering – want dat is hetgeen nu op dit moment voorligt – het is daarjuist in de inleiding ook al gezegd, dat sommigen hun tussenkomst gebundeld gingen houden. Het is mij niet zo duidelijk, maar dat zien we straks wel. Alleszins, ik ben ook tevreden dat Wout hier nog in de vergadering zit, omdat hij ook specifiek met betrekking tot het punt van die project-MER, dat hij daar straks ook aanvullend nog iets zal antwoorden. Collega's, vandaag ligt hier dus die selectieleidraad voor. We hebben, er wordt dan gezegd dat is een point of no return, wist er iemand in het schoon Vlaams te zeggen. En voor ons is het belangrijkste moment waar we naartoe werken de gemeenteraad van februari. Februari 2021 voor alle duidelijkheid. En staat onze tijdslijn, zoals we die al enkele keren gepresenteerd hebben met dus de opstart van het bestek - februari 2021, aanstellen in de loop van 2021, starten met de bouw 2022, realisatie klaar 2024 – staat die timing, zoals ook iemand anders dan weer zei, in stenen gebeiteld? Neen, dan is een timing. Kan die schuiven? Uiteraard. Kan die vervroegen? Dat lijkt mij misschien moeilijk. Kan die misschien iets verlaten? Dat is mogelijk. We weten nooit wat er gebeurt. Ik heb evenwel het aanvoelen, dat het bij sommigen de ambitie is om er zeker voor te zorgen, dat die timing niet gehaald wordt. Dat is natuurlijk, ja, dat is natuurlijk het omgekeerde. Voor ons is dat een timing, waar we voor gaan. Waar we hopen dat we die kunnen realiseren. Is dat niet zo, is dat ook niet zo.

DE MEYER: En verduidelijk eens, collega, bij welke tussenkomsten had ge dat gevoel?

BUYSROGGE: Ik merk, Jos – en ge probeert mij uit mijn tent te lokken en dat is altijd, dat is heel tactvol van Jos om dat zo te vragen, ik had mij voorgenomen om mij rustig te houden, ik ga dat ook blijven – maar ik merk wel, ik ben er niet altijd even sterk van overtuigd, dat – want iedereen zegt hier van wij zijn ook voorstander dat er iets gebeurt in Puyenbeke, ja we zijn ook voorstander dat er meer zwembadwater komt – dat wordt altijd beleden in daden, euh in woorden, excuseer, maar als het er dan op aankomt om in dit dossier mensen op te stoken en stokken in de wielen te steken van dit dossier – sorry dat ik mij eventjes iets te straf uitdruk – ja, dan moet ik wel eens, dan vraag ik mij af van is het nog wel zo? Geloofst iedereen wel in die twee beleidsambities? Daar heb ik toch wel mijn vragen bij. Maar goed, ik ging mij inhouden. Februari is dus de timing, waar we aan werken. En die verschillende aspecten, allé, er zijn heel veel bezorgdheden die vandaag geuit worden – die zijn afgelopen dinsdag ook geuit – waar we op dit moment nog geen volledig antwoord op hebben. Maar dat is ook niet noodzakelijk voor het dossier, zoals het op dit moment vanavond voorligt in de gemeenteraad, nl. die selectieleidraad. Moeten we tegen die gemeenteraad van februari duidelijkheid hebben hoe die ruimtelijke visie van de site er uitziet? Ik vind van wel. Moet tegen februari er duidelijkheid zijn wat de volledige conclusies zijn van het participatietraject? Ik vind van wel. Moet er duidelijkheid zijn, moet er een definitieve MOBER zijn, die rekening houdt met de verschillende dingen die naar boven zijn gekomen? Ik vind van wel. Moet er duidelijkheid zijn met betrekking tot die grondverwerving tegen die gemeenteraad van februari? Ook dat vind ik van wel. Maar de manier waarop sommigen nu proberen die MOBER, die voorlopige MOBER, die opgesteld is en waar jullie dus ook kennis van hebben kunnen nemen, dat dus nog geen definitieve MOBER is ... Ik wil er, ik ben zelf geen mobiliteitsspecialist, dat moet ik bekennen. Ik ben ook geen jurist ten aanzien van Johan. Ik ben ook geen ... (?), ik ben maar een simpele Pol & Soccer. Als je weet, dat die MOBER, dat die gehouden is, en criteria opgelegd door de Vlaamse overheid hoe er tewerk moet gegaan worden om te werken met zo'n MOBER, dan kan ik u zeggen, dat is gebeurd. Wordt dat nauwgezet begeleid door onze eigen dienst, onze eigen mobiliteitsdienst? Ja. Dus al die gegevens worden op een vakkundige, deskundige manier opgemaakt, begeleid en ja, als je dan niet verder geraakt tot pagina 12, dat is dan uw verantwoordelijkheid, Frans, ... Nee, nee, maar Frans is niet verder geraakt dan pagina 12 heeft hij gezegd.

WYMEERSCH: Ik had het rapper door dan hij.

BUYSROGGE: Ja, Frans, dan is dat uw verantwoordelijkheid. Ik weet wel, dat dat op een deskundige, professionele manier opgesteld is. Staan er op dit moment, is het niet de bedoeling om te gaan naar goeie conclusies in zo'n MOBER?

En nu zijn er inderdaad een aantal ideeën, die afgetoetst worden naar de haalbaarheid. Ook afgetoetst worden met de buurt. Is het niet de bedoeling om te gaan naar deftige conclusies? Ja, ook dat is de bedoeling om te gaan naar definitieve conclusies. Maar weer in dat tijdsframe van februari. Dan rond ja, het feit dat er geen twee activiteiten kunnen doorgaan. Er werd ook nogal meewarig over gedaan. Voor mij komt het erop aan, dat ... We gaan er met veel verenigingen, veel mensen, veel verschillende disciplines samenzitten. We hebben zo nog sportsites, waar we met meerderen samenzitten. Waar ook bv. jaarlijks, ik organiseer samen met de mensen van de sportdienst jaarlijks – en ik heb dat geleerd van mijn voorganger, Gaspard, die dat ook altijd deed – hebben we jaarlijks een kalendervergadering, waar we alle clubs uitnodigen en dat iedereen dan met zijn kalender komt en dan wordt er wat gekeken. En dat is eigenlijk een heel goeie manier om een goed overleg te kunnen hebben, dat ook die verenigingen elkaar op een goeie manier kunnen leren kennen. En het is aan dat soort van die dingen dat we moeten denken. Is het dan de bedoeling, dat als er één activiteit doorgaat, dat er dan niets anders kan doorgaan op heel die site? Nee, maar dat we goed weten van ah, wij organiseren die keer eens iets groter. Oké, we zullen wij het misschien de week daarna doen. Dus met dat soort van kalendervergadering hebben we heel goeie ervaringen. Hebben we op dit moment niet op site Puyenbeke, maar is het wel onze bedoeling om dat in de toekomst op een dergelijke manier ook te kunnen organiseren. Over de participatie is ook heel veel gezegd. Ik ga niet uit de doeken doen welk traject we al doorlopen hebben. Ik wil ook nogmaals beklemtonen, dat we afgelopen maandag – ik heb het ook in de commissie gezegd – dat we als college gezegd hebben van als, om op een deftige manier, want die betrokkenheid met de buurt is voor ons wel van belang. Wij concluderen niet – in tegenstelling tot de conclusie die sommigen hier dus al getrokken hebben – dat dit project geen draagvlak heeft in de buurt. Die conclusie trekken wij niet. Maar we willen wel verder in dialoog gaan met die mensen. We gaan, dus we hebben die al op een naar ons aanvoelen goeie manier betrokken. We willen op dat pad verder gaan. En we willen als terugkoppeling van het stadsgesprek gaat er nu een folder nog extra bedeed worden, waar ook veel, redelijk wat inhoud in zal staan over wat de dingen zijn die nu voorliggen. En bieden we ook nogmaals de kans aan heel de buurt om er nog op te reageren, organiseren we ook telefonisch een actie, zodat de mensen contact ook nog kunnen opnemen om mochten er grieven zijn, dat we dat toch ook goed kunnen detecteren. Weer in dat tijdsframe van februari. Dus ik weet niet exact wat Wout nog aanvullend gaat zeggen. Ik weet niet of Bart ook nog iets aanvullend wil zeggen. Alleszins, wat mij betreft, denk ik dat we dit dossier alvast kunnen aanhouden aan de dagorde.

VOORZITTER: Dank u. Ja ...

DE MEESTER: Ik ga vrij kort ... Ah, sorry, excuseer, voorzitter.

VOORZITTER: Ik zou ... Het is ook gewoon voor de mensen thuis, dat er, als er niet te veel tussendoor wordt gesproken, want anders is het lastig om thuis te volgen hé. Maar ik geef het woord nu aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik ga het op zich vrij kort houden. Ik heb met zeer veel aandacht naar mijnheer Uytendhouwen geluisterd. En wat mijnheer Uytendhouwen correct heeft gezegd, is dat er inderdaad bij de omgevingsvergunningaanvraag ofwel een project-MER moet liggen ofwel een MER-ontheffing moet liggen. De omgevingsvergunningaanvraag is uiteraard op het moment, dat het dossier in een heel ander stadium zit. Dat er een definitieve kandidaat is toegewezen. Dat die zijn hele concept heeft uitgewerkt en dat er een omgevingsvergunningaanvraag wordt ingediend. Op dat moment moet er ofwel een MER liggen ofwel een MER-ontheffing liggen. Dus dat is volledig correct. Zeggen dat dat er vandaag moet liggen, dat is niet correct volgens mij. Dus allé, er is weinig reden toe. Meer zelfs, we weten ook – en ik denk dat iedereen, allé, dat is hier al verschillende keren ter sprake gekomen – dat mobiliteit een belangrijk onderdeel daarvan zal uitmaken. En een belangrijk document om die mobiliteitsafweging te kunnen maken, zal de MOBER zijn. En zoals dat jullie weten, ligt daar vandaag een niet-definitieve versie, een voorlopige versie van op tafel. Dus, zeggen dat we niet bezig zouden zijn aan de voorbereiding om te kunnen zorgen, dat er een correcte project-MER-screening zou kunnen gebeuren om dan ofwel een MER-ontheffing ofwel een project-MER bij de omgevingsvergunningaanvraag in te dienen, dat lijkt mij op zich niet correct.

VOORZITTER: Dan geef ik nog het woord even aan schepen De Bruyne. Daarna geef ik het woord aan de heer Uytendhouwen.

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. Collega's, ik ga mij enkel toespitsen op het aspect participatie in dit dossier. De fijne bevoegdheid, die mij is toevertrouwd. Nu, het zal u niet verbazen, maar allé, ik sta absoluut niet achter of ten minste ik kan mij niet vinden in de kritiek, die hier door de verschillende interpellanten naar voor is gebracht met betrekking tot het participatietraject. Ik zal ook proberen om in de volgorde van hun tussenkomst hen een antwoord te geven op die kritiek. Ik denk dat er nog nooit, er is denk ik geen voor...(?), dat we op zo'n schaal en met zoveel inspanningen, met zoveel inzet van personeel, met zoveel middelen aan participatie hebben gedaan zoals in dit traject. Nu, Kris, jij spreekt of jij zegt dat het geen reële participatie is. Ik citeer hé uit uw tussenkomst. Participatie volgens u is problemen oplijsten, met de buurt in discussie gaan en vervolgens komen tot een gedragen besluitvorming. Laat dat nu net volgens mij datgene zijn, wat we gedaan hebben. Ik probeer u, allé, ik probeer te verklaren.

Problemen oplijsten, ik denk met het verspreiden van de enquête hebben we toch getracht om te kijken wat er leeft bij de bevolking, wat er leeft bij de buurt. Dat is op het niveau van consulteren. Heel belangrijk, want participatie wordt vaak eens omschreven als ja, je moet samen met hen aan de tafel zitten en eigenlijk dat plan en hetgeen je daar van plan bent op Puyenbeke van dat samen te gaan uittekenen. Dat is niet altijd waar. Op de ladder van participatie is er ook creatie, dat is de laatste stap. Nu, met de buurt in discussie gaan, ik denk 18 november, het onlinestadsgesprek, ik denk dat dat het forum was waarin we uitgebreid de discussie zijn aangegaan met de deelnemers van het traject. Dat is op het niveau van adviseren, ja. We zijn al een trap boven consulteren. We zijn al aan het adviseren of we vragen advies van de buurtbewoners. Buurtbewoners, die ten slotte de experts zijn. De experts van die buurt. Zij weten meer dan wie ook, ja, wat er leeft in die buurt. En dat is ruim en uitgebreid aan bod kunnen komen. Die discussie is gevoerd. Ik was daar zelf bij. Ik was daar zelf bij.

WYMEERSCH: Ge hebt Freyja toch gehoord - die woont daar hé – over wat er leeft hé.

DE BRUYNE: Ja, ja en zij heeft ook deelgenomen aan de discussie, ja. En ik heb zelf ook in zo'n chatroom gezeten en ik heb zelf ook gemerkt, dat die discussie wel degelijk is gevoerd. En van mijn collega's heb ik gehoord, dat die gelegenheid daar ook uitgebreid is geboden in die andere chatrooms. Gedragen besluitvorming, uiteraard is het de bedoeling dat we met die input vanuit het stadsgesprek aan de slag gaan gaan. Willen we participeren met impact, ja, dan gaan we ook met al datgene dat we aan informatie vergaren uit die gesprekken, ook rekening moeten houden. En ik denk dat je op het onlinestadsgesprek hebt kunnen merken – en dat is vaak de kritiek geweest – van alles is al beslist en we mogen nog - ja, wat was het? – over de temperatuur van het water nog beslissen. Maar ik denk dat jullie ogen toch wel opengegaan zijn als je zag wat er allemaal nog beslist moest worden, ja. Alle flankerende maatregelen, wat betreft de mobiliteit, het park. Daar is een aanzet gebeurd, maar er moet nog alles als definitief vastgelegd worden. Dus daar is nog heel, heel veel ruimte ja, om zaken in een bepaalde richting te duwen en rekening te houden met de bekommernissen van de buurt. Nu, Frans, ge hebt het over de gebrekkige informatie. Want daar ging jouw tussenkomst over. Wel, zoals gezegd, zo uitgebreid geparticipeerd hebben we nooit. Zo uitgebreid gecommuniceerd hebben we nog nooit. We hebben daar heel vaak over teruggekoppeld in verschillende commissies, op de gemeenteraad, de algemene commissie van 21 september. Er is toen vanuit deze gemeenteraad ook geen kritiek gekomen op die aanpak. We hebben al een aantal flyers inderdaad in de buurt verdeeld, waarbij we hebben opgeroepen om deel te nemen aan de infomarkt, om deel te nemen aan de digitale enquête.

En de folder of het pamflet waar u naar verwijst notabene, notabene, is eigenlijk er gekomen op vraag van een collega van u, mijnheer Pannecoucke, die terecht opmerkte van ja, kijk, sommige mensen zijn omwille van die digitale kloof, die zijn niet zo handig in die dingen als het gaat over een onlinebevraging. Wel, geef ze ook de kans om een papieren enquête in te vullen. We hebben dat gedaan. We zijn erop ingegaan en we hebben dat pamflet in elke bus in de ruime omgeving verdeeld. We hebben daar een aantal ja, antwoorden van teruggekregen. Het waren er in totaal 5. Dat is niet de grote massa, maar we hebben wel die inspanning gedaan, ja, op vraag van jullie. Zoals gezegd, daar nadien is op 18 november het stadsgesprek, dat heeft toen plaatsgevonden. En als ik mag geloven, ja, ik heb blijkbaar andere kanalen die tot bij mij komen, maar het gevoel na het stadsgesprek was toch overwegend positief. Natuurlijk kan je altijd een bepaald ongenoegen dat er leeft onder bepaalde bewoners altijd gaan versterken. Dat is een beetje, ik noem het politiek kapitaliseren van ongenoegen. Dat lijkt zo tegenwoordig een sport te zijn geworden, alsof wat wij hier aan participatie organiseren in dit project eigenlijk ja, op niets lijkt. En ik betreur dat. Ik herinner mij nog een tijd, waar participatie eigenlijk verengd werd tot een soort van infovergadering, waar dan de grootste roepers wellicht zelfvoldaan naar huis konden gaan, hun grieven eens konden meegedeeld hebben. Maar is dat dan de manier waarop we participatie anno 2020 moeten organiseren? Ik denk het niet. Ik denk dat we op andere manieren en andere methodieken, andere tools inzetten vandaag. Ondanks corona, ondanks corona hebben we, denk ik, ja, toch wel met dit traject aange-toond dat we een team participatie hebben, dat veerkrachtig is, creatief is en die in samenwerking met een extern bureau Createlli mooie dingen tot hiertoe al heeft gerealiseerd. Jef, u spreekt over dat draagvlak in de buurt, nogmaals. En mijn collega Buysrogge heeft het ook in vraag gesteld. Ik vraag mij af waar u dat haalt. Ik hoor andere geluiden. Dus, dat is heel makkelijk gezegd hé, ja, maar de buurt wil het niet. Toon dat aan. Over hoeveel mensen spreken we hier? Dat er bekommernissen zijn, ik begrijp dat, maar dat is toch zo gratis en gemakkelijk gezegd van de buurt wil het niet. Nogmaals, ik hoor andere geluiden. Zijn die allemaal positief? Nee, zeker niet. Er zijn uiteraard bekommernissen, er zijn uiteraard grote vragen met betrekking tot wat zo'n zwembad aan impact zal hebben. En dan voornamelijk over die mobiliteit, dat klopt. Dat is een veel gehoord ja, item dat steeds terugkomt, die mobiliteit. Nu, er is een timing en ik wil u zeggen, dit traject is al bezig van ik dacht juni. Juni is de eerste klankbordgroep samengekomen. Ondertussen is dat 5 maand geleden. Uiteraard alles, heel dat traject is ook voorbereid, dus we zijn daar op zijn minst al 6 à 7 maanden met dit traject bezig. Dus dit op een drafje afhandelen, excuseer, allé, dat is ook een loopje nemen met de waarheid. Ik denk dat ik ja, alles zo goed en zo kwaad ik kan heb beantwoord.

Ik meen dus te mogen zeggen, dat dit traject echt wel een schoolvoorbeeld is. En ik zou zeggen, als er inspirerende voorbeelden zijn van de collega's uit het verleden, u mag ze mij altijd aanreiken. Ik ben zeer benieuwd en altijd bereid om bij te leren.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef eerst het woord aan de heer Uytendhouwen, dan aan mevrouw De Rijcke, dan aan mijnheer Van der Coelden en mijnheer De Meyer. En mijnheer Maes en mijnheer Wymeersch. Goed. Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Oké, dank u wel, voorzitter. Om even terug te reageren op wat schepen De Meester heeft gezegd. Ik heb niet gezegd dat er nu reeds een MER moet liggen. Ik heb gezegd, dat we nu moeten beginnen met de opmaak van een MER en dat begint met de aanstelling van een studiebureau voor de opmaak van zo'n MER. Niet met de aanstelling van een bureau voor de bouw van, niet met de aanstelling van een consortium voor de bouw van het zwembad. Dat is iets heel verschillend. Inderdaad, die MER, die moet nu tegenwoordig samen ingediend worden, samen met die omgevingsvergunningaanvraag. Maar als ik de schepen dan hoor zeggen, dat - schepen Buysrogge – van ja, oké, we moeten eerst nog gaan ontwerpen en nadien zal dan dat consortium die aanvraag indienen. En naar aanleiding daarvan zal dan wel ofwel een ontheffing ofwel een MER ingediend worden – dat was dan schepen De Meester – ja, ik zie dat dan toch niet goed zitten, dat dan dat consortium die MER gaat doen, wanneer ik duidelijk zeg dat het project dat moet be-MER-d worden niet enkel het zwembad is, maar de totale site en daarbij in acht genomen ook de komst van de LAB-school. Ik vind dat de stad daar initiatiefnemer moet zijn en niet pas op het moment dat de DBFMO-contractant klaar is met zijn ontwerp. Want dan gaan we te laat komen. Want als ge in oktober 2021 uw gunning doet aan uw consortium, dan zou je op 7 maanden tijd – in mei 2022 – zou je al een omgevingsvergunning moeten hebben. Die moeten nog gaan ontwerpen vanaf oktober, die moeten dan zo'n MER gaan opmaken, die moeten dan zo'n bouwaanvraag gaan opmaken en dan moeten ze die gaan indienen, wat op zich – die procedure – reeds bijna 6 maand in beslag neemt. Dus ze gaan dat allemaal op een maand doen. Ontwerpen, MER opmaken, bouwaanvraag opmaken. Enfin, dit is gewoon niet haalbaar in de timing die nu voorligt. En dat doet mij vermoeden, dat jullie daar inderdaad geen rekening mee gehouden hebben, dat er een MER moet opgesteld worden, principieel. En als ik dan nu reeds zeg, dat we ons daar dreigen aan te kwetsen aan die MER-plicht, ja, dan denk ik toch niet dat dat kan afgedaan worden als proberen stokken in de wielen steken, zoals schepen Buysrogge doet, om het project maar op de lange baan te schuiven. Dan denk ik dat ik beter had gezwegen nu en dat dan in mei 2022 het dossier in jullie gezicht was ontploft bij gebreke aan een MER. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Uytendhouwen. Mevrouw De Rijcke, u hebt het woord.

DE RIJCKE: Ja, dank u wel. Wat ik ook wou meedelen, is inderdaad stokken in de wielen steken, vind ik maar een beetje triestig, mijnheer Buysrogge. Wij willen vooral dat jullie huiswerk goed gemaakt wordt. Jullie willen een buurt helemaal veranderen van uitzicht in de toekomst en ik denk dat het dan op zijn minst onze taak is, dat we wel zorgen dat dit goed gebeurt. En als er bekommernissen zijn, mogen die gesteld worden. En ik vind het dan heel jammer, dat jullie het allemaal proberen af te schuiven op dat we het een heel leuk spelletje vinden om het allemaal op de lange baan te schuiven en jullie te blokkeren en te zorgen dat het er zeker niet van gaat komen. Absoluut niet. Mijnheer De Bruyne, ik wil u heel graag uitnodigen om echt eens één van uw participatiecollega's uit te nodigen in de app Hoplr, dus de wijkapp en de gesprekken daar eens te volgen, wat er echt leeft onder de mensen. Ik zal u drie voorbeeldjes geven. Het zijn van verschillende mensen, die daarop gereageerd hebben op het gesprek dat daar gevoerd wordt, bv. "een schetsvertoning wat mobiliteit betreft, veel te weinig tijd om vragen daarrond te stellen en karige info of antwoorden op vragen, die dan ook nog met tegenzin worden gegeven". Dan heeft u iemand anders die zegt van "tja, wat mij betreft is participatie hier een holle frase". Dan hebt u nog inderdaad iemand die zegt van "we weten het niet, we hebben inderdaad informatie gekregen, maar ze krijgen inderdaad het gevoel dat het allemaal al beslist is". En wij proberen gewoon en ik hoop dat jullie dat echt ook zo willen zien, wij willen jullie niet afbreken, wij willen jullie gewoon duidelijk maken, dat die buurt de participatie niet voldoende vindt. En dat is niet dat u slecht bezig bent, maar het is niet genoeg om de mensen te overtuigen van jullie project. En ik hoop echt, dat iemand van uw collega's daar eens gaat volgen, echt eens gaat kijken wat er onder die mensen leeft. Want blijkbaar krijgen wij het jullie niet verkocht. Dus alstublieft, ga dan daar eens kijken en kijk dan wat de mensen jullie te zeggen hebben op deze manier dan. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw De Rijcke. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Eerst toch ook iets over die participatie. Allé, om u een idee te geven hoe dat verlopen is in dat stadsgesprek van 18 november. Ik zat dus in 2 van die – er waren 4 sessies, ik heb er aan 2 deelgenomen – ik zat dan 2 keer in een groepje van 4 à 5 mensen, die eerst inlichting kregen over het zwembad, de site, de mobiliteit en die dan, ja, hun mening konden geven. Rond mobiliteit werden er een aantal ideeën gegeven. Wat doen we met de Watermolendreef en de Watermolenstraat? Is een zone 30 een goed idee? Is een fietsstraat een goed idee? Is vergroening een goed idee? Is een knip ergens ter hoogte van de grote chalet, is dat een goed idee?

Is het een goed idee om de Hugo Verrieststraat, A. Rodenbachstraat en de andere straten om die af te sluiten van de Guido Gezellelaan en de L. Scheerderslaan? Dat waren ideeën. En daar konden mensen over zeggen ja, ik vind dat een goed idee of dat misschien minder of daar heb ik een vraag op. Dan kan ik mij best voorstellen, ge zit daar dan met 4 man, dat die mensen inderdaad achter dat gesprek de indruk hebben van allé, ik heb iets gezien en ik heb iets kunnen zeggen. Maar is dat participatie? Nee. Moet participatie, is dat confrontatie? Voor mijn part niet, maar participatie is ook niet de discussie uit de weg gaan. Allé, wat er nu moet gebeuren achter dat stadsgesprek – en ik heb het nu over mobiliteit – achter die ideetjes die daar naar voorgebracht worden, dat is dat ge dat uitwerkt in concrete voorstellen en dat ge die concrete voorstellen bespreekt met de buurt. En dat kan heel de buurt zijn op een bepaald moment, via welke weg dan ook die daarvoor op dat moment geschikt en beschikbaar is en dat kan zijn dat er zich een buurtcomité manifesteert of een aantal vertegenwoordigers ja, spontaan of uitgenodigd door de stad. En dat ge die mensen gebruikt als toetssteen voor te weten wat er in de buurt leeft. En geraakt ge daar op één keer uit, dan is dat goed. Maar dat kan zijn, dat dat twee of drie keer moet duren. Maar de bedoeling moet in ieder geval zijn, als ge participatie au sérieux neemt, dat ge dat gesprek aangaat en dat ge probeert, probeert van met de buurt rond dat thema tot een consensus te komen. Dat is volgens mij participatie anno 2020. Voor de rest, wat de zaak ten gronde betreft, allé, ik denk dat het gewoon een zaak is van goed fatsoen om vandaag, op de moment dat ge het dossier formeel, de procedure formeel in gang steekt, dat ge naar de gemeenteraad gaat met een dossier dat af is in de mate dat het kan en dat het overlegd is. Allé, dat klopt hé, met die mobiliteit en met dat verkeersplannetje, desnoods komt ge daar in februari 2024 mee voor de proppen en zegt ge ah, we hebben een consensus. Maar dat is niet de manier waarmee dat ge omgaat met een gemeenteraad en dat is zeker niet de manier waarop dat ge omgaat met de mensen. De mensen in de buurt, de mensen in Sint-Niklaas hebben de indruk – en daar hebben ze gelijk in – dat ge vandaag de trein op een spoor zet en dat die vertrekt richting het eindstation en dat terzelfdertijd op een ander spoor en op meerdere andere sporen nog altijd treintjes aan het rijden zijn, die nog altijd niet op hun eindbestemming gekomen zijn, waar dat in feite het geval moet zijn. Allé, dat is de zaak vandaag. Het is een kwestie van op een fatsoenlijke, op een correcte manier omgaan, zowel met ons in de gemeenteraad als met de mensen in de stad om een dossier voor te leggen, dat zo volledig mogelijk is. En dat is vanavond, dat is vandaag niet het geval en daarom blijven wij bij onze vraag om dit punt vanavond af te voeren van de agenda.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Eerst mijnheer De Meyer, dan mijnheer Maes en dan mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Eerst eventjes terzijde aan collega Huys. Wij gebruiken het dossier van de LAB-school op geen enkele manier om dit punt vanavond af te voeren, laat dat heel duidelijk zijn. Maar onze bezorgdheid is, zoals ik daarnet zei, de mobiliteit en dat dat meegenomen wordt in de MOBER. Ik heb daar trouwens een gunstig antwoord op gekregen. Want we zijn ervan overtuigd, dat er bijkomende maatregelen moeten genomen worden voor de zachte weggebruiker. Denk er maar eens aan het punt tegenover de Kleibeekhoeve. Dat is ook het punt aan de Mispelstraat. Dat is op dit ogenblik reeds bijzonder gevaarlijk. Er moet ernstig naar gekeken worden. Dat is onze bezorgdheid van die LAB-school. Bekijk dat mee in het geheel. De reden waarom wij wel afvoer vragen, de meest fundamentele reden. En ik moet ze niet herhalen, dat heeft collega Uytdenhouten op een schitterende manier naar vorgebracht. Schepen De Meester, ik heb met heel veel aandacht naar u geluisterd. En blijkbaar hebt ge er al even bij stilgestaan, moet er al of niet een MER komen. U stelt het nog in vraag? Want ge zegt mogelijks moet er een ontheffing komen of kan er een ontheffing komen. Ik zou graag van u weten welke stappen zijn ter zake reeds genomen, wat is de informatie waarover u beschikt, want blijkbaar voelt ge u nogal vrij zeker. In die zin, dat ge met de procedure wilt verder gaan. Daarom zou het mij interesseren, welke informatie hebt u om toch te zeggen “wij gaan vandaag met de procedure verder”. Wij zijn van het tegendeel overtuigd. En we denken dat de stad op deze manier van heel wat financiële problemen gespaard blijft als dit punt voorlopig afgevoerd wordt. Het moet mij van het hart, collega's, maar ik heb een beetje de indruk, omdat meester Rasschaert een dure factuur zal sturen, dat hij nogal au sérieux zal genomen worden en omdat collega Uytdenhouten die op vlak van moeilijke dossiers, van complexe dossiers eigenlijk een topjurist is vanuit zijn ervaring maar geen factuur stuurt, dat men hem minder au sérieux neemt. Allé, denk toch nog eens goed na voor ge hier verder gaat met deze procedure.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik ga niet herhalen wat vorige sprekers al hebben gezegd, maar ik wil toch wel eventjes ingaan op het punt van de participatie. En wanneer ik kritiek heb gehad in dit dossier op de participatie, dan slaat dat niet op het werk van de participatieploeg an sich. Ik heb die participatie, manier van werken meegemaakt in de Breedstraat. Dat was met heel veel mensen – ik denk dat er 120 mensen waren in verschillende groepen – daar zijn een aantal voorstellen geformuleerd. Daar ontstaat in die zaal een dynamiek onder de mensen en dat komt door het feit, dat er een aantal mensen ideeën naar voorbrengen, pikken andere mensen daarop in en ontstaat daar uiteindelijk een consensus. En dat is wat daar is gebeurd. En dat is iets, wat in dit dossier niet is gebeurd.

En dat is natuurlijk voor een deel te wijten aan de periode waarin we zitten, maar dat is ook een deel te wijten aan het feit dat men eigenlijk de buurt voor een stukje weinig beslissingsruimte heeft gegeven. En als je dan bv. leest wat het kenniscentrum voor Vlaamse steden schrijft rond participatietrajecten, dan zegt men net dat dat belangrijk is, dat mensen een duidelijk kader krijgen, waarin dat ze kunnen beslissen. En dat er ruimte is voor de beslissing, want dat je anders alleen maar een soort van Window-dressing krijgt. U vraagt dan “toon mij nu aan dat er geen draagvlak zou zijn in de buurt”. Wilt u nu eigenlijk zeggen daarmee, dat de buurtbewoners of dat wij deur aan deur moeten gaan en met een petitie gaan opstarten om dat aan te tonen? Allé, ik wil dat wel best doen hoor, maar ik denk niet dat ons dat eigenlijk een stap dichterbij brengt naar een oplossing. Heel mijn mailbox en vooral mijn Messenger, mensen die mij op Facebook berichten kunnen sturen over wat daar op die participatiegesprekken gebeurd is, wat hun gevoelens daarvan zijn, met screenshots van wat er op Hoplr wordt gesignaleerd en dergelijke dingen meer. Als ik dat allemaal krijg, dan concludeer ik daaruit “sorry, maar daar is geen draagvlak voor”. En ik heb – ik zal even wachten tot mijn achterbuur klaar is – en ik heb een voorstel gedaan. En ik vind het merkwaardig dat er eigenlijk niet op is ingegaan. Een voorstel, dat ook door de buurtbewoners is gedaan, om een samenwerkings-, een controlegroep op te zetten met mensen uit de verschillende straten, vertegenwoordigers uit de buurt en uit de verschillende straten, met mensen uit de oppositie, met mensen van de participatie en van de meerderheid, van de participatieploeg, om dan te kijken, want het gaat hem over de mobiliteit hé, laat ons daar duidelijk zijn. Ik denk dat daar de grote bekommernis is van de mensen. Niet het feit of daar, ja, dat park en zo en wat, waar, daar kun je nog over discussiëren en daar zijn voorstellen en ideeën over. Maar dat is niet de grote bekommernis. De grote bekommernis bij de mensen ligt er rond de mobiliteit. Laat ons daar een soort van controlegroep vormen, die eigenlijk dat traject vormt en waarin dat de mensen ten volle worden betrokken. Ik denk dat voorstel, daar heeft u jammer genoeg niet op geantwoord en dat vind ik spijtig. En als het nodig is om aan te tonen, dat er geen draagvlak is, ja, dan gaan we die handschoenen opnemen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Kort, mevrouw de voorzitter. Inderdaad, schepen Foubert ... Ja, die is zwarte piet aan het spelen nu. Schepen De Bruyne, ... Ik heb al voor minder gevochten zonne. Nee, u zegt van daar is geen draagvlak. U zegt, u kunt dat hier niet bewijzen, dat er geen draagvlak is. Kunt u bewijzen dat er wel draagvlak is? Ja, maar ge zegt het wel. Ge zegt, u zegt dat wij zeggen “er is geen draagvlak”. Dus dat impliceert, dat u ervan uitgaat dat u wel een draagvlak heeft. U kan dat ook niet bewijzen, integendeel. U schermt met cijfers.

U schermt met cijfers, een massale deelname aan het participatiegebeuren. Maar ge moet kijken welke groepen hebben geparticipeerd of gedeeltelijk hebben geparticipeerd. De clubs, de scholen, de verenigingen. Dat is in schril contrast met de buurt zelf, die in verhouding veel meer mensen daar vertegenwoordigen, maar veel minder hebben deelgenomen aan het participatietraject. En het is juist daar – zeker in het kader van de mobiliteit – dat er wrevel is. Misschien geen wrevel over het concept dat voorligt, want er ligt eigenlijk nog niets voor, maar gewoon wrevel omwille van het feit, dat ze niet au sérieux worden genomen. Dààr zit het hem. En dan heb ik, kijk ik naar schepen Buysrogge, die geeft hier een optelsommetje voor wat er allemaal tegen de 21e februari in orde moet zijn. Dan vraag ik hem, wat als dat niet het geval is?

BUYSROGGE: Ah, dan wordt dan maart hé.

WYMEERSCH: Dan wordt dat maart. Goed, ah ja, maar dan is het gemakkelijk, zo is het gemakkelijk. Maar u schuift zo de problemen voor u uit. U beseft niet dat er problemen zijn. U beseft niet dat er problemen zijn bij de MER. U beseft niet dat er problemen zijn met de grondverwerving. Nu kunt u mij niet alleen de termijn zeggen wanneer dat de gronden zullen verworven zijn. Maar bestaat er zelfs niet een mogelijkheid, dat er bepaalde gronden nooit zullen verworven worden? Wat dan? Hebt ge een uitweg daarvoor? En dan grijp ik terug naar de tussenkomsten van collega Uytendhouwen. En inderdaad, het is zeer goed mogelijk als u nu met de karwats heel dat dossier door deze gemeenteraad wil jagen, dat het dossier als het dan ooit al zal afgewerkt worden, veel later zal afgewerkt zijn dan als u nu naar de oppositie luistert, naar de juridische en naar de inhoudelijke redenen waarom wij het uitstel vragen. Ik denk dat ge dan veel rapper op het eindpunt zult zijn als ge nu alles dat ge nu in uw eigen kopt hebt uitwerkt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik stel voor dat we nu stemmen over de afvoering. Het is een beetje contradictorisch, maar goed. We stemmen over de afvoering van het punt. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is ... Voor de afvoering hé, ja. Dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. En niemand onthoudt zich, oké. Goed, dan is het punt niet afgevoerd en is er nog ... ja, is er al genoeg over gedebatteerd. Ik zie dat mijnheer ... Excuseer? Ah, ik zie dat hier nog op de chat en ook ... Ik zal eerst het woord geven aan de heer Van Gansen en dan aan de heer Maes. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Goedenavond, collega's. Iedereen die mij kent, weet dat ik een man van het verenigingsleven ben. En onze stad heeft bv. geen kolkende rivier, die door het stadscentrum loopt, maar hij bruist wel als stad en deelgemeenten, net door onze mensen en door onze verenigingen. En verenigingen kunnen maar goed functioneren, als die stabiliteit hebben. En die stabiliteit van die verenigingen was in het verleden toch vrij goed gewaarborgd, onder andere door uw parochies, maar die hebben het toch de laatste jaren een beetje moeilijk gekregen. Dus ook de verenigingen krijgen het altijd maar moeilijker en moeilijker. Dus ook – en dat is heel specifiek voor dit dossier – de biljartclub. Die ervaren ook een gebrek aan stabiliteit. Het is de oudste biljartclub van de stad, bijna 100 jaar oud. Het is de enige vereniging, de enige biljartclub van onze stad ook. En de afgelopen jaren hebben die al verschillende keren moeten verhuizen. En dat verhuizen destabiliseert uw vereniging. Dat verhuizen vreet aan uw financiën van uw clubs. En wat ook hun bestaan in het gedrang brengt. Bij een laatste verhuis naar Puyenbeke hebben ze duizenden euro's, duizenden euro's geïnvesteerd in de club en nu hoor ik van verschillende mensen uit de biljartclub, dat men vreest dat het stadsbestuur hun problematiek niet voldoende ter harte neemt en dat men dus dreigt om de komende jaren op straat gezet te worden. En dat lijkt eigenlijk te kloppen. Waarom? Op de commissie van de schepen van sport bleek bij de voorstelling van de mobiliteitsstudie, dat men vergeten was, men was gewoon vergeten om rekening te houden met de biljartclub. Dat toch een vereniging van bijna 100 mensen is, die zich ook allemaal moeten verplaatsen met de wagen, fiets of te voet. Daarnaast is er ook nog toneelgroep Tijn, waar ik misschien op een andere keer nog tussenbeide ga willen komen. Dus, beste schepencollege, er is heel veel tijd gestoken in de plannen voor Puyenbeke, maar nog niet zoveel tijd gestoken in de twee verenigingen die daar gehuisvest zijn. En daar wil ik vragen om snel een inhaalbeweging te doen voor beide verenigingen en vandaag meer specifiek wil ik vragen stellen voor de biljartclub. Drie punten. Eén, het opnemen van een engagement voor een kleine 100 m² in het sportcomplex. Dat is echt peanuts hé. Dat is 2 % van uw toekomstige oppervlakte van meer als 5.000 m². En laat ons eerlijk zijn, het zou raar zijn, dat er sportverenigingen vandaag of morgen uit Puyenbeke gezet worden om daar dan andere in de plaats te brengen. En ik denk ook dat het voor een gezonde samenleving belangrijk is, dat we voldoende diversiteit hebben, ook van verenigingen, ook van verschillende sportsoorten. Als dat niet lukt, denk ik dat het heel belangrijk is, dat de schepen of de diensten zich engageren om op het grondgebied van Sint-Niklaas een nieuwe stabiele partner te vinden voor de biljartclub en dus niet bij een privéonderneming, omdat daar geen langetermijnvisie in gaat zitten. En daarnaast lijkt mij het ook vrij evident, dat de gemaakte investeringen van de biljartclub op zijn minst deels vergoed worden.

Opnieuw, als burger gaan wij 2 miljoen euro per jaar betalen voor dat nieuw sportcentrum, dus dat is echt een fractie dat wij ook wel tegemoet kunnen komen aan de vereniging.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Mijnheer Maes en daarna mijnheer Van der Coelden.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, het zal u welbekend zijn, dat wij geen voorstander zijn van die DBFMO-formule. Dat hebben we in het verleden al duidelijk gemaakt. Het zal u ook niet onbekend zijn, dat we voorstander zijn om het Sinbad te behouden en eigenlijk met twee sites te werken in onze stad. Maar we hebben heel goed geluisterd naar meester Rasschaert, die op een briljante manier zijn zaak wist te verkopen vorige dinsdag als ik mij niet vergis op de commissie. En hij zei daar onder andere “ja, na 30 jaar wordt de stad eigenaar van het zwembad”. Dat klopt in deze formule. “En dat zwembad, ja, dat kan dan volledig door de stad geëxploiteerd worden”. Als we zien dat vandaag, allé, dat in 2024 Sinbad, dat u dat uit gebruik wil nemen en dat het dan na 18 jaar al verouderd is, dan denk ik dat we toch wel realist moeten zijn en meester Rasschaert toch niet kunnen geloven, dat er na 30 jaar aan dat nieuwe zwembad, dat daar geen kosten aan zullen zijn. Dus daar moet je toch na 30 jaar mee rekening houden, dat dat zwembad – ook al komt dat in eigendom van de stad – dat je daar eigenlijk ja, quasi een nieuw zwembad moet gaan maken. Meester Rasschaert heeft langs zijn neus weg ook nog gezegd “ja, 2 miljoen, maar je moet ook nog rekening houden met een indexering, die daarbij komt”. Wel, ik heb een indexering berekend van bv. 1 % jaarlijks, wat een zeer lage indexering is. Als je dat jaarlijks bij die 2 miljoen gaat samentellen, dan heb je na 30 jaar heb je geen 60 miljoen betaald, maar 69,6 miljoen. Bijna 10 miljoen meer. Dus dit gaat over een project van minstens 70 miljoen. Als je rekent op een indexering van 2 %, wat ook niet abnormaal is, want we kunnen natuurlijk geen 30 jaar vooruitkijken, maar 2 % is wat de voorbije jaren redelijk normaal is geweest, dan gaat dit project ons 81 miljoen kosten. Dus u moet toch ook wel duidelijk maken, dat het hier over meer gaat dan alleen maar 60 miljoen. Meester Rasschaert heeft ook gezegd “ja, die privépartner, die gaat exclusiviteit vragen”. Ik stel mij daar wel vragen bij. Want exclusiviteit voor de exploitatie van een zwembad op het grondgebied van Sint-Niklaas, ik heb dat gevraagd in oktober vorig jaar op de gemeenteraad aan u en u zei dan toen en ik ga letterlijk citeren “er is ...” – wacht hoor – “... voor zover ik weet, is er geen eis van een eventuele externe partner, dat die exclusief een bad wil”. Dus mijn vraag is nu, ofwel heeft meester Rasschaert geen gelijk, ofwel gaat u nu contractueel aangaan dat er effectief een exclusieve exploitatie van zwembad op het grondgebied van Sint-Niklaas gaat doorgaan. Dus dat is toch wel een bekommernis. Want dat betekent meteen, als u dat traject volgt, dat inderdaad het Sinbad, eigenlijk dat u daar een kruis over maakt.

Maar wil dat dan ook zeggen, dat bv. het openluchtzwembad van De Ster, dat dat moet gesloten worden, dat dat niet kan geëxploiteerd worden? Dat vind ik zeer merkwaardig. Wat houdt die exclusiviteit dan eigenlijk wel in en kan bv. niemand – ook de stad niet – binnen dit of 20 jaar – wie weet, want dingen kunnen evolueren – een ander zwembad, al dan niet in openlucht of overdekt gaan opzetten? Dus ik vind die exclusiviteit toch wel zeer merkwaardig. Wat ook niet duidelijk is, vind ik, in heel die voorstellen van contracten is wat er gebeurt bv. bij overmacht. We hebben er vandaag nog niet veel over gelezen, maar we hebben een speciaal jaar achter de rug met zwembaden, die 4 à 5 maand eigenlijk niet open konden zijn. Wat zal dat geven in een contract met zo'n privépartner? Gaat die die kosten verhalen op de stad? Wat gaat de stad daar eventueel aan extra contractuele verbintenissen rond opnemen? Idem dito – en ik heb het al in het verleden ook als voorbeeld gegeven – van het zwembad in Pelt, waar de verliezen waren bij het LAGO-zwembad, waar de stad dan of de gemeente in dat geval ongeveer 1 miljoen extra subsidies heeft gegeven, omdat zij ook zich borg hebben gesteld bij de financiering van heel dat dossier bij de bank. Dus, dat heeft ook eigenlijk wel zijn belang, want we hebben hier in oktober – of nee, het was in november – professor Van Garsse toelichting horen geven. En die zei ja, dat is eigenlijk standaard in zo'n DBFMO-formule, dat is dat de stad eigenlijk zich waarborg stelt bij de bank voor de lening, die er wordt aangegaan. Dus dit zijn toch wel behoorlijke en belangrijke vragen, die wij hebben bij heel deze DBFMO-formule, die absoluut niet onze voorkeur wegdraagt. Want wij denken dat deze formule – en dat is trouwens, wij zijn daar niet de enige, Nathalie Debast van VVSG die heeft dat trouwens in een artikel op Apache ook gezegd – het is niet de goedkoopste formule dat u wil aangaan met een PPS. Dus het is zeker en vast, als we dit bekijken, een dossier tussen de 70 à 80 miljoen op 30 jaar tijd. Met heel veel risico's, die daaraan vasthangen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Wat ons betreft over de grond van de zaak, de DBFMO-formule en de inplanting van het zwembad is daarnet bij de discussie over de afvoering het meest essentiële gezegd. Ik was het niet van plan, maar ik wil mij nu wel aansluiten bij de bekommernissen van Kristof Van Gansen rond de biljart. Ge weet allemaal waarschijnlijk, dat wij in onze partij wel wat knowhow zitten hebben op dat vlak. Nu, allé, ik denk inderdaad dat de stad moreel het aan zichzelf en aan de club verplicht is om te helpen zoeken naar een oplossing. Als ge een club daar wegzet, ja, dan zijt ge het toch wel aan uzelf verplicht om mee te zoeken naar een alternatief. We beseffen ook, dat dat niet evident is. Een biljartclub heeft relatief – in verhouding dan tot het aantal leden – heeft relatief veel ruimte nodig. Ja en het is ook een ruimte, die ge niet kunt delen met anderen.

Die tafels, die staan daar en die ja, die beletten natuurlijk een gedeeld gebruik van die ruimte. Ik denk dat wij hier vanavond – laat staan ikzelf – geen keuze moeten maken voor een alternatief, maar toch de meest voor de hand liggende oplossing, denk ik, denken wij op dit moment is taverne De Witte Molen, die leegstaat en waar uiteindelijk de biljartclub een aantal jaren geleden vertrokken is. Maar bon. En ten slotte – en daar sluit ik dan weer aan bij Kristof – het is inderdaad zo, dat de club behoorlijk wat investeringen - en dan hoor ik spreken over 25.000 euro – investeringen gedaan heeft om zich daar te vestigen in Puyenbeke. Allé, ik denk dan ook als ge als stad zegt bon, het kan hier niet meer, dat je het ook aan jezelf verplicht bent om bij het zoeken naar een alternatief ja, een financieel rugzakje te voorzien, waar de club op kan terugvallen om dat alternatief in te richten ja, naar zijn wensen. Dus dat wilde ik u toch, die bekommernis wilde ik u toch eventjes meegeven vanavond.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. En mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Terzijde, ik ben uiteraard gelukkig dat onze collega Van der Coelden, gezien zijn grote geestelijke leider uit het verleden, enthousiast is over de tussenkomst van onze jonge college, Kristof Van Gansen. Ik denk dat zijn grote geestelijke leider er ook enthousiast zal over zijn. Maar dat maar terzijde. Ik heb eigenlijk nog geen antwoord gekregen op mijn vraag over bijkomende informatie, waar eventueel de schepen van ruimtelijke ordening over beschikt, in verband met MER-plicht. Want hij heeft daar een paar zinnen over gezegd, die voor mij niet zo duidelijk waren. En het leek mij alsof hij daar toch al wat onderzoek rond gedaan had. Ik had graag de informatie waarover hij beschikt, dat hij die met ons zou delen, zodanig dat we gezamenlijk kunnen nadenken “hoe kunnen we zo snel mogelijk tot een zinvolle oplossing komen”. Wij denken persoonlijk dat ge aan die MER-plicht niet kunt ontsnappen. Maar ik begrijp dat hij en de meerderheid daar vandaag nog wat anders over denken. Maar bij dat denkproces zouden we ze graag helpen, zodanig dat ge gespaard blijft op termijn van grote financiële zorgen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer, voor deze tussenkomst. Als er ... Ja, schepen Buysrogge, wou u nog antwoorden, want ik zag u een kleine beweging maken?

BUYSROGGE: Ja, ik denk dat er nog een aantal vragen gesteld zijn, die wel een antwoord verdienen. Vooreerst de vragen van Kristof, daarin gevolgd door Kris en eigenlijk ook door Jos met betrekking tot het actieve verenigingsleven, dat op dit moment zich op de site bevindt. Meer specifiek ook voornamelijk dan de biljartclub. Ik ben tevreden met de genuanceerde tussenkomsten, die er in dat opzicht hier vanavond gedaan worden. Ik heb dat ook in de gemeenteraadscommissie gezegd, dat we op dit moment in overleg zijn met de vereniging. Dus 2 weken geleden nog hebben we een overleg gehad.

We hebben ook afgesproken, zowel wij als zij de komende weken zullen gebruiken om wat verder studiewerk te verrichten, om dan in de loop van december elkaar terug te zien. Dus er is al een afspraak vastgelegd om in december te zien van hoe kunnen we het verder aanpakken. We zijn er ons van bewust, dat heel dit project een stevige impact heeft voor de werking van de club, ook voor toneelvereniging Tijn. Maar ik heb begrepen, dat dat op een volgende vergadering nog ter sprake zal komen. Maar specifiek ook uiteraard voor de biljartclub, die daar ook voor de uitbating van hun eigen infrastructuur, die daar ook de nodige investeringen gedaan heeft. En we gaan zien in welke mate dat we daar ondersteuning kunnen bieden om voor een goeie oplossing te zorgen, om ervoor te zorgen dat die biljartclub de werking kan verderzetten ergens in Sint-Niklaas. Dus daar zijn we verder in dialoog, zullen we daar zeker gaan. Maar ik dank jullie alleszins ook voor de interesse. Dan specifiek de vragen, die gesteld werden door Jef Maes met betrekking tot de DBFMO-formule op zich dan. De privaatsamenwerking die hier voorligt. Je gaat ervanuit als je spreekt over die termijn van 30 jaar, ga je er dan vanuit dat in de loop van die 30 jaar er geen enkele investering gebeurt door de exploitant en dat die dan vervolgens op het einde van de rit na het doorlopen van die 30 jaar een aftandse infrastructuur terug overhandigt aan de stad. Dat is, dat mag absoluut de bedoeling niet zijn. Dus dat is zeker niet de bedoeling. Je spreekt trouwens dat we in een vrij recente infrastructuur zitten in Sinbad. Het klopt dat daar een grondige verbouwing gebeurd is in de vroege jaren 2000, maar de infrastructuur, het geheel van de infrastructuur, de twee ... (?) kanten, dat dateert natuurlijk van in de jaren '50 met ook alle beperkingen van dien. Dus nu het Sinbad voorstellen als State of the art, denk ik, is iets dat maken we onszelf wat wijs. Maar het feit is wel, dat de exploitant de infrastructuur na het doorlopen van de termijn van 30 jaar op een op dat moment actuele en deftige manier moet overdragen terug aan de stad. Met betrekking tot uw rekensom indexeringen, ja, ik kan zover niet vooruitkijken. Ik weet niet hoe de index zal staan binnen 20 jaar. Opnieuw, ik ben maar een Pol & Soccer, maar dus als dat dan ... Ah en ge weet dat dat elk jaar 2 % stijgt? Ah, dat wist ik niet, dat dat gewoon een mathematisch gegeven was, dat dat elk jaar 2 % ... Dat wist ik niet.

MAES: Nee, maar 1 % dat is toch wel een zeer lage inschatting hé.

BUYSROGGE: Ja, maar goed, ik ga er dan vanuit, dat we op dat moment ook meer inkomsten hebben hé. Dus dat alles, dat dan het geheel ook van de inkomstenzijde van de stad, dat die stijging van inkomsten dan ook navenant zal zijn. Daar hou ik dan wel rekening mee.

WYMEERSCH: Ge ging toch de belastingen omlaag doen hé?

BUYSROGGE: Inderdaad, dat hebben we ... Ah nee, de gemeenteraad heeft dat goedgekeurd. Niet iedereen heeft daar voorgestemd, maar de gemeenteraad heeft dat wel goedgekeurd, ja. Rond die exclusiviteit heeft meester Rasschaert ook gewoon, ja, hij heeft daar gesproken over het feit dat dat een afweging is dat moet gemaakt worden, waar duidelijkheid over moet worden gecreëerd. Dat ligt nu niet voor. Het is niet zo, dat wij met dat in ons achterhoofd ervanuit zijn gegaan, dat persé het Sinbad moest gesloten worden. Dus dat is een koppeling, die mag je niet maken. En die heb ik ook in het verleden altijd tegengesproken, dat we omwille van het eventuele marktversturende effect dat Sinbad zou hebben, dat we dan ervanuit moeten gaan dat Sinbad moet gesloten worden. Die redenering klopt niet. We zijn ervan overtuigd, dat als we naast een nieuw zwembad, een groot zwembad, dat we daarnaast nog een ander zwembad moeten operationeel houden, dan komen we er niet met ons jaarlijkse 2 miljoen euro, wat u al veel vindt. Dus alleen al om efficiëntieredenen is het meest raadzaam om te gaan naar een grote site, naar één site. Naar exploitatie is dat veruit het gemakkelijkste. Specifiek met betrekking tot die exclusiviteit, want dat was dan de hele concrete vraag, is dat iets wat in het bestek zal moeten geformuleerd staan. Dus daar komen we zeker in februari op terug, net zoals de specifieke definiëring met betrekking tot overmacht. Dat was nog een laatste vraag van u. Wat gaat dat betekenen en zo. Ja, dus dat zijn de details van uitwerkingen, die in februari gaan moeten worden voorgelegd. Daar maken we hier vandaag geen beslissende keuzes over. Voilà, voorzitter.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, schepen. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot de stemming. Ik ga even ... Schepen De Meester, er wordt gevraagd of u nog wil antwoorden op de vraag van de heer De Meyer.

DE MEESTER: Dat is goed. Ik wil dat, ik heb dat eigenlijk al gedaan. Dus in die zin was het aangenaam geweest, moest mijnheer De Meyer even goed naar mij geluisterd hebben als dat ik naar mijnheer Uytendhouwen geluisterd heb. Ik heb mijnheer Uytendhouwen, in mijn antwoord heb ik letterlijk gezegd dat ik goed geluisterd heb naar mijnheer Uytendhouwen en dat het klopt, dat er bij het indienen van de omgevingsvergunning ofwel een MER moet liggen, ofwel een MER-ontheffing moet liggen. En als de vraag is vanwaar die gegevens komen, ik heb mij daar even kort geïnformeerd bij onze eigen administratie en inderdaad ook nog eens bij mijnheer Rasschaert. En die zeiden alletwee, die gaven alletwee hetzelfde signaal.

DE MEYER: En moet er volgens hen een MER-rapport zijn?

VOORZITTER: Dank u ...

DE MEESTER: Dat zal aan de orde zijn, wanneer dat de omgevingsvergunningaanvraag ingediend wordt. Dus de project-MER-screening, die moet inderdaad gebeuren hé, dat spreekt voor zich.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ah ja, sorry, schepen Buysrogge nog even.

BUYSROGGE: Ja, gewoon heel, heel kort, omdat er dus tijdens de gemeenteraadscommissie, ik wil er gewoon eventjes op wijzen over de exacte beslissing dat we hier nemen, tijdens de gemeenteraadscommissie heeft Johan Uytendhouwen gewezen op het feit dat er mogelijks een fout zou worden begaan met betrekking tot de samenstelling van de jury. En hetgeen dat hier nu voorligt, is aangepast aan de opmerking, die Johan geformuleerd heeft. Dus om de ... (?) ook effectief te laten gebeuren door de interne diensten hé. Dus dienst overheidsopdrachten, sport- en beleidsondersteuning en daarin begeleidt door het bureau Rasschaert.

DE MEYER: De terechte aanpassing van de jury, daar zijn we het mee eens. Maar het punt zelf zullen we niet goedkeuren. Integendeel, we zullen tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u voor alle tussenkomsten. Dank u wel, mijnheer Wymeersch. En dan stel ik voor dat we nu overgaan tot de stemming. Dus voor punt 12. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid. Ja, excuseer. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Ik wacht even. Nee, dat zie ik niet. Dus ik herhaal nog even. Dus wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie. Goed, dan op vraag van de heer De Meyer houden we 10 minuutjes pauze, een plaspauze voor wie ... Voilà.

P A U Z E

VOORZITTER: Goed, bij deze heropen ik de gemeenteraad. En we zijn toe aan punt 13, reglement inname openbaar domein, goedkeuring. En ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, ik hoef eigenlijk het woord niet. Ik denk dat dat goed is uitgelegd tijdens de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, ik zie dat mijnheer Noppe het woord vraagt. Mijnheer Noppe?

NOPPE: Heel kort. Nee, ik wou gewoon onze appreciatie uitdrukken, schepen, over het nieuwe reglement. Waarom? Heel kort, Frans, omdat het transparant en duidelijk is. Ik denk dat dat wel een verademing is, ook naar de klanten toe, de burgers die er gebruik van maken. Ook de aanvraagprocedure, die eenvoudig is en volledig gedigitaliseerd wordt. Dat is ook een hele stap vooruit. En als slotreden, dat we ook de informatie die digitaal gaat binnenkomen, dat we daar effectief iets mee doen en dat we daar ook de handhaving mee gaan doen.

Ik denk dat dat een zeer grote meerwaarde is voor de diensten. Ik wil gewoon heel kort mijn oproep uit de commissie herhalen, schepen, om op langere termijn te kijken of we die informatie ook extern kunnen ontsluiten. Als we kunnen gaan naar een database, waarin alle innames openbaar domein, gaande van werfinnames, innames voor grote werven, voor grote evenementen, voor grote wegenwerken, enz... vervat zitten, dan denk ik dat dat een absolute meerwaarde is. Niet alleen voor de inwoners, maar ook de bezoekers van de stad, mensen die hier werken moeten komen uitvoeren. Daar zijn we nu nog niet, maar ik denk dat dit wel al een eerste goede stap in die richting is.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik zie geen verdere vragen, ook niet in de chat. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 14, werken, rioproject Iepenstraat, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, voorzitter, de wakkere burger heeft al gezien, dat de nutswerken ter voorbereiding van deze werken al begonnen zijn. Ze zijn deze week begonnen in de Iepenstraat zelf, met nutsleidingen te vernieuwen. En hier kunnen we dan eindelijk overgaan tot het open schrijven van een dossier voor de aanleg of de heraanleg van de Iepenstraat.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen vragen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 15, zakelijke rechten, rioproject Pastoor Stepmanlaan – Pastoor Copstraat, innemingen 9, 10, 13 en 14, voorwaarden aktes, goedkeuring. Ik moet dat voorlezen, Frans. Ja, maar gij zegt mij soms dat ik het niet goed weet, maar ik moet, dus ik doe het. Ja, dus raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Oh, excuseer. Schepen?

HANSSENS: Ja, voorzitter, punt 15 – dan moet ge dat niet meer vragen achteraf – maar punten 15, 16, 17 en 18 zijn dus allemaal kosteloze overdrachten of innemingen voor projecten of ten gevolge van realisatie van de rooilijn.

VOORZITTER: Goed. Zijn daar problemen? Nee? Oké, dan is het dezelfde stemming. Voilà. Punt 19 dan, gemeentewegen, Vijfstraten – Nieuwe Molenstraat, rooilijnplan en bijhorend onteigeningsplan, definitieve goedkeuring. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig? Ja, goed. Punt 20, urbanisatie Vakschoolhof, binnengebied, inrichting en rooilijnplan, goedkeuring. Kan dat op dezelfde manier? Wie stemt voor?

Dat is ook eenparig. Dan punt 21, beëindiging gebruiksreglement ondergrondse containers, goedkeuring. Geen toelichting nodig? Goed. Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Oh, ik zie het woord. Julien, Julien Ghesquière vraagt het woord. Julien, u hebt het woord. Julien heeft het woord.

Ghesquière: Ja, heel kort, voorzitter. Ik heb vragen gesteld hieromtrent op de commissie. Ik ga daar niet verder over uitweiden. En ik ben ervan overtuigd, dat ik daar vrij snel antwoorden op ga krijgen, want inderdaad, de controle op de ondergrondse containers, die ik geopperd heb in de commissie, die vraagt toch wel bijzondere aandacht. Maar daar gaan we later op terugkomen.

Voorzitter: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Kunnen we overgaan tot de stemming dan? Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dank u, schepen. Dat was snel en efficiënt. Punt 22, samenwerkingsovereenkomst strategisch project Moervaartvallei 2021-2023, goedkeuring. Schepen De Meester?

De Meester: We hebben daar een boeiende toelichting over gehad in de commissie. Er was een bezorgdheid rond het betrekken van de landbouwwraad van de polder en we delen die bezorgdheid. We willen ook Stramin uiteraard in deze kennen. We hebben dat ook overgemaakt aan de provincie, dat we die zeker in dit traject ook zullen betrekken.

Voorzitter: Ik dank u, schepen. Ik zie geen vragen in de chat. Dan ga ik over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dank u, schepen. Dan zijn we aan punt 23, leveringen, ICT, vernieuwing firewall, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Somers?

Somers: Daar waren geen bijkomende vragen in de commissie. Ik weet niet hier nu nog?

Voorzitter: Zijn daar nu vragen over? Nee? Ook niet in de chat. Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 24, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Erkend Regionaal Samenwerkingsverband Oost-Vlaanderen vzw, streekoverleg Waas en Dender, vereffening en ontbinding, goedkeuring. Schepen?

Somers: Idem. Er waren geen bijkomende vragen.

Voorzitter: Daar is een vraag over van mijnheer Noppe. En ik zie er ook van mijnheer Van Gansen. Mijnheer Noppe, u hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, schepen, voor uw toelichting in de commissie. We begrijpen het standpunt en de omstandigheden, waardoor we eigenlijk gedwongen worden om dat samenwerkingsverband stop te zetten, maar niettemin denken wij wel dat er wel degelijk nood is aan een socio-economische beleidsontwikkeling en tewerkstelling en zeker in het Waasland. En zeker in een stad zoals Sint-Niklaas, centrumstad, maar ook hoofdstad van het Waasland, denk ik dat we daar nog een rol te spelen hebben. Dus in die zin zijn wij blij dat die middelen ook worden, de restmiddelen worden overgeheveld naar Interwaas onder andere en hopen wij gewoon vurig dat er daar ook een beleid verder rond wordt op poten gezet.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Noppe. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Dag, collega's. Eerst en al positief nieuws, maar ik wil toch nog eventjes stilstaan bij het verleden hé. In mei 2017 hebben wij een uitgebreide studie gemaakt rond intergemeentelijke samenwerking in het Waasland. En ons toenmalig voorstel was om deze te stroomlijnen in het kader van goed bestuur. Ik ga straks die studie nog eens plaatsen puur ter info in de chat. Dus we zijn daar tevreden van hé. Die vereffening van RESOC, dat past perfect in dat voorstel van 2017. Maar ere wie ere toekomt, dat is niet door goed bestuur van ons hier in het Waasland, dat is eigenlijk de verdienste van de Vlaamse overheid en vooral de minister van binnenlands bestuur, Bart Somers. Dus die pluim mag toch ook wel zeker uitgedeeld worden. Ik heb in de notulen van de vzw gezien, dat er meer dan 800.000 euro te verdienen is. Dus op de rekening staat bij de vereffening van ja, van deze vzw Waas en Dender 800.000 euro. En dan vind ik het beetje straf. De coronacrisis slaat in alle hevigheid toe. Heel veel ondernemers hebben echt het water aan de lippen, proberen zich te promoten waar ze kunnen, doen alles eraan om het hoofd boven water te houden. Raadslid Saloua en ik hebben dat ook gezien. Dus wij hebben tot tweemaal toe de afgelopen maand tijdens deze coronacrisis hebben wij gevraagd om alstublieft te investeren in lokale economie, bv. in lokale munten die enkel gebruikt kunnen worden om uw lokaal weefsel te stimuleren. We kregen dan de boodschap, dat dat absoluut niet mogelijk was, want er was geen geld. Maar kijk, een paar maand later blijkt er opeens 800.000 euro gewoon op een rekening van één of andere vzw te staan. En dat is toch wel heel cru. Zeker als daar zoveel ondernemers al maandenlang aan het worstelen waren. Nu goed, wat brengt de toekomst? Ik denk dat wij in het Waasland en Sint-Niklaas voldoende studies hebben. Ik denk dat we in juni de ruimtelijke economische studie hebben goedgekeurd in deze raad. Dus we hebben absoluut geen nood – volgens mij – aan meer studiewerk of meer ambtenaren die wij moeten betalen.

Ik denk dat wij die, het deel van het Waasland – 60 % van die 800.000 euro, dat is toch 485.000 euro – dat we die uitsluitend moeten reserveren voor projectsubsidies. Bv. willen wij buitenlandse onderzoeksgroepen aantrekken hier naar het Waasland, willen wij inzetten op nieuwe opleidingen hier in het Waasland, willen wij huisbatterijen voorzien hier in het Waasland. Geen studies, maar echt in die wijkbatterijen. Willen wij, allé, ik heb gezien dat er bij de wijziging van de meerjarenrekening 100.000 euro is voorzien om een digitale munt mogelijk te maken in Sint-Niklaas. Ik ben daar heel tevreden van, want dat is een voorstel van mij, dat 3 jaar geleden was. Maar als ge goed luistert naar het voorstel van mij van 3 jaar geleden, dan gaat ge merken dat die lokale munt, dat die alleen maar op een regioniveau kan werken. Omdat ge net, ja, uw afvalintercommunales, waar ge uw schoon volk mee wil belonen en waar ge dus uw streektoerisme en mobiliteit hebt, dus dat die streekmunt, dat dat alleen maar op Waas niveau kan werken. Dus drie zaken. Eén, hoe komt het dat er in de afgelopen periode precies niemand wist, dat er 800.000 euro ergens op een rekening stond te slapen? Ik wist absoluut, absoluut van niets. Er de mensen, die dat wel wisten, waarom hebben zij daar niets mee gedaan, terwijl de ondernemers het toch moeilijk hadden de afgelopen maanden? En twee, ik hoop dus binnenkort in de krant een oproep te zien, dat er voor 385.000 euro projectsubsidies te vinden zijn voor streekeconomie hier in het Waasland.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Schepen?

SOMERS: Ja, dank u wel, Karel, voor uw tussenkomst. Ik deel uw bekommernis en ik ga er straks nog even verder op in. Dan, maar ik wil eerst eventjes een aantal antwoorden geven op Kristof. Eén, die vzw, dat is mijn vzw als schepen niet. Dat is geen vzw van het stadsbestuur. Dus ik denk als ge hier gaat praten over projectsubsidies en dergelijke meer en dat we dat daar maar te pakken hebben, dat is heel gemakkelijk uitgesproken, maar ik zit niet in die vzw, laat dat duidelijk zijn. Dat is niet een beslissing van Sint-Niklaas alleen wat met die middelen moet gebeuren. Ten tweede, het is een vzw in ontbinding. Dus die gaat in ontbinding, die beslissing is genomen. De richtdatum dat ze zeggen waarop de vzw effectief in ontbinding zal gaan, wordt ergens gesteld rond mei 2021. De beslissing, dat ze gaat ontbinden, is sowieso genomen. Op dat moment zal gekeken worden hoeveel restmiddelen dat er nog zijn. U spreekt daar over 800.000 euro, maar ook dat zal maar pas geweten zijn op het moment dat de vzw effectief in ontbinding zal gaan, want er zijn ook nog personeelskosten vandaag de dag, die in rekenschap en dergelijk meer moeten genomen worden. Dus hier zeggen, dat het sowieso over 800.000 euro gaat, waar ook 485.000 euro voor Interwaas zou zijn, daar ben ik niet zeker van. Dat gaan we maar juist weten op het moment dat de vzw ontbonden wordt. Dat is één. Maar dat het over een goed budget zal gaan, daar zijn we allemaal van overtuigd.

U hebt een verdeling gemaakt, denk ik, volgens inwonersaantallen, waarbij er eerder gekeken wordt naar een verdeling te doen op basis van werkloosheids- of tewerkstellingsgerelateerde cijfers. Dus hoe die verdeling tussen de twee intercommunales zal gebeuren van die middelen ligt ook nog niet 100 % vast. Daarnaast, eens dat die vzw – en dan geef ik dadelijk ook een antwoord op Karel zijn vraag – eens dat de vzw ontbonden is, dat beide intercommunales weten over welke middelen zij vanuit die vzw kunnen beschikken, is het de bedoeling om eigenlijk een soort socio-economische raad binnen de intercommunale op te richten, waarin sociale partners, lokale besturen en deskundigen zullen opgenomen worden om te gaan kijken wat er dan met die middelen zal gebeuren. Een aantal thema's zijn naar voorgeschoven zoals regionaal economisch weefsel en ruimte om te ondernemen, leren en werken in de regio, mobiliteit en ook welzijn en zorg, maar dan meer richting tewerkstelling en opleiding. Dus ik denk dat ik daar een beetje kan al een stukje antwoorden op uw bekommernissen. En ik kan u zeggen, dat wij vanuit Sint-Niklaas – en dat weet u heel goed – in het kader van de ruimtelijke economische studie die er gebeurd is, in het kader van de tewerkstellingsinitiatieven die wij willen nemen, in het kader van de samenwerking met de VDAB om opleidingskansen, tewerkstellingskansen, de gesprekken die wij vandaag de dag voeren met opleidingsinstellingen om een uitbreiding te doen. Want uiteindelijk is het het ganse verhaal van de ruimtelijke economische studie die u hier nu nog eens heel kort opnoemt, dat zijn allemaal bekommernissen waar wij zeer intensief mee bezig zijn. U weet ook dat wij een samenwerkingsovereenkomst met Voka hebben afgesloten in dit kader. Dus het zijn allemaal bekommernissen, die mij ook aanbelangen. En vanuit Sint-Niklaas zullen wij er effectief op toezien, dat ook die middelen zoveel als mogelijk efficiënt worden ingezet in het kader van projecten, die een meerwaarde kunnen zijn voor Sint-Niklaas als centrumstad, maar voor het Waasland in het geheel - want dat is eigenlijk de bedoeling van deze middelen - en bij de ontbinding van de vzw naar de intercommunale gaan gaan.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie ja, dat de heer Van Gansen nog een wederwoord vraagt. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Yes, ik had twee vragen. Eén, wie wist er van dat potje af? 800.000 euro is niet niets. Onze ondernemers struggelen echt hé. Die worstelen om financieel boven water te blijven hé. En ik krijg geen vraag. Ik wist dat bv. absoluut niet. Ik had geen flauw benul, dat daar een intergemeentelijke samenwerking met 800.000 euro op de rekening staat, terwijl een slapende rekening hé. Dus die vraag is absoluut niet beantwoord. En ik denk dat we er ook onze conclusies een stuk uit gaan moeten trekken.

Zijn daar in het Waasland nog intergemeentelijke samenwerkingen met fenomenale bedragen op de rekening, waarvan wij als gemeenteraadsleden niets van weten? Dus ik zou misschien toch al een vraag willen stellen aan het managementteam of weet ik veel wie van de stad. Bij het goedkeuren van de jaarrekeningen van 2020 ga eens met een fijne kam door al die intergemeentelijke samenwerkingen van toerisme en weet ik veel wat nog. Zitten daar nog potjes en over welk bedrag spreken wij hé? Staat daar voor miljoenen geparkeerd op rekeningen of niet? Ik weet het niet. En het feit dat ik dat niet weet en niemand dat precies weet, is echt wel een probleem. Tweede punt, de economische raad ja, goed, ik weet niet of ik daar enthousiast van word. Ik denk het niet, want hij bestaat misschien al 20 jaar. Dus ik denk dat ge vooral gaat moeten oproepen om iets te doen met dat geld om echt die 400 en zoveel duizend euro om die te investeren in projectoproepen, projectoproepen naar het sociaal weefsel, het economisch weefsel. Al de rest is een beetje ja, ik weet niet of dat zo zinvol is om dat ook in andere zaken te investeren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Mijnheer Noppe?

NOPPE: Ja, heel kort hoor. Ik denk dat collega Kristof dit punt gebruikt of een beetje misbruikt om een ander punt te maken. Maar in tegenstelling tot hem, schepen, ben ik wel blij met uw antwoord en ben ik blij, dat er effectief met de restmiddelen die naar het Waasland komen, dat dat in handen wordt genomen en dat er iets wordt gedaan voor onze economische tewerkstelling. Er zijn er die erover praten en er zijn er die het doen. Dank u.

VOORZITTER: Ik ... Excuseer?

VAN GANSEN: Welk punt zou ik willen maken? Dat is voor raadslid Noppe. Ik kan niet volgen.

NOPPE: Ja, ik denk dat de zaal hier ook niet kan volgen met het punt dat je probeerde te maken. Dat was exact mijn opmerking, Kristof.

VAN GANSEN: Ik zal het dan opnieuw herhalen. Ik wist niet ...

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen, dat zou ik niet doen. Ik denk dat ...

VAN GANSEN: Ja, maar ik voel mij aangesproken, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, u mag reageren, maar om uw tussenkomst opnieuw te herhalen, dat is misschien toch een beetje over de top.

VAN GANSEN: Oké, maar dan vind ik wel, ik vind niet dat ik dan rechtvaardig behandeld word. Ik snap niet wat Karel wil zeggen.

VOORZITTER: De burgemeester vraagt of hij hierop mag reageren.

BURGEMEESTER: Mijnheer Van Gansen, ik denk dat u een aantal zaken door mekaar haalt hé. Wanneer hier de gemeenteraad vertegenwoordigers aanduidt voor de algemene vergaderingen van intergemeentelijk samenwerkingsverbanden om de rekeningen en het programma goed te keuren, dan hebt u ook de gelegenheid voor elk van die samenwerkingsverbanden om te kijken hoe is de financiële toestand, hoe zijn de balansen. Dat is één. Twee, wat dit betreft, ja, zoals de schepen geschetst heeft, dit is een vzw die in ontbinding is. Die middelen zijn nog niet beschikbaar. Wanneer wij spreken over 800.000 euro of ongeveer 800.000 euro moet daar nog een deel naar de POM, de provinciale ontwikkelingsmaatschappij. Er is ook de verplichting en het engagement om personeel over te nemen. En we spreken over Waas & Dender. Dat zijn alles samen ongeveer 550.000 inwoners, 19 steden en gemeenten. Ja, wat er dan nog overblijft voor het Waasland, daar gaat ge geen grote dingen mee doen hé. En een vzw met een sociaal passief altijd, die nog voor zo'n groot gebied, die nog 800.000 euro in rekening heeft, ja, dat zijn geen fenomenale bedragen hé. Dus u mag niet denken, dat wij als Sint-Niklaas daar nu ineens wonderen mee kunnen gaan doen. Allé, ik denk dat u zich onvoldoende verdiept hebt waarover het nu juist gaat.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming hierover. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 25, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Cipal dv, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger.

SOMERS: De mensen van Cipal hebben op de commissie een toelichting gegeven met betrekking tot hun activiteiten en verder waren omtrent dit punt geen bijkomende vragen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie ook nu geen vragen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, PVDA, CD&V en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang.

WYMEERSCH: Tot en met punt 29 zelfde stemming.

VOORZITTER: Ja, maar wij hebben een andere schepen, schepen Baeyens, die online is. Ik hoop dat het goed met hem gaat. Dus inderdaad, voor punten 26 en 27 gaat het over ... Voor punt 26 gaat het weer over verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, MIWA, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Ik zie daar geen vragen.

BAEYENS: Dat is toegelicht in de commissie. Dat is inderdaad een klassiek punt hé.

VOORZITTER: Voilà. Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Punt 27, cultuurcentrum, ACCSI vzw, kennisneming budgetwijziging 2020 en budget 2021 en goedkeuring dotatie. Schepen?

BAEYENS: Ja, zowel punt 27 als 28 uitgebreid toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Ja. Goed. Dan stel ik voor dat we als jullie dat goed vinden die twee samenstemmen. Is dat oké? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, CD&V, sp.a, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Dan zijn we ondertussen bij schepen De Bruyne aanbeland. We zijn aan punt 29, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen vzw, kennisneming budget 2021 en goedkeuring dotatie. Zijn hier vragen omtrent? Schepen?

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. Dat is uitgebreid toegelicht tijdens de commissie. En alle vragen werden daar ook beantwoord.

VOORZITTER: Zijn er nu nog vragen? Nee? Ik zie dat ook niet in de chat. Dus dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, dat is PVDA, CD&V en sp.a. Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 30, diensten, raamovereenkomst met architectuuropdrachten, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen? Geen opmerkingen? Je geluid staat niet aan.

DE BRUYNE: Ja, excuseer, mijn geluid stond af. Nee, is ook toegelicht tijdens de commissie. Alle vragen werden er toen ook beantwoord.

VOORZITTER: Ja, ook nu zie ik geen vragen. Dan gaan we over tot de ... Ah, excuseer. Jef Maes en Jos De Meyer. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb het ook al gezegd op de commissie. Ik vind dit een jammere zaak, want deze manier van werken gaat heel veel geld kosten aan de stad. Ik vind het jammer, dat de stad er niet in slaagt om zelf architecten in dienst te nemen. En wij vrezen een beetje, het is natuurlijk iets dat nu wel moet, maar we vrezen dat deze manier van werken eigenlijk die situatie nog gaat verlengen en de druk om echt op zoek te gaan naar de nodige personeelsleden, architecten, dat een beetje van de ketel gaat halen. Dus wij gaan ons onthouden in dit dossier.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik dacht dat bij dit punt ...

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen, was u ... Ik hoor hem niet. Nee, oké. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Dat zie ik nog steeds niet. Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat ... Punt 30 hé. Dat is meerderheid, dat is Vlaams Belang en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V en PVDA. Punt 31, procedure en criteria voor uitbreidingsronde kinderopvang baby's en peuters 2021, goedkeuring.

CALLAERT: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Nee? Goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. We stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, PVDA, Vlaams Belang en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Mijnheer De Meyer, welk stemgedrag hebben jullie? Punt 31. Ja, oké. Dan is het eenparig. Punt 32, samenwerkingsovereenkomst met De Keerkring vzw, goedkeuring. Schepen?

CALLAERT: Ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, PVDA, sp.a. Ja, punt 31, euh 32, pardon. Samenwerkingsovereenkomst met De Keerkring. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Mijnheer De Meyer, wat ... Keuren goed, oké. Punt 33, Lokaal Armoedeplan "Iedereen Mee", goedkeuring. En ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, goeienavond, allemaal. Maxime en ik hebben twee keer gezamenlijke commissie gehad. Eén keer in oktober is het armoedeplan in ontwerp een eerste keer in de commissie geweest. We hebben toen amendementen opgevraagd. We hebben die gekregen van Willem De Klerck voor de sp.a-fractie, van Marleen Cattoir voor de CD&V-fractie, van Mia Mortier, van Luk Huys, voor de meerderheid van Polsslag. En we hebben ook nog een aantal amendementen gekregen van de diensten. We hebben die dan verwerkt in de stuurgroep en een voorlopig laatste versie voorgelegd aan het college. En de laatste versie komt nu op deze commissie. Dit armoedeplan heeft niet als intentie om alles neer te schrijven van wat we doen rond armoede. Het is vooral bedoeld om richting te geven. Het is ook een levend plan. Dus het is ook nooit af. Het is bedoeld om meer actie te ondernemen. En we vragen dan ook om dit zo te lezen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Er zijn wat ... Excuseer? Ah ja, over het debat, ja.

VAN DER COELDEN: Ah nee. Gewoon, wat onze fractie betreft, Christel Geerts zal eerst een aantal vragen stellen aan schepen Heyrman. We hebben drie amendementen ingediend op het Lokaal Armoedeplan en die zou ik dan graag in aanvulling van de tussenkomst van Christel kort willen toelichten.

VOORZITTER: Ja, ik dank u, mijnheer Van der Coelen, maar ik geef eerst het woord nog aan mevrouw Luyckx, want die was in de chat het eerst om het woord te vragen. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik had ook een interpellatie ingediend, die hier eigenlijk op het armoedeplan wel een beetje aansluit. Maar ik veronderstel dat dat voor de aanvullende agenda zal zijn. Ja, dit armoedeplan is wat ons betreft een mooi document. Er staan zeer mooie frases in, mooi woordgebruik. Daar allemaal niet van. Maar ja, die frases, dat is allemaal nogal wollig en de aanpassingen die voorgelegd werden tijdens de laatste commissie, die overtuigden toch ook niet echt, want die gingen de weg van de wolligheid nog veel meer op. Het is niet zo, dat de Vlaams Belang-fractie tegen maatregelen is, die de armoede in deze stad proberen terug te dringen. Dat zou nogal raar zijn, vermits wij een partij zijn die een zeer sociaal programma heeft. Maar door het wollige taalgebruik is dit een plan, waar je alle kanten mee uitgaat. De schepen bevestigt dat ook. En het is uiteraard ook zo, dat zo'n plan de krijtlijnen moet uitzetten, dat de invulling kan verschillen naar gelang de situatie en dat inderdaad een stad daar in haar beleid kort op de bal moet kunnen spelen. Maar zo'n plan moet inderdaad dan wel met de nodige soepelheid opgesteld worden, maar wij missen het evenwicht tussen plan, krijtlijnen en uitvoering. En om een rechtvaardig armoedebeleid te voeren, zijn er regels nodig en controle. En die hefboomen voor meer rechtvaardig beleid, die vind ik in uw plan niet terug of althans te weinig. Naar onze mening hebben we hier dan ook na het diversiteitsplan van vorige maand een heel flauw plan voor ons liggen. Maar in tegenstelling tot het vorige plan zullen wij ons op dit punt onthouden.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Luyckx. Dan geef ik het woord aan mevrouw Baeten.

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Beste schepen, beste college, kansarm, maar niet kansloos, dat is waar onze fractie voor staat. En we zijn als fractie zeer tevreden met het armoedeplan dat hier op tafel ligt, waar duidelijk toch hard is aan gewerkt. Heel wat aanbevelingen – en de schepen zei het daarjuist al – zijn vanuit de commissie meegenomen. En we willen u ook bedanken voor het participatieve traject en de ruimte die er was voor de verschillende actoren om inspraak te hebben. En ook Sara Weemaes, die vanuit Beweging.net, waarvoor zij in Polsslag-zetel benadrukte dat er op verschillende momenten dus die mogelijkheid was om input te geven, waarvoor onze uitdrukkelijke dank.

Wel betreuren we, dat het diversiteitsplan en het armoedeplan apart behandeld is geweest. Dit was ook iets wat Saloua vanuit onze fractie vorige maand al aangaf. En we vinden dat de twee documenten eigenlijk weinig op elkaar afgestemd lijken. En nog sterker, misschien wel door twee verschillende pennen zijn geschreven. En diversiteit en armoede zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden en op zijn minst de plannen samen behandelen, had toch voor een sterker en meer samenhangend beleid gezorgd en ik denk nu ook wel de politieke discussie hier in de gemeenteraad. Door de twee verschillende plannen vragen we ons eigenlijk ook af in welke mate die plannen grondig afgestemd zijn tussen de verschillende diensten en besproken zijn met actoren buiten dan nu al de bekende partners in de strijd tegen armoede. We denken dan aan de onderwijskoepels, het brede maatschappelijk middenveld, de zorginstellingen. Zij hadden u ongetwijfeld allemaal het belang van armoede- en diversiteitsplan ja, u zegt dat het samen gecoördineerd en zeker ook financieel uitgevoerd moest worden, ik denk dat ze dat zeker hadden beklemtoond. Want armoede is nu eenmaal ook gekleurd, dat is de realiteit. Wat de financiering van het LAP betreft toch een kleine vraag ter verduidelijking. Bij het punt “we zetten naast de reguliere outreachende acties extra personeel in om onze proactieve werking uit te breiden”, staat er geen bedrag, schepen. Impliceert dit dat er een verschuiving is van het personeel? Dat is toch een vraag waar ik graag een antwoord op zou hebben. Nu, schepen, wij zijn wel blij met heel veel zaken, die er instaan. De tegemoetkoming aan de vraag van Jos in het verleden om een sociaal tarief voor dierengeneeskunde uit te werken, maar ook het sociaal tarief bij de tandarts. Al hopen we natuurlijk wel – en dat is ook iets dat Marleen heeft beaamd – dat die derdebetalersregeling door alle artsen wordt toegepast, want dat is momenteel nog niet het geval. Ook het belang van iedereen digitaal is iets dat onze fractie nauw aan het hart ligt. Maar we zijn er wel van overtuigd, dat de papieren dokter ook een goeie oplossing zou kunnen zijn. We zijn ook heel blij, dat er ervaringsdeskundigen worden ingezet. En van Sara Weemaes kwam toch ook de vraag om het belang van die ervaringsdeskundigen ten volle te benutten. Extra ervaringsdeskundigen zouden toch nog meer die kloof kunnen verkleinen naar de mensen, die we verder willen bereiken en hun stem vertalen naar het beleid. Ze hebben namelijk talent, dat we kunnen benutten, bv. door ze in te schakelen bij het ondersteunen van maatschappelijk werk. Ook het inzetten op vrijwilligers en buddy’s is een goed initiatief, maar die hebben natuurlijk wel veel nood aan een sterke begeleiding en omkadering. Er zijn veel stigma’s en vooroordelen denk ik als het over armoede komt. Mensen in armoede hebben vaak angst en schaamte en soms leeft het beeld dat ze maar lui zijn of profiteren, maar er spelen natuurlijk veel factoren mee die complex zijn.

En daarom is het toch nog een extra oproep om ook die beeldvorming, die er helaas leeft, om daarop in te zetten en dus die mensen in armoede actief te betrekken. Er is een toetsgroep en er is een zinvol initiatief, maar om de vinger aan de pols te houden, denken we toch dat het belangrijk is om toch nog extra op die ervaringsdeskundigen, buddy's en vrijwilligers in te zetten en ja, hen tegemoet te komen op hun eigen terrein. Schepen – en dan richt ik mij tot schepen Callaert – één van de grotere bezorgdheden, die we hebben, is in verband met de sociale woningen. De vaststelling, dat er meer nood is aan sociale woningen, ja, die beamen we uiteraard. Nu, in 2018 werd het woonbeleidsconvenant afgesloten tussen stad en de Vlaamse overheid, waarin zwart op wit geschreven staat, dat er tegen 2021 – en u weet, dat is niet meer zolang – 121 woningen zouden worden gerealiseerd. Dit convenant is eigenlijk nergens letterlijk terug te vinden in het LAP, dus daarom de volgende vraag, waar ik, schepen, absoluut een antwoord op verwacht door u of één van uw collega's. Zijn die 121 woningen gerealiseerd? Zo nee, hoeveel zijn er dan wel gerealiseerd? Wat is de reden waarom het convenant misschien niet zal zijn nagekomen en welke implicaties zijn er mogelijks voor het niet-realiseren van dit convenant? Tot slot, we zijn over het algemeen tevreden met het voorstel dat er ligt. We gaan het daarom ook goedkeuren. Het armoedepan – en dat zei u zelf – is weliswaar nooit af en we zullen vanuit onze fractie toch die vinger aan de pols blijven houden om mee te garanderen, dat de vooropgestelde doelen behaald worden.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Baeten. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Geerts. Christel, je hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik denk inderdaad dat hier een fraai werkstuk voorligt, waar zeker ook het traject goed is gelopen. En wij denken dat het nu tijd is voor actie, want dit plan is voor ons een middel. Is geen doel op zich. Ik heb een aantal heel specifieke vragen en bedenkingen. Misschien een aantal zaken, die later ook in de commissie kunnen, maar ik ga ze ja, puntsgewijze overlopen. In het plan staat op een bepaald moment hoe we naar armoede kijken en er staat de zinsnede “bij elk kind in armoede horen ouders in armoede”. Ja, dat is duidelijk een middenklassevisie en dat gaat voorbij aan heel de problematiek van kinderen in pleegzorg. Dus ik zou toch willen, dat men dat – zeker naar een volgend plan – nog eens bekijkt, want dat is geen fraaie zinssnede. We lezen ook bovendien in het plan, waar het gaat over corona, dat men speciale coronamaatregelen niet nodig acht. Men zegt er is heel veel problematiek, we zijn ons hiervan bewust, maar achten speciale coronamaatregelen niet nodig. Wij denken dat dat wat voorbarig is, want we weten toch dat er nog heel wat op ons afkomt.

Dan staat er ook op een bepaald moment, een structureel armoedebeleid vraagt eigenlijk een samenspel tussen de lokale aanpak en de hogere overheden en dan staat er “daarom roepen we de Vlaamse en de federale overheid op om werk te maken van een doortastend armoedebeleid”. Graag had ik van de schepen heel concreet – dat kan kort zijn – maar concreet vernomen wat zij op dat vlak al heeft ondernomen. Dan op een bepaald moment staat er, inderdaad wordt er gesproken over de goeie samenwerking die er is met Polsslag en zegt men “kijk ja, zij hebben ons 30 beleidsvoorstellen overgemaakt en we hebben de meeste daarvan gevolgd”. Maar ik ben nu eigenlijk wel eens benieuwd om te weten welke dat men niet gevolgd heeft. Waar ze bij Polsslag nog een stuk verder willen gaan of waar zag Polsslag het anders en heeft de stad niet gevolgd? Wat de steun betreft voor huisdieren, ik denk dat dat goed gemotiveerd wordt, maar ik vroeg mij gewoon af, is dat ongelimiteerd of hoe gaat men dat praktisch opnemen? Dan staat er ook een stukje in over het Zorgpunt. En dat is iets te rooskleurig, denk ik. Er staat letterlijk “we kiezen via het Zorgpunt voor een continuering van het openbaar aanbod in de zorg voor ouderen, zowel ambulante als residentiële”. Graag had ik dan van de schepen vernomen hoe zij dat rijmt, dat we vandaag de dag zien dat bv. de maaltijdbedeling aan huis – wat toch een heel belangrijke service is – dat dat nog altijd door een private speler uit Gent wordt opgenomen. Dan moet je denk ik dat zo niet in je document schrijven. Graag ook een woordje uitleg. Er staat op een bepaald moment, dat men in de private sector gaat sensibiliseren om de kostprijs onder controle te houden. Nu, ik zou graag hebben, dat men begint met de eigen kostprijs onder controle te houden, maar allé, ik denk dat dat wat overmoedig is. Dus ik wil graag van de schepen weten, hoe ze dat ziet. Het puntje over de fietsbib, het voorstel van mevrouw Bats. Dat vinden we uiteraard fijn, dat dat in het armoedeplan staat, maar ik denk op het moment dat mevrouw Bats dat voorstel gelanceerd heeft, dat ze onmiddellijk gezegd heeft “ja, maar dat moet, allé, dat is iets positief voor alle kinderen vanuit het oogpunt van mobiliteit en duurzaamheid”. Dus had ik graag van de schepen vernomen of daar toch niet een kans is, dat ze dat wat opentrekt, want wij wilden dat voor alle kinderen. Er staat ook iets in rond duurzame tewerkstellingskansen, waar men zegt “en de stad wil daar eigenlijk het goede voorbeeld geven”. Dat is op pagina 17. Nu had ik wel – maar dat moet misschien dan niet vanavond, maar zeker eens in een volgende commissie – nog wel eens graag vernomen hoe men omgaat met seizoentewerking. Dat is in de vorige legislatuur een gevecht geweest om die mensen de nodige maanden te geven. Dat was voor mij altijd een voorstel van toch misschien niet zo’n duurzame tewerking. Dus daar had ik wel eigenlijk graag meer over vernomen. Er staat ook op het vlak van sociale economie, dat men een actievere regierol wil gaan opnemen. En ik zou zeggen graag. Ik denk dat dat in het vorige plan ook al stond.

Maar ik zie dat niet. Ik ben per toeval voorzitter van één van die sociale economiespelers en ik denk dat er heel wat synergie te zoeken is tussen die verschillende zaken. Dus ik zou zeggen stad, schrijf het niet alleen, maar doe het ook. Het puntje rond de MIWA. Ik herinner mij, dus er staat dat ze van alles gaan doen om mensen met betalingsmoeilijkheden ja, te helpen en dat sneller te detecteren. Dat is natuurlijk allemaal heel goed. Maar een vraag, hoe groot is het probleem? En ten tweede, vooral een bedenking. Wij hebben toen met heel de discussie van DIFTAR gezegd, het is, uiteraard staan wij achter sociale tarifiering, maar wij denken dat er vooral nood is om de mensen te leren sorteren. Als je ziet, als je goed sorteert, hoe weinig dat je maar moet betalen. Dus het brengt niet op van jaar op jaar mensen hun rekening te helpen betalen. Allé, dat moet je ook, maar je moet hen vooral leren sorteren. Ik was vorige week trouwens nog getuige van iemand, die heel zijn container met papier aan het vullen was. Ik wil desnoods aan de diensten wel eens doorgeven ... Allé, dat zijn mensen, die moeten begeleid worden. Ik lees ook de ambitie in het plan om het aanbod aan rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp te verhogen. Wat en hoe, zou ik graag willen vernemen. En tot slot lees ik ook in het plan, dat men buurtgerichte zorg gaat doen via lokale dienstencentra, maar ik ben wellicht slecht geïnformeerd, maar dat is nu volgens mij toch een taak van het Zorgpunt of zijn daar andere afspraken gemaakt? En dan geef ik graag het woord aan mijn fractieleider. Allé, dat is niet aan mij om u het woord te geven. Mevrouw de voorzitter, ik vraag u om het woord door te geven aan mijn fractieleider.

VOORZITTER: Ik zal dat doen ja. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u, dames. Eerst en vooral toch ook op mijn buurt een woord van waardering voor het traject, dat dit armoedeplan gelopen heeft en voor de mogelijkheid, die we allemaal gekregen hebben als fracties om onze mening daarover te geven en aanpassingen voor te stellen. Een aantal van die aanpassingen zijn ook doorgevoerd, dus dat willen we ook toegeven. Ook van de zaken, die wij via Willem De Klerck hadden voorgesteld, zijn een aantal zaken meegenomen. Nu, waar Christel vooral verduidelijkingen gevraagd heeft aan de schepen vonden wij het toch ook nodig om op een aantal heel specifieke punten, waar we denken dat het armoedeplan nog tekortschiet in zijn ambities, om daar via drie amendementen aan te proberen verhelpen. En we hebben ons dan vooral gefocust op ja, alles wat te maken heeft met jongeren en kinderen en de kansenproblemen die zij hebben. Ik wil dat – het is verspreid – maar ik wil het heel kort en zonder daar nog veel uitleg over te geven, want het spreekt voor zich, denk ik, die drie amendementen toelichten. Het eerste zit hem op pagina 14, waarin dat er staat dat de studenten zal ik maar zeggen, de scholieren in de mate van het mogelijke moeten voorzien worden van ICT-infrastructuur.

Dat zouden wij veel ambitieuzer willen formuleren. We engageren ons ertoe dat alle kinderen en jongeren in onze stad ten laatste eind 2021 over een laptop en een internetverbinding beschikken. We starten hiertoe zo snel mogelijke de nodige acties op. Ja, ik denk dat dat weinig uitleg behoeft en dat iedereen zich – zeker de laatste maanden – er zich wel van bewust geworden is, ja, dat met heel het onderwijsleren dat het mee zijn digitaal – en dat houdt ook in, dat ge de nodige infrastructuur ter beschikking hebt - hoe essentieel dat dat is om ook mee te zijn in het onderwijs. Het tweede amendement op dezelfde bladzijde, waar staat “op die manier ...” – en daar gaat dan van alles aan vooraf – “... proberen we de drempels om deel te nemen aan schoolactiviteiten zoveel mogelijk weg te nemen”. Daar zouden wij aan willen toevoegen ons pleidooi, dat we hier ook al gehouden hebben om binnen het schoolparticipatiefonds en een beetje naar analogie met het basisonderwijs de maximumfactuur in het secundair onderwijs bij wijze van proef in de scholen of in een aantal scholen, die daarvoor openstaan te proberen invoeren op lokaal niveau. Om het heel kort te zeggen, vandaag werkt dat schoolparticipatiefonds in ... (?) in het basisonderwijs curatief, in die zin dat men ja, preventief in feite tussenkomt in de facturen van mensen met een kanspas en de schoolkosten probeert te drukken. In het secundair onderwijs, waar ge natuurlijk ook een aantal specifieke problemen hebt, dat weten we ook, werkt dat fonds nog altijd curatief, in die zin dat er een aantal ja, mensen die of leerlingen met mensen, ouders die de facturen niet kunnen betalen, dat daarvoor gecompenseerd wordt met de scholen. Wij zijn van oordeel, dat die maximumfactuur op proef de andere, meer preventieve piste zou kunnen opgaan. Derde amendementje, staat er op pagina 15 “op het scholenoverleg kunnen scholen noden en bezorgdheden uiten, bv. de problematiek van de lege of de ongezonde brooddozen en zoeken we naar oplossingen”. Dat zouden we een stuk affirmatiever willen stellen en ook dat is een discussie, die hier al gevoerd is. En we weten welke de argumenten zijn. Alleen ja, zijn de signalen die wij toch nog altijd krijgen vanuit het onderwijsveld, dat is dat er op zijn minst in een aantal scholen wel degelijk een vraag is om aan de problematiek van die lege brooddozen te proberen verhelpen, bv. – en dat is hetgeen dat we voorstellen – door goedkope maaltijden ter beschikking te stellen. Allé, er zijn direct..., ook directies, niet alleen leerkrachten, ook directies die daarvoor openstaan. Vandaar ons voorstel om het affirmatiever te formuleren en te stellen, dat via het scholen- of vanuit het scholenoverleg er een proefproject moet worden opgestart, zodat elk kind dat schoolloopt in Sint-Niklaas, los van zijn of haar achtergrond een gezonde, duurzame en betaalbare maaltijd kan genieten op school. Dat zijn de drie amendementen, die wij vanavond ter stemming zouden willen voorleggen.

Ik heb die gisteren, denk ik, ook doorgegeven aan de fractieleiders, aan de schepen, aan u voorzitter, aan de burgemeester, zodanig dat jullie zich op deze discussie konden voorbereiden. En ik hoop dat jullie zich daarin kunnen terugvinden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik eerst nog het woord aan de heer Baeck en daarna aan de heer Maes.

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Als fractie zijn we blij en nederig tegelijk met het armoedepan. Nederig omdat het armoedeprobleem in onze stad nog steeds bestaat en groter wordt. Nederig ook, omdat de huidige coronacrisis de situatie er niet beter op maakt en we zelfs nog niet weten hoe groot de impact precies zal zijn. En nederig, omdat we weten dat hoe goed een plan van een lokale overheid ook is en hoe doortimmerd de maatregelen ook zijn, de sleutels om de cijfers drastisch naar beneden te krijgen, liggen niet volledig in onze handen. We zijn afhankelijk van het Vlaamse en federale beleid, maar de bandbreedte die ons toegemeten is, proberen we zo breed en zo sterk mogelijk te benutten. Omdat we erin geloven, dat we met wat we hier in Sint-Niklaas doen, dagelijks een verschil kunnen maken voor heel veel inwoners. Maar wij geloven ook sterk in het armoedepan, dat hier ter stemming ligt. We gaan niet mee in de sfeerschepping van too little, too late die sommigen hier de afgelopen maanden probeerden neer te zetten. Omdat dat een miskennis is van het armoedebelid, dat hier al vele jaren gevoerd wordt en waar sommige partijen in deze vergadering mee aan getimmerd hebben. Voor dit armoedepan bouwen we verder op de solide fundamenteen. En het verstevigen en verder verankeren van die fundamenteen is een eerste en belangrijke troef van dit armoedepan. Het uitbreiden van het aantal maatschappelijke assistenten én het feit dat we er ons toe verbinden om het budget voor steunaanvragen en aanvullende steun te laten meegroeien met de vraag zijn daar maar twee voorbeelden van. In deze vergadering wordt er door sommigen wel eens verwezen naar steden zoals Mechelen en Kortrijk om de vergelijking steevast in het nadeel van Sint-Niklaas te doen uitvallen. Wel, met dit armoedepan kunnen we onze voet naast deze twee steden zetten. Het enige waar we nog niet zo sterk instaan, is om dit beleid ook te verkopen en uit te dragen. Bovendien is het pan niet in steen gebeiteld. Naast het consolideren van acties, die in het verleden werden ondernomen zoals Tand-em, is dit een open pan waarmee we willen inspelen op de noden, die gaandeweg ontstaan. Het hoofdstuk rond digitalisering is hier een sprekend voorbeeld van. We houden voortdurend onze ogen en oren open voor nieuwe noden en mogelijke acties. Door de structurele band met Polsslag is er ook een vast en bijzonder waardevol forum om met verenigingen, die met inwoners in armoede werken, in dialoog te gaan. De input die zij gaven, is quasi integraal opgenomen in het pan dat nu voorligt. En dat is meteen ook een ander belangrijk element.

Dit armoedeplan realiseren we niet alleen. De band met verenigingen, organisaties en externe instanties is innig en beklonken in tal van samenwerkingsovereenkomsten, zoals het CAW, De Vlier, het VLOS, de Springplank, Voedzaam, CJJ. De lijst is lang. We beseffen soms te weinig hoe rijk ons verenigingsleven is. Binnen het armoedebeleid betekent dit in elk geval een enorme troef. De strijd tegen armoede is er en niet enkel eentje van het bestuur of de diensten, maar van heel wat actoren die er dagdagelijks mee bezig zijn. Het argument, dat we hier ook soms horen, dat er geen of weinig middelen tegenover staan, is op weinig gebaseerd. De 120.000 euro, die gebudgetteerd staan, is maar een klein deel van het verhaal. Veel acties, die in het verleden met dit budget opgestart werden, zijn ondertussen regulier beleid geworden. Armoedebestrijding bestrijkt een substantieel deel van de middelen van de stad. Waar je de precieze kost van armoedebestrijding nooit exact kan becijferen, loopt het totale budget van armoedegerelateerd beleid in de vele miljoenen. Het armoedeplan kan voor veel mensen het verschil maken. Door ons systeem van aanvullende steun, door een betere dienstverlening en een stevig activeringsbeleid met baanbrekende acties, maar ook door kleinere zaken als een cinemaaftocht om samen naar de film of toneel te gaan, een fietsbib op wielotjes, nieuwe noodwoningen of de samenwerking met ... (?). Met dit armoedeplan is het tweeluik iedereen mee een feit en hebben we twee sterke beleidsdocumenten, die er de komende jaren voor moeten zorgen dat meer Sint-Niklazenaren mee geraken, mee zijn en mee blijven. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Baeck. Dan geef ik het woord aan de heer Maes en daarna aan de heer Luk Huys. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, we zijn heel blij dat dit plan hier voorligt. En ik moet wel zeggen, dat wij ja, armoede is voor ons een heel belangrijk onderwerp, dat heeft u al gemerkt de voorbije 2 jaar, maar we merken in dit plan dat er toch een steeds groeiende luisterbereidheid is bij de schepenen om een aantal punten naar voor te schuiven. Dus we zien vooruitgang op een aantal belangrijke punten, maar tegelijkertijd ook nog een aantal zwakke punten en een aantal veel te vage omschrijvingen. Maar ik wil positief beginnen. Het automatisch toekennen van de rechten vinden wij een heel belangrijk punt. Dat de stad daar ten volle voor wil gaan, is heel belangrijk. Ook het systeem van de aanvullende steun vinden wij heel positief. Maar dan zien we dat het eigenlijk nog veel te weinig is gekend. Dus als we de cijfers bekijken, die we hebben gekregen, dan is er ten opzichte van 2018 een daling in 2019 met 17 %. Dus ik denk dat er hier een opdracht ligt om dat systeem beter bekend te maken en te promoten. Want wat er voor ons ligt met heel de corona en wat ons eigenlijk al vandaag gebeurt, dat is een heel grote uitdaging. Je moet dit maar eens lezen. Het weekendblad van De Standaard vorige week met het dossier rond nieuwe armoede, dat is heel schrijnend.

Dat zijn allemaal getuigenissen van mensen, die het tot voor de coronacrisis eigenlijk allemaal vrij goed deden en nu heel erg in de problemen zijn gekomen. Dus en wat merk je dan? Dat bij al die mensen heel veel schroom is. Heel veel schroom om te stappen naar het OCMW. En dan vinden we het toch wel een beetje jammer, dat er in het plan staat dat u geen speciale coronamaatregelen nodig acht. Om een expert uit het artikel in De Standaard te citeren, die zegt “dat de nieuwe kwetsbaren grotendeels ontbreken in de huidige statistieken van OCMW, dat heeft behalve met schaamte ook te maken met een kloof tussen de reële en de administratieve armoede”. En Peter Raeymaeckers van de Universiteit Antwerpen voegt daaraan toe “wat deze crisis aantoont, is hoe levensnoodzakelijk het werk van sociale werkers en andere zorgprofessionals zijn, dat zijn de antennes”. Dus en dat is een tweede punt dat ik toch wel wil beklemtonen. We moeten naar de mensen naartoe gaan. Staat in het plan inderdaad, outreachend en proactief werken, maar ik denk dat we dat eigenlijk veel concreter moeten gaan uitwerken. En ik zou graag in de komende commissies één van de komende maanden een concreet uitgewerkt plan willen zien van hoe dat we dat gaan aanpakken. Om het al een beetje concreet te maken op één punt, in het plan staat bv. bij een eerste aanmaning bij een onbetaalde factuur gaat vermeld worden, dat er hulp bij betalingsmoeilijkheden mogelijk is. Dat is positief. Maar bv. bij een tweede aanmaning zou men een telefoon kunnen doen of iemand daar naartoe sturen, want het niet-betalen van een factuur dat maskeert vaak ook andere problemen. Op die manier gaan we eigenlijk naar de mensen toe en gaan we eigenlijk proberen problemen te ondervangen. Rond dak- en thuisloosheid ga ik nog apart tussenkomen vandaag, maar ik wil toch even nog tussenkomen op het punt van Housing First. Dat vind ik absoluut een heel positief punt, dat dit in het programma staat. Maar het is nog iets te weinig concreet vinden we. Het wordt eigenlijk nu uitgesteld om het uit te rollen op een bovenlokaal vlak. En dat gaat natuurlijk voor vertraging zorgen. De vraag is, zouden we daar met de stad niet in eerste instantie al mee kunnen starten, expertise opdoen en dan het verder uitrollen naar de omgeving, zodanig dat we op dat vlak sneller in actie kunnen treden, want dat principe van Housing First heeft zijn daadwerkelijkheid, zijn effectiviteit al bewezen. Dus ik denk dat we daar niet te lang mee moeten wachten. We hebben al een paar keer aangedrongen om een armoedetoets in te voeren en ik ben blij dat er nu in de teksten staat, dat er een armoedereflex gaat gehanteerd worden in de werking. Dus ik ga ervanuit, een toets of een reflex, dat bij een reflex men gaat toetsen of het inderdaad, welke effecten dat gaat hebben op de armoede. Dus ja, wellicht gaan we naar een armoedetoets zonder met zoveel woorden te zeggen. Wat betreft de problematiek van de lege brooddozen, het is daarnet door de collega's al aangegeven, daar zitten we toch nog een beetje op onze honger om het in die termen te houden.

Dat wordt nu naar de scholen een beetje doorgestuurd. Ik denk dat de stad daar het initiatief moet nemen en niet te zeer moet afwachten wat de scholen daarvan zeggen. Ik denk dat de noden reëel zijn in de stad. Dus ik denk niet dat we die problematiek moeten ontkennen, maar wel moeten proberen te tackelen. En dan kom ik eigenlijk wel op een belangrijk pijnpunt en dat is het sociaal wonen. En dat vind ik dus wel het zwakke punt in het plan. Er staat dus in, dat men het aantal sociale woningen wil optrekken van 6 naar 9 %, maar wel maar tegen 2035. 2035, 15 jaar verder eigenlijk, dus 3 legislaturen verder. En er is dan na mijn tussenkomst denk ik op de commissie een objectief gesteld voor deze legislatuur en men wil 1/3e van dat streefdoel nastreven. Nu heeft ons schepen Callaert de cijfers, de meest recente cijfers bezorgd. We zitten nu op 6,7 % volgens de berekeningen, allé, volgens de cijfers die we hebben gekregen. Tegen 2025 zouden we volgens de planning stijgen naar 7,2 %. Dat is 0,5 %. Dat is nog niet echt heel spectaculair. Als we dan zien, er komen 326 wooneenheden bij in deze legislatuur, terwijl dat er 3.420 gezinnen op de wachtlijst staan van de sociale, allé, van de Sint-Niklase maatschappij voor de huisvesting. Dus de vraag is 10-maal groter dan het aanbod. Dus huren op de private markt, die steeds duurder wordt of op de sociale woningmarkt, dat maakt wel een behoorlijk verschil uit voor een budget van mensen. En ik denk dat we daar – en dat is een pleidooi toch in deze – voor een versnelde aanpak moeten zorgen van de bouw van sociale woningen. En het lijkt ons niet normaal, dat mensen 5 jaar en sommigen 10 à 11 jaar moeten wachten vooraleer ze een sociale woning kunnen betrekken. Dus wij denken dat het zoals bv. in andere gemeenten toch niet slecht zou zijn, dat we een huurpremie zouden voorzien, aanvullend eigenlijk op de Vlaamse huurpremie voor mensen die 2 jaar op de wachtlijst staan voor een sociale woning en in Sint-Niklaas wonen. Conclusie, allé, wij zien in dit plan zeker een aantal positieve punten, maar wat betreft wonen denk ik dat we toch wel een serieuze inhaalbeweging moeten maken. En om die reden gaan wij ons onthouden bij dat plan.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Luk Huys en daarna nog aan de heer Noppe. Mijnheer Huys, u hebt het woord.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, armoede mag geen straf, laat staan een levenslange straf zijn. En ik ben alvast minder pessimistisch als ik de cijfers bekijk. Ik kan er enkel uit besluiten, dat onze stad het nog niet zo slecht doet in vergelijking met de andere centrumsteden. Echter beseft ik maar al te goed, dat dit geen reden is om op de lauweren te rusten. Iedere persoon in armoede is er immers één te veel, maar het is alvast niet zo slecht als bepaalde partijen in onze stad ons willen doen geloven. Deze meerderheid is er zich wel degelijk van bewust, dat het beter kan en moet.

En, schepen, ik moet u danken voor de toelichting van het financiële kader. Dit bracht duidelijk naar voor, dat de stad voor 25 miljoen euro naar eigen middelen in exploitatie spendeert aan armoede en armoedebestrijding. Het is maar liefst 16 % van ons exploitatiebudget. We geven dus per jaar meer dan 2 stadhuisvleugels uit aan armoede of we geven per jaar de jaarlijkse kostprijs van 12 nieuwe zwembaden uit aan armoede. Dit houdt dan nog geen rekening met de projecten die draaien op middelen van de hogere overheid. Dus durven beweren, dat dit aspect geen prioriteit is voor deze stad, dan weet ik het niet. Collega's, voor de N-VA zijn de volgende doelen primair. Eén, armoede voorkomen en op tijd opvangen. Twee, mensen uit de armoede halen, waarbij arbeidsactivering en levensmotivatie een belangrijke rol speelt. En drie, ondertussen de nodige steun aanleveren. Bij alle samenwerking en projecten lijkt het mij evident dat deze doelen centraal staan. Want ik lees alvast binnen dit armoedeplan "armoede bestrijden is een en/en-verhaal", "armoede aanpakken is niet enkel geld of goederen geven, maar het is oh zoveel meer", "innen de kritieke hulpverlening kunnen we inderdaad vooral geven, maar stapsgewijs lijkt het ons dan ook logisch dat het geven plaatsmaakt voor doen en dat doen dient ook te gebeuren door de hulpbehoeftige". "Onze taak bestaat dan vooral ook in motiveren en sensibiliseren". Ik denk hierin, dat het begeleidingsverhaal van groot belang is. We moeten een leven in een budgettair en verantwoordelijk evenwicht motiveren. Dat is voor de armen vaak een zeer moeilijk traject. Het betekent prioriteiten stellen. Vaak voor andere gezinsleden in plaats van voor zichzelf. Zeker in samenlevingen waar bepaalde uiterlijkheden een grote maatschappelijke aandacht krijgen. Het is dan ook vaak jammer om vast te stellen, dat mensen een bepaalde discriminatie ondergaan of vinden dat ze minderwaardig zijn, omdat ze niet voldoen aan een ideaal maatschappijbeeld. Deze maatschappelijke druk helpt armoede niet. En eigenlijk is ze zelfs volledig nutteloos. Men is geen beter of slechter mens met of zonder bepaalde materiële aspecten. Dus laat ons duidelijk zijn, ook wij met z'n allen als maatschappij spelen een belangrijke rol bij de aanpak van armoede. Schepen, mag ik het positief vinden, dat in de preventie van armoede er een samenwerking is met DIRO. Het is van groot belang om zelfstandigen en bedrijven in armoede tijdig op te merken om eventuele drama's bij reorganisaties of faillissementen te kunnen opvangen. En dit geldt voor zowel werknemers als werkgevers. Het zijn slechts enkelingen die als zelfstandigen ongevarend uit een faillissement komen. Ik kijk ook uit naar de bijsturing van de cultuurcheque en de kanspas voor cultuur. Het is uitgebreid geweten, dat ik altijd al een beetje een probleem heb gehad met de 2,5 euro-regeling voor cultuur. 2,5 euro betalen voor een lokale theatervoorstelling, maar ook 2,5 euro betalen voor een populair optreden in de schouwburg, dit zou ook proportioneel moeten kunnen opgelost worden, denk ik.

Eventueel ook met een gekapt systeem. Maar ik denk dat we hier wel uit gaan geraken. Collega's, armoede is in tegenstelling van wat men durft te beweren voor de N-VA een zeer belangrijk probleem. Dit is een zeer goed document. Een goede handleiding, maar ook een levend document. We zijn ervan overtuigd, dat dit een basis is voor een armoedebeleid voor de komende jaren. En daarom zullen we het volop steunen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. En dan geef ik het woord nog aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepenen, ik zou vanuit onze fractie ons graag willen aansluiten bij de lovende woorden, die hier al gezegd zijn omtrent de inhoud en ook de wijze waarop het armoedeplan tot stand is gekomen. Dat ondersteunen wij volledig. Ik zou graag rond 4 thema's heel kort willen tussenkomen. Enerzijds rond de inkomensondersteuning wordt terecht vermeld, dat we een uniek systeem hebben van aanvullende steun. Dat systeem dat werkt ook en ik vind, allé ja, ik vind het positief dat we daar verder blijven op inzetten. Daaraan gekoppeld ook de bijkomende middelen, die voorzien worden voor het budget leefloon. Ik denk dat dat zeker ook in het kader van corona geen overbodige luxe is dat we dat doen. En dat we de mensen op die manier zo goed mogelijk kunnen ondersteunen en helpen. Ook de aanwerving van 8 bijkomende maatschappelijke assistenten, verder inzetten op outreachend werken, naar de mensen toegaan – sorry – ik denk dat dat de juiste keuze is. Want er is misschien inderdaad bij sommige doelgroepen nog een zekere schroom om naar de stad of het OCMW zelf toe te stappen. Maar ook op vlak van vroegtijdig detecteren van problemen, denk ik dat outreachend werken daar de sleutel in handen heeft om mensen zo goed mogelijk te bereiken. We hebben het op de eerste bespreking in de commissie, schepenen, ook heel kort over de ondersteuning op vlak van huisdieren gehad. Een initiatief, dat wij zeer goed vinden en absoluut ondersteunen. We kijken uit naar de resultaten van mogelijke samenwerkingen met dierenartsen om tot een soort sociaal tarief te komen. Ik denk dat we dat soms onderschatten. Niet het belang van huisdieren voor mensen. Ik denk dat iedereen dat wel beseft. Maar de enorme kosten die daar dikwijls kunnen komen bij kijken, heel ongewild door bepaalde ingrepen die moeten gebeuren. Dus ik denk dat dat een waardevolle aanvulling is op het systeem van aanvullende steun, dat we nu al hebben. Een tweede pijler daarnaast, schoolopleiding, wij vinden als fractie dat dat een basis is om inderdaad die keten van armoede te gaan doorbreken. Een goeie opleiding, jongeren kansen geven om iets te doen met hun leven, om die keten van armoede echt wel te gaan doorbreken.

Daarom dat we ook onze bezorgdheid hebben geuit, schepen, omtrent de capaciteit – en we zijn dan ook blij met de verduidelijking die u heeft gegeven en dat de cijfers er toch al iets rooskleuriger uitzien, ik denk ook met de aankondiging, die we dan deze avond hebben gehoord - dat we ook daar een goeie stap in de richting zetten om bijkomende plaatsen te creëren in onze stad. Als ik het goed heb begrepen, is volgend jaar ook nog een sleuteljaar om op langere termijn het aantal plaatsen dat nodig is om dat te gaan bekijken en daar de nodige aanvragen te doen. Dus we zullen dat van heel dichtbij opvolgen, omdat onderwijs, scholing – ik herhaal het nog eens – is echt wel de basis om uit die armoede te geraken en vooral ook voor jongeren om echt kansen te krijgen om iets te doen met hun leven. Een derde pijler waar heel sterk wordt op ingezet in dit beleidsplan is activering. Ik denk aan de overeenkomst met de VDAB, maar we hebben hier ook al de overeenkomst gehad met Voka, die ook wel perspectieven op werkgelegenheid geeft. Ook de trajecten, de verschillende voortrajecten. Ik noem er maar één op, talent.com, waarbij men op korte termijn een intensief traject uitwerkt om echt wel een 100-tal jongeren dacht ik meer competenties aan te leren en ... (onverstaanbaar). Ik denk dat dat echt wel de manier is om jongeren aan de slag te krijgen en ook een kans te bieden op die arbeidsmarkt. In dat kader is ook het ... (?), blijft daar een zeer belangrijke factor spelen. Ik denk dat dat al zeer, zeer, zeer goed werkt en sterk uitgebouwd is. En de noodzakelijke uitbreiding, we zijn maar al te blij dat die er nu eindelijk zit aan te komen met het project Heistraat. Een nieuw gebouw, een investering van 3,2 miljoen euro maar liefst, waardoor dat een site kan worden van de opleiding, sociale economie, maar ook van die circulaire en nieuwe creatieve economie. Wij zijn er als fractie van overtuigd, dat daar synergiën gaan uitkomen en dat dat kansen gaat bieden aan nieuwe vormen van economie en aan nieuwe vormen van tewerkstelling. Een derde aspect of een vierde – ik ben mijn tel kwijt – een vierde al sowieso, gezondheid. Ook daar, die klemtoon vinden wij zeer belangrijk, op geestelijke gezondheid. Niet alleen in deze coronatijden, maar eigenlijk altijd al is dat een probleem dat denk ik te vaak onderbelicht wordt. Dus wij zijn zeer blij met de samenwerkingsovereenkomst met het CGG, waardoor extra psychologen zullen kunnen ingezet worden, een eerstelijns punt voor psychische hulp, maar ook de steun die we bv. geven aan TEJO vanuit de stad. Ik denk dat dat een zeer waardevol initiatief is om ook naar die jongeren toe het bewustzijn rond psychologische gezondheid te gaan creëren en een plek te geven waar ze terecht kunnen. En nog één laatste puntje, zijn we ook zeer blij dat er de nadruk wordt gelegd op digitaal mee zijn. Onze samenleving is enorm gedigitaliseerd. Als ge die boot mist, dan is dat een ramp eigenlijk om het in hedendaagse termen te zeggen. Internet wordt meer en meer een basisbehoefte bijna naast eten en drinken, omdat nu eenmaal alles digitaal wordt geregeld.

Dus ook daar zijn wij blij met de aandacht die daar wordt aan gegeven. En ook bv. het sociaal start-up-project van Beego, ik denk dat dat een heel mooi project is, waarbij dat kansarmen of mensen die het maatschappelijk wat moeilijker hebben, voor 1 euro per uur die ondersteuning kunnen krijgen op digitaal vlak. Ik denk dat dat echt een heuse meerwaarde geeft. Dus, schepenen, u zal er niet aan moeten twijfelen, wij zullen dit plan steunen vanuit onze fractie en we zijn blij dat er een mooi, goed uitgebouwd plan op tafel ligt. En we kijken uit naar de uitvoering ervan. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Schepenen, u hebt het woord.

HEYRMAN: Ja, ik heb heel weinig tijd om te antwoorden, dus ik ga niet antwoorden op de coalitiepartners. Merci voor de insteek en de steun. In verband met Anneke, dank u dat u het een mooi document vond. Ja, wollig en niet concreet genoeg of een flauw plan. Eigenlijk hopen we vooral dat we u kunnen overtuigen door de uitvoering. Merci, Lore, voor de steunende tussenkomst. Ja, in verband met de discussie of we het diversiteitsplan en armoedepan beter als twee of als één plan hadden gezien. Wij hebben toch voor twee gekozen - de meeste steden doen dat - om elk plan op zich voldoende aandacht te geven. Maar ze zijn natuurlijk verbonden. Er zijn inderdaad veel verschillende pennen die geschreven hebben, wat wij zelf ook een meerwaarde vonden. Maar men heeft wel mekaars plan gelezen, becommentarieerd. Ook de uitvoering, de coördinatie zit bij dezelfde mensen. Dus wij geloven er wel in. Op zich is de grote kapstok "iedereen mee" het diversiteitsplan en een uitwerking daarvan is dit armoedepan. Dus wij geloven wel, dat dat als één sterk plan naar buiten kan komen. Rond die proactieve werking heeft Jef ook een vraag gesteld. Ik denk dat dat een goeie suggestie is om op de commissie eens even te vertellen hoe wij dat zien. Sowieso zijn er bv. twee extra woonbegeleiders aangesteld, gebeurt er ook proactieve werking door maatschappelijke assistenten. Zelf geloof ik heel erg in voldoende de intermediaire info geven. Maar ge kunt dat op heel veel verschillende manieren doen. En ik denk dat het inderdaad zinvol is om daar nog eens een stuk van een commissie aan te wijden. Ervaringsdeskundigen, dat hebben we ook met Polsslag besproken. We hebben daar wat wisselende ... Het was bv. heel moeilijk om iemand te vinden toen als ervaringsdeskundige. We werken nu sowieso met één ervaringsdeskundige. We hebben die ook behouden. Dat loopt goed. Maar we hebben voorlopig nog geen uitbreiding voorzien. We willen wel heel erg werken met vrijwilligers en we hebben vooral eigenlijk ook heel veel ingezet zowel in kansrijke als kansarme vrijwilligers. En de omkadering daarvan is wel versterkt. Er is een vrijwilligerscoördinator, maar we hebben eigenlijk ook 5 extra mensen aangesteld, die vooral ook ervoor zorgen dat kansarme vrijwilligers ja, iets kunnen, mogen betekenen. Dat is om veel redenen een hele goeie.

En ik denk dat dat ook de beeldvorming voor mensen in armoede, dat dat die beeldvorming kan veranderen. Dan, Christel, ja, dank u dat u het een fraai werkstuk en een goed traject vindt. Het plan is inderdaad een middel. Dat vinden wij ook. Ik ga proberen om zo goed mogelijk te antwoorden op uw vragen. Waarom dat we gezet hebben dat bij elk kind in armoede ook ouders in armoede ja, dat die erbij horen, dat is omdat er altijd een heel grote discussie is van moet je een kinderarmoedeplan maken, moet je een kinderarmoedeluik maken. En eigenlijk zeggen we gewoon armoede is armoede en we willen niet kiezen om over kinderarmoede te spreken, omdat bij elk kind in armoede hoort een gezin. Of dat dan een pleeggezin is of pleegouders zijn of andere ouders, dat maakt niet uit. Het is eigenlijk meer omwille van die discussie dat we dat er ingeschreven hebben. Over die passage rond corona hebben we heel vaak onze tong in onze mond rondgedraaid. We hebben eigenlijk, wat we er hiermee bedoelen, is dat op zich dat we alle middelen in onze werkbox hebben om mensen te helpen die getroffen zijn door corona of gewoon zonder corona. Maar we weten wel, dat we nog communicatie missen om te zeggen van kijk, stel uw vraag. Die schroom, mensen die bv. nu ja, niet weten van oké, ja, in verband met corona kan het OCMW mij ook helpen of het welzijnshuis. Daar moeten we echt nog steviger op inzetten. En vandaag hebben we bv. zo'n campagne gelanceerd met 7 vragen. Ge zult ze wel zien. Ook daar hebben we heel veel over gediscussieerd van wat zijn dan de goeie vragen. Dus volgende week zal in elke bus een folder, allé een folder of een kaartje - het is in de vorm van een folder - liggen met te zeggen van kom uw vraag stellen. We zien ook dat we in verband met corona ook heel vaak vragen krijgen van mensen die we gewoon kunnen helpen om bv. uitkeringen die nu de overheid ter beschikking stelt aan te vragen en dat dat niet altijd vertaald moet worden in een financiële tussenkomst van het OCMW. Dus we krijgen wel de vragen, maar we weten dat we vooral mensen moeten overtuigen om te komen. Die passage rond de Vlaamse en de federale overheid oproepen, die is er eigenlijk ingekomen op vraag van Willem. Dus we hebben die eigenlijk overgenomen. Dat was een amendement van Willem. Hoe we die gaan aanspreken, ja, ik denk dat we de ronde van de kabinetten bv. nog eens moeten doen. We hebben in het verleden al brieven geschreven rond bepaalde onderwerpen, maar we moeten er nog over nadenken. Maar dat is eigenlijk expliciet door jullie fractie, dat dat er ingekomen is. De 30 beleidsvoorstellen van Polsslag, ik denk dat er 3 niet instaan. Ik vermoed als ik op mijn geheugen kan afgaan, dat dat ging over alcoholverslaving. Dat we meer plaatsen moesten zien voor alcoholverslaving. Maar dat is natuurlijk iets dat we niet in onze handen hebben. En ik denk dat dat ook gaat over dat wij een maximumfactuur moeten invoeren in het secundair onderwijs.

Dat is ook iets - allé, daar gaan we straks nog op ingaan – dat niet echt in onze bevoegdheid, allé, dat er niet toe behoort. Maar we zullen op een volgende commissie zeker eens zeggen welke 3 er ... Het zijn er 2 of 3 die we niet opgenomen hebben. Huisdieren moeten we nog uitwerken wat, hoe. Het Zorgpunt, ja, u heeft ook op de raad van bestuur van het Zorgpunt aangebracht, dat die maaltijdbedeling, dat dat vaak fout loopt. Op zich, denk ik, dat het belangrijk is dat de zorg gecontinueerd wordt, wie de maaltijdbedeling ook doet. Maar het moet wel in orde zijn. Dus het Zorgpunt heeft nu ook gezegd, dat ze dat nauwer zullen opvolgen en nieuwe evaluatiemiddelen zullen voorzien. Die private sector onder controle houden, we hebben er ook over gesjikt. Zetten we dat erin, zetten we dat er niet in. Ik denk persoonlijk dat het goed is, dat het er instaat dat we er een gesprek mee moeten aangaan. Dat we die private sector, we kennen die soms, omdat we ook mensen die een hulpvraag stellen, die zijn daar bv. opgenomen. Maar ik denk dat we daarmee, dat we daar sowieso mee moeten praten. Die fietsbib is op zich bedoeld voor alle kinderen. We hebben ons laten begeleiden door fietsen op wieltes. In de meeste steden is er een systeem van 70 euro per kind per jaar. En wat wij dan willen doen, is daar een kansenpastarief voor voorzien. Maar we moeten nog bekijken hoeveel is dat. Dus het is zeker de bedoeling dat dat een fietsbib is voor alle kinderen. Rond duurzame tewerkstelling en seizoensarbeid zijn er inderdaad al heel veel discussies geweest. Wat ik mij nog herinner ook, is dat ge hebt er voor- en nadelen aan. Eén van de voordelen is, dat door seizoentewerkstelling soms ook mensen aan het werk kunnen gesteld worden, die in een normale examenprocedure er eigenlijk niet door zouden geraken. Dat is een lichtere procedure. En waar je dan best voor kiest, dat dat niet altijd zo duidelijk is. Dat het ook een nadeel zou kunnen zijn als we al die mensen in die normale examenprocedures te loodsden. Ik heb dan iets geschreven, wat ik eigenlijk niet meer kan lezen. Iets met actieve regel... Ja, misschien dat ik het straks terug kan lezen, sorry. Ja, de MIWA, volgens mij is die ... Is het stop? Nee, ah.

GEERTS: Nee, regierol, een actievere regierol op vlak van sociale economie.

HEYRMAN: Ah ja, oké. Ça va, merci. Ja, ik denk dat date en gezamenlijke frustratie is, ook een frustratie van Ine en mij. Op zich hebben we die regierol voor een stukje in handen gegeven van Interwaas, maar dat loopt op dit moment nog niet goed. Maar daar zijn we ons allemaal van bewust. En we moeten daar ja, nog eens actief met Interwaas over overleggen hoe we dat beter op de sporen zetten. De MIWA, volgens mij is het, was die invoering van dat sociaal tarief heel erg belangrijk. Hoe groot het probleem is, ik denk dat dat belangrijk is om nog eens in een commissie van schepen Baeyens te beantwoorden. Dat leren sorteren, we hebben al werkgroepen ook in het welzijnshuis gehad daarrond. Maar het is inderdaad belangrijk omdat mensen daar heel veel geld mee kunnen uitsparen.

Die rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, we hebben Krachtgericht Waas & Dender. Dat is een onderdeel van ... (?) waar er 1,5 miljoen naar de regio Waas & Dender is gegaan, om die rechtstreeksere jeugdhulpverlening meer te garanderen. En we zitten in de stuurgroep en er is ook een deel van de mensen zijn gehuisvest in het Huis van het Kind. Dus wij geloven wel, dat die samenwerking, dat dat heel wat positiefs kan met zich meebrengen. Lokale dienstencentra, daar hebben we ook over zitten twijfelen, moet dat erin? Want dat is inderdaad een opdracht van het Zorgpunt Waasland. Maar vanuit onze dienst, allé, vanuit de mensen die rond senioren werken, willen we zeker dat we daarmee samenwerken. Dus we hebben dat er ingezet. Dan rond de amendementen, die nog ingediend zijn door de sp.a, ja, ik denk dat bij monde van Willem zijn er zeer waardevolle amendementen ingediend. We hebben er een heel deel van overgenomen. Jullie dienen nu terug 3 amendementen in, die we niet hadden opgenomen. Op zich gaan we deze amendementen niet opnemen. Niet omdat we die thema's niet belangrijk vinden. Ze staan alle drie vernoemd in het armoedepan. Misschien minder sterk dan dat jullie ze vragen, dat is waar. Het gaat over thema's waar we al een paar keer de discussie over gehad hebben. We stellen hier voor een andere aanpak, maar we beloven wel dat we die thema's zeker zullen meenemen in het beleid. Het eerste amendement "voor ieder individueel kind tegen eind 2021 een laptop en een internetaansluiting voorzien", dat was gewoon een belofte die we verregaand vinden. We kunnen dat niet beloven, dat dat zo gaat zijn. Maar we willen er wel naar streven. We blijven wel vinden, dat dit een gedeelde inspanning moet zijn. De hogere overheid, de scholen én de stad. En als stad voorzien we wel al een stuk van die, in die aanvullende steun rond digitalisering. We hebben ook die 50.000 euro samen met Georges Smet al gegeven. We moeten dat evalueren. Dus ja, we gaan er zeker rond werken, maar niet via het amendement of niet zo sterk als jullie het hier gevraagd hebben. Over de twee andere amendementen gaat Maxime iets zeggen. Maar ik zal dan misschien de andere dingen, de vragen van Jef nog eventjes afwerken. Ja, ik denk inderdaad, Jef, dat armoede voor alle partijen heel belangrijk is. Ik ben ook blij, dat u hier vooruitgang in ziet. Ik denk dat communicatie voor ons een heel grote opdracht is. Het feit dat die aanvullende steun tussen 2018 en 2019 gezakt is, is omdat men gemerkt heeft dat in 2018 we die aanvullende steun voor sommigen fout berekend hebben. En dit is rechtgezet in 2019. Maar we kunnen er op een commissie wel verder over ingaan. Ik denk dat ja, die betere verspreiding van kijk mannen, er is aanvullende steun, kom af met elke vraag. Ja, we hebben die ingezet met onder andere nog eens die folders. Ik denk dat we moeten blijven ... In elke coronafolder stond er iets. We hebben een bus-aan-bus. We moeten in de campagne "iedereen mee" dat ook heel regelmatig zeggen.

Inderdaad, dat outreachend werken, ja, we gaan nog samen op een commissie eens bekijken hoe wij dat zien. Rond die speciale coronamaatregelen heb ik denk ik al iets gezegd. Rond dat niet-betalen van de facturen zitten we met het probleem van de privacy. Wij kunnen niet vragen aan de dienst financiën van geef ons nu eens iedereen, die nog niet betaald heeft, wij bellen die zelf op. Wat wij wel kunnen, is erop zetten “bel ons op”. Maar wij kunnen niet vragen van geef al die onbetaalde facturen en wij zullen die opbellen. Dat kunnen we nog niet doen. Housing First is het inderdaad zo, dat we er eerst voor gekozen hebben om dat bovenlokaal op poten te zetten. Ik weet dat er ook wel wat frustratie bij de dienst is, dat dat wat traag gaat. De dienst die ermee bezig is. Maar men is wel al gesprekken aan het voeren, want we hebben daar eerst huizen voor nodig. Dus als dat niet snel genoeg gaat, dan moeten we dat waarschijnlijk eerst op het niveau van Sint-Niklaas beginnen. Die armoedetoets, wij vullen het nog altijd in als een armoedereflex. We willen het niet op flessen trekken, maar we geloven er meer in dat we beter bij iedereen doordringen of zoveel mogelijk proberen doordringen van die reflex, dan dat er één iemand alle collegenota's moet beoordelen en dan een bepaalde armoedetoets invullen. Maar die discussie hebben we ook al gehad. En dan denk ik, Maxime, dat het aan u is. Maar Maxime is juist iets van water aan het pakken. Allé, of een glas aan het geven.

CALLAERT: Jurgen gaat mij schitterend soigneren met een glaasje water. Want ik krijg dorst, Sofie, als ik u aan zo'n tempo hoor. Aan mij zijn de vragen gelukkig – of suggesties – iets korter. Mevrouw, euh juffrouw Baeten, op vlak van de sociale woningen en het convenant met de Vlaamse overheid, waarom dat dat niet is opgenomen, ik zou het eigenlijk niet weten. Ik weet het niet. Maar, wat belangrijker is, dat zijn natuurlijk de resultaten. Dus u sprak, met dat convenant hebben we ons geëngageerd om tegen 2021 121 nieuwe sociale woningen te voorzien. Daar zullen we aan geraken. Ik ga eventjes de cijfers hier bijhalen en dan spreek ik over de nieuwe verhuringen, gerealiseerd door de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting. We beginnen in 2019. Waeslandia 12 appartementen, de Vleeshouwersstraat 24 appartementen, Populierenwijk 18 appartementen en 2 woningen. En dan 2020 de Rootputstraat 5 woningen, Kriekepitte 46 woningen, de vakschool 7 appartementen en 5 woningen. Wallenhof seniorenflats is in 2021 15 appartementen die we overnemen van het Zorgpunt. En in 2021 ook nog Sint-Rochushof 12 appartementen, dat is een overname van stad en OCMW. Dus dan zitten we aan een totaal van 146 woningen tegen 2021. Dus dan zitten we toch boven die 121 die we zouden moeten halen. Dan het volgende. Ah, ik zal misschien eerst de amendementen van de sp.a doen. Dus goed, met die maximumfactuur en het schoolparticipatiefonds stelt u voor om van, allé, als tussenstap van 5 % naar 10 % te gaan.

Maar op dit moment krijgen de leerlingen wel 10 %. Zij krijgen 5 % dat wij als stad tussenkomen en 5 % dat de scholen dan zelf nog tussenkomen. Plus komen wij als stad ook nog, voor kinderen met een kansentas komen wij op de schoolfactuur ook tussen op verschillende zaken. Voor de lagere school komen wij tussen voor de niet-verplichte schoolkosten 12,5 euro voor 2- en 3-jarigen. 17,5 euro voor 4-jarigen. 20 euro voor 5-jarigen. En 32,5 euro voor lagereschoolkinderen. En daarnaast geven de meeste lagere scholen ook nog eigen korting voor kinderen met een kansentas, maar dat is een zeer divers aanbod. In totaal werd vorig schooljaar hiervoor in ieder geval 48.590 euro betaald. Voor het secundair onderwijs komen wij tussen voor 45 euro. En dat kwam neer vorig schooljaar op 35.370 euro. Nu, als ik zelf mijn indruk heb van te spreken met directies en met scholen is dat zij zelf geen voorstander zijn van een maximumfactuur in te voeren. Waar ik mij wel echt serieus toe wil engageren, er was in het verleden altijd de werkgroep kostenefficiëntie, ah kostenbeheer. En ge kunt misschien vragen aan de administratie, dat ze dat al kunnen doorgeven aan de dienst flankerend onderwijs, dat op het eerstvolgende LOP secundair het puntje van die werkgroep kostenbeheer daar terug eventjes geagendeerd kan worden. Ja en dan met die lege brooddozen, we hebben die discussie al veel gevoerd. Ja, ik heb nog steeds dezelfde argumenten, die ik naar voorbreng. Ik weet niet of ik ze nog moet herhalen. Ik krijg vanuit de scholen volledig andere signalen dan jullie. Zowel vanuit directies als vanuit lesgevend en zorgpersoneel dat ik zelf persoonlijk ken. Die zeggen mij steeds ongezonde, euh lege brooddozen is geen structurele problematiek. Ongezonde brooddozen, dat wel. Maar nogmaals, ik heb dat op de commissie ook gezegd, wil ik mij engageren om dat herhaaldelijk op de LOP's aan te brengen en te vragen van kijk, als jullie merken dat er problemen of structurele problemen beginnen te komen rond lege brooddozen, signaleer het ons en dan zullen wij als stad daar inderdaad initiatieven rond nemen. Op dit moment zeggen de directies mij, kunnen zij wanneer dat een kind toekomt met een lege brooddoos, kunnen zij via het witte ravenproject en de stichting Georges Smet dat steeds co-veren. Dan, Jef, mag ik zeggen dat ik een beetje verschoten ben van uw amendement of voorstel? Gewoon omdat dat nu in één keer komt. Allé, ik meen mij te herinneren op de commissie van oktober, toen we het armoedepan hebben voorgesteld, hebben wij gezegd vanuit het college en de administratie van kijk, wij geven de raadsleden anderhalve week de tijd voor suggesties, amendementen, opmerkingen in te dienen. Op uw persoonlijke vraag hebben we dat nog eens verlengd met een week. En ja, vanuit welke partij of vanuit welke fractie zijn er geen suggesties binnengekomen, ja, dat was dan wel de uwe. Om dan nu hiermee te komen ... Oké, soit. Ik wil er met veel plezier op antwoorden. Die huurpremie na 2 jaar inderdaad, ge komt voor de Vlaamse huurpremie in aanmerking na 4 jaar, maar wat doen wij wel als stad?

En u zou dat moeten weten, want u heeft daar van het clusterhoofd welzijn een volledige uiteenzetting over gekregen bij aanvullende steun. Geven wij wel vanaf dat er iemand 2 jaar op de wachtlijst staat via het systeem aanvullende steun geven wij dat wel. En wacht hoor, ik ga hier eventjes wat ik voor mij heb ... Dus ons systeem aanvullende steun is gebaseerd op het berekeningsmodel, ontwikkeld door CEBUD, in samenwerking met de Thomas More hogeschool. En dat model maakt per individu of gezin de berekening van wat men minimaal nodig heeft om menswaardig te leven. En het verschil tussen dit bedrag als resultaat van de individuele berekening en het werkelijke inkomen wordt door ons betaald als aanvullende steun. En daar zit dus ook de woonkosten, voeding, verzorging, ontspanning, vervoer, schoolkosten, dat zit daar allemaal in. Want een belangrijk onderdeel bij de woonkosten is inderdaad het werkelijk betaalde bedrag van de huur. Dus en het bedrag van de huur zorgt dus mee voor het uiteindelijke bedrag van aan een menswaardig inkomen te komen. Dus dat wordt voorzien vanuit de aanvullende steun vanaf dat ze 2 jaar op die huurlijst staan. Dan om van die 6 % naar de 9 % te gaan tegen 2035 dat is inderdaad het engagement dat wij voor ons hebben opgenomen. Deze legislatuur komen er een 300-tal woningen bij. We hopen dat we dat door corona ook nog altijd kunnen halen. Ja, kijk, een versnelde aanpak, ja, dat is allemaal niet zo simpel hé. Eer dat ge kunt beginnen bouwen, eer dat ge een grond hebt, dat alles geregeld is, dat ge kunt beginnen bouwen, daar zitten wel wat jaren voorbereiding die daaraan voorafgaan. Maar, we hebben ons geëngageerd met de Taskforce Sociaal Wonen, waarvan ik ook heb gezegd dat het de bedoeling is om daar in de eerste helft van volgend jaar zo snel als we kunnen een toelichting te geven op mijn commissie om te zien hoe we zo snel als mogelijk dat gat met die 9 % kunnen dichtrijden. Als we dat vóór 2035 kunnen halen, zoveel te beter hé. Hoe sneller, hoe liever. Maar ik denk dat het belangrijk is, dat we altijd realistische doelstellingen voor ons hebben. En dan nog Karel, over de capaciteit. Ja, dus inderdaad, het is onze bedoeling en ons engagement om ervoor te zorgen, dat die 2.800 tekorte plaatsen ja, er niet zijn of liefst zo weinig mogelijk natuurlijk. Op dit moment hebben we met de huidige onderwijspartners op ons grondgebied en nu ook de LAB-school als nieuwe onderwijspartner, komen we aan iets meer dan 1.300 plaatsen die ingevuld zullen worden. We hopen dat er nog scholen zijn. Ofwel nieuwe scholen die naar ons grondgebied komen, ofwel scholen die we al hebben die toch nog een uitbreidingsproject zullen doen. Normaal gezien zou er – ik ben niet 100 % zeker over de jaartallen – maar normaal gezien zou er denk ik volgend schooljaar of toch in 2021-2022 een capaciteitsbevraging opnieuw moeten zijn voor te zien wat zullen de noden zijn in Sint-Niklaas voor het aantal leerlingen. Zouden er in 2023-2024 denk ik opnieuw een projectsubsidieronde komen. We weten nog niet hoeveel dat exact ging zijn.

Voor de ronde nu zaten we, hadden we een budget van 3,2 miljoen euro voor de onderwijszone Sint-Niklaas. Dat is niet de stad Sint-Niklaas, maar dat is ook Temse, Kruibeke, quasi gans het Waasland erbij. Dat was nu 3,2 miljoen en ze hebben ons vanuit Vlaanderen, vanuit departement onderwijs gezegd dat er een veelvoud van dat bedrag de volgende keer beschikbaar zal zijn. Ja, is dat 6 miljoen, is dat 9 miljoen, is dat 12 miljoen, ik weet het niet. De grote sjans dat we nu wel hebben gehad – en dat is misschien door de andere steden, dat ik die dan ook wel eens wil bedanken – vanuit Brasschaat en Antwerpen denk ik hebben wij deze keer ook een stuk van hun budgetten gekregen, waardoor dat onze pot geen 3,2 miljoen was maar uiteindelijk 5 miljoen. Ja, ja, dat is over de Scheldegrenzen heen. En dan denk ik dat ik op alle vragen en amendementen heb geantwoord.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan vraag ik ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik wou eventjes onze stemhouding verklaren enerzijds en anderzijds de repiek op de amendementen en hoe wij van onze fractie er tegenover staan. Ik heb met veel aandacht geluisterd naar collega Van der Coelden, ook naar het antwoord van de schepen daarop, van de twee schepenen daarop. Wij delen de bezorgdheid die collega Van der Coelden geformuleerd heeft. Maar we hebben er wel begrip voor, dat deze formulering soms te strak is of niet volledig passend is. Wij zouden voorstellen, dat het eerste amendement al volgt aangepast wordt, omdat we denken dat we hierrond een consensus kunnen vinden. “We streven ernaar dat alle kinderen ...”, enz... en toch dat amendement behouden. Waarom? Omdat daar ook duidelijk instaat “we starten hiertoe zo snel mogelijk de nodige acties”. Met andere woorden, we zeggen niet het moet, want ik begrijp dat de schepen zegt het is niet volledig realistisch, maar dan gaat ge minstens onmiddellijk over tot actie. Wat betreft het tweede amendement, de zorg rond de invoering van maximumfacturen secundair onderwijs is mij bekend. We hebben ook een aantal socialistische ministers gehad, die die bezorgdheid hadden, maar ook inzagen dat het niet onmiddellijk zomaar invoerbaar was. Vandaar dat ik dat amendement zou willen aanpassen in de zin van “we gaan in overleg met de scholen en netten om samen te onderzoeken hoe scholen de kosten voor ouders nog beter beheersbaar kunnen maken”. Dat als tweede amendement. En het derde amendement “vanuit het scholenoverleg starten we een proefproject in geïnteresseerde scholen ...”, enz... Dan behouden we minstens de zorg die onze collega geformuleerd heeft en hou ik ook rekening met het feit dat de schepen zegt ja, maar alle scholen zijn er niet onmiddellijk in geïnteresseerd, waar ik begrip voor heb, maar we zeggen we starten een proefproject in geïnteresseerde scholen. Dan is er op zijn minst de kans en dan kunnen diegenen die vinden het is wel wenselijk en noodzakelijk toch minstens instappen.

Op die manier zouden we de drie amendementen willen inpassen en hopen hier een consensus rond te bereiken. Collega's, is dit het perfecte plan dat voorligt? We denken het niet. Is dit een plan in de goede richting? We denken eerlijk gezegd van wel. Het plan is slechts een middel, maar de uitvoering is natuurlijk de reële toets. En we vragen uitdrukkelijk dat voor die uitvoering met de bezorgdheden, die onze collega Lore Baeten geformuleerd heeft, dat die meegenomen worden bij de uitvoering. En we zullen dit via onze leden in de commissie welzijn ook verder nauwgezet opvolgen, gezien het belang van dit dossier.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel. En dank u ook, mijnheer De Meyer, voor uw tussenkomst. Ik zou vragen om 5 minuutjes schorsing, zodat ik enerzijds met mijn fractie kan overleggen over de amendementen. Misschien dat Jos het dan ook nog heel eventjes op papier kan zetten. Maar dit kan ook een gelegenheid zijn of zou moeten zijn voor de meerderheid om zich toch ook eens te beraden. Ik denk dat in globo de amendementen van Jos neerkomen op iets afzwakken, iets minder concreet zijn. Misschien kan dat van dien aard zijn, dat ook de meerderheid van mening verandert en toch een aantal zaken mee wil stemmen.

CALLAERT: Maar kunnen we dan misschien eerst de tekst hebben, zodat we allemaal zeker dezelfde tekst hebben vooraleer dat we schorsen?

HEYRMAN: En mag ik wel even meegeven wat er al in het armoedeplan staat? Dus bij iedereen digitaal “We ondernemen verschillende acties om kwetsbare groepen te helpen bij het verwerven van een computer. Zo maakten de stad en de stichting Georges Smet tijdens de coronacrisis zoveel geld ...” en dan beschrijven we het. “... studiebegeleidingsinitiatieven gekregen in verhouding tot de aangegeven noden en budget. In de komende jaren willen we ook refurbished laptops ter beschikking stellen en bekijken we in hoeverre een groepsaankoop of uitleenacties kunnen worden georganiseerd of ondersteund. We volgen deze initiatieven verder op en herhalen na evaluatie goedlopende acties.” Dus eigenlijk hebben we wat hier gevraagd wordt al verder uitgebreid. Het enige wat we niet gedaan hebben, is daar als er wordt gevraagd van we vragen voor ieder kind, wij schrijven kwetsbare groepen. Dus we breiden dat wat uit, maar we zeggen niet tegen wanneer. Dan ...

VAN DER COELDEN: Op welke bladzijde staat dat?

HEYRMAN: Dat staat op bladzijde 38 onderaan. Bij iedereen digitaal, de drempel naar digitale technologieën verlagen. Dus eigenlijk beschrijven we wel wat we gedaan hebben en hoe we het verder willen doen. We beschrijven het naar alle doelgroepen. Alleen beloven we niet tegen een bepaalde datum, omdat we dat ja, zelf op dat moment weinig realistisch vonden.

Dan schrijven we bij pagina 15 denk ik, dat is nu ... ja, 15, ja “In de schoot van het dagelijks bestuur van het LOP werd de werkgroep kansen voor kinderen en kansen voor jongeren opgericht. Binnen deze werkgroepen focussen we onder meer op de bestrijding van armoede en het verlagen van de drempels”. En dan ben ik aan het zoeken, want we hebben nog ergens iets geschreven over een factuur, maar misschien weet jij dat beter staan. En dan hebben we “Zowel met basisscholen als met secundaire scholen vindt structureel overleg plaats. Dit scholenoverleg biedt een platform om de stadswerkingen waar scholen baadt bij hebben en nieuwe acties rond gelijke kansen”. We spreken “Op dit scholenoverleg kunnen scholen noden en bezorgdheden uiten, bv. problematiek lege of ongezonde brooddozen en zoeken we samen naar oplossingen”. Dus dat is wat er sowieso al instaat.

VAN DER COELDEN: Ja, met dat laatste, daar hebben we in ons amendement letterlijk gezegd dat gaat voor ons niet ver genoeg en we willen iets verder gaan.

HEYRMAN: Ja, daarvoor hebben we al een paar keer de discussie gevoerd. Ik heb het eigenlijk nog in september hebben we het nog op het scholenoverleg gebracht. Ik bedoel, misschien moeten we nog eens letterlijk een bevraging doen bij elke school. Want tot nu toe zitten we te zeggen van ja, wij krijgen dat signaal tot nu toe niet door en we krijgen wel het signaal door dat er soms een probleem is. Maar met de middelen, die ze nu hebben – die wij ook voor een stuk subsidiëren, bv. dat witte raven-project nu – kunnen ze hun plan trekken en hebben ze geen extra vraag en vragen ze bv. zeker geen vraag naar warme maaltijden op school, die wij, allé, die wij zouden voorzien voor iedereen, omdat ze dat ook gewoon logistiek niet rond krijgen. Dus ja, daar blijven we ... Allé, wat we zouden kunnen doen, is nog eens een bevraging aan alle scholen om dat probleem in kaart te brengen en nog eens vragen van kijk, welke oplossingen suggereren jullie. Dus wij willen wel een engagement zeker uitspreken om rond die drie dingen verder te werken, maar ja, het is aan jullie of we hier een compromis om ja, amendementen voorleggen en nog eens amenderen, enz... Enfin.

VOORZITTER: Goed, dan mijnheer Maes.

MAES: Ja, kort een paar dingen nog. Eerst en vooral, allé ja, wij steunen deze formulering ook, maar als men vanuit de sp.a akkoord is met die andere formulering dan gaan we daar ook mee ingaan, want ik vermoed dat we daar apart over gaan stemmen. Dus toch nog eventjes rond wat betreft die computers voor jongeren. Ik denk dat de noden toch niet onderschat mogen worden. Want wij hebben zelf nu een oproep gedaan voor laptops in te zamelen, omdat we een signaal hadden gekregen via de VTS bv. Maar ondertussen krijgen wij van ouders van twee andere scholen ook vragen. Dus ik denk dat er echt wel nog altijd een heel grote nood is, zeker nu er opnieuw in de 2e en de 3e graad met afstandsonderwijs is gestart.

Dus dat blijkt toch wel nog altijd een heel groot probleem. Wat betreft die warme maaltijden en die lege brooddozen, allé, daar heb ik ook via mijn dochter van de school waar zij in het oudercomité zit, zijn daar ook signalen rond die problemen. Maar daar is het vaak inderdaad zoals u zegt het probleem dat de school de logistiek niet aankan. En misschien moeten we daar ergens gaan zoeken en ondersteuning bieden naar scholen voor dat logistieke probleem. Want daar ligt misschien wel de sleutel om effectief de vraag te krijgen. En dan kort nog eventjes op wat betreft die huurpremie. Ik vind het altijd fijn dat ik eens verrassend uit de hoek kan komen, want soms denkt men dat alles al geweten is. Maar nee, uiteraard weet ik dat die huurpremie, dat dat berekend wordt voor mensen die een aanvullende steunaanvraag doen. Maar dat is maar een zeer beperkt gedeelte van de mensen, die op die wachtlijsten staan hé. Dan moet je echt al in een heel moeilijke situatie zitten vooraleer je die steun gaat aanvragen. Ons voorstel is om dat eigenlijk verder uit te breiden voor mensen, die effectief lange tijd of al meer dan 2 jaar op de wachtlijst staan voor een sociale woning. Inderdaad omwille van het feit dat je, het ziet er niet naar uit dat je binnen 5 jaar dat probleem krijgt opgelost. Dus je moet sowieso tussenmaatregelen nemen om mensen tegemoet te komen in de noden, die zich er stellen op vlak van de woonmarkt.

HEYRMAN: Als ik nog even mag. Mocht ge naar dat eerste amendement gaan, daar zeg je eigenlijk dat elk kind persoonlijk een computer moet hebben. Dus in een gezin van 5, ja, in een gezin van 5 betekent dat 5 laptops, wat ik denk dat een enorme ... En wat definiëren we onder kind bv. Dus in die zin willen we echt een inspanningsverbintenis doen om rond de drie thema's een aantal acties te ondernemen, maar ik ben ... Ja, enfin. We gaan hier ... Dit is voer voor discussie. Daarom dat, allé ja, ik zou naar de amendementen, we zullen 5 minuten schorsen, maar ge kunt daar heel lang over discussiëren.

VOORZITTER: Kan dat, mevrouw Geerts, dat u ook nog het woord had gevraagd of ...

GEERTS: Ja, dat kan. Maar ik zal het heel kort houden en misschien als het goed is voor de schepen houden we het dan voor een volgend moment. Het was in verband met de vragen, die ik gesteld heb en rond de passage dat men inzet op het openbare aanbod. En dan heb ik gewezen op de maaltijdbedeling, maar mijn punt was niet dat dat niet correct verloopt, maar mijn punt was dat ik schrok dat dat eigenlijk altijd nog in private handen was. Dus dat was het punt dat ik wou maken. Maar dat is misschien iets dat we dan op een volgend moment of in een commissie nog eens kunnen opnemen als het goed is.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik stel het volgende ... Ja? Ik stel het volgende voor, dat mijnheer De Meyer ervoor zorgt dat wij ook zijn tekst op één of andere manier hebben. Hoe kunnen we dat doen? Ja?

VAN DER COELDEN: Ik ervaar een bereidheid bij schepen Heyrman - en dat apprecieer ik – om hier iets mee te doen met die amendementen. Dus ik zou dan eerder voorstellen van 5 à 10 minuutjes te schorsen.

VOORZITTER: Ja, sowieso.

VAN DER COELDEN: Dat schepen Heyrman schepen Callaert, misschien ook Jos en ik samenzitten en zien of we tot iets komen hé. Allé, ik heb ...

VOORZITTER: Ja, ik stel voor inderdaad, dat we even schorsen, een kwartiertje schorsen en ...

DE MEYER: Het heeft geen zin om amendementen uit te schrijven als de meerderheid ze straks verwerpt. Dan ga ...

VOORZITTER: Maar ge kunt ook niet, allé ja, het heeft ook geen zin van over dingen te ...

DE MEYER: Nee, nee, maar ik steun ten volle de suggestie van collega Van der Coelden. Laat ons samen kijken als we tot een overeenkomst komen.

BURGEMEESTER: Collega's, ik stel voor dus dat de meerderheid eerst ook eens intern overlegt en dat we de teksten, want ik heb proberen volgen, maar bij het derde heb ik niet alles meer kunnen noteren ...

VOORZITTER: Ja, dan moet ge de tekst voor u hebben hé.

BURGEMEESTER: ... dat we de teksten van mijnheer De Meyer eerst te zien krijgen.

VOORZITTER: Ja, u moet toch een tekst voor u hebben om over te discussiëren hé. Ja. Ik had ja, ook het laatste niet voldoende mee. In geïnteresseerde scholen heb ik hier geschreven. Goed. Dan als we de tekst kunnen krijgen, stel ik voor dat we een kwartier schorsen om dat eens te bekijken.

BURGEMEESTER: Ik stel voor dat de mensen van de meerderheid in het kabinet van schepen Buysrogge eventjes ...

SCHORSING

VOORZITTER: Goed. Ik heropen terug de zitting en ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, we hebben eerst overlegd in de fracties en dan nog met de ja, hoe noem je dat, de bilaterale of trilaterale of dat weet ik niet goed. We hebben eigenlijk, het voorstel is om amendement één niet in te dienen zoals het is, maar dan bij pagina 38 erbij te voegen "We ondernemen verschillende acties om kwetsbare groepen te helpen bij het verwerven van een computer én een internetverbinding". En dan de acties die erachter staan te laten staan.

Bij amendement twee zouden we op pagina 15 onder de paragraaf “in de schoot van” zouden we de Jos-zin toevoegen. En de Jos-zin was ... Die was op WhatsApp verspreid. Wacht hé. Lieven, heb jij de Jos-zin op WhatsApp? Wacht, een minuutje. Ja, Jef, zou jij die nog eens in de micro willen zeggen? Sorry.

MAES: Nee, nee, maar ik lees hier in de chat “We gaan in overleg met de scholen en netten om samen te onderzoeken hoe scholen de kosten voor ouders nog beter beheersbaar kunnen maken”. En dat staat in het oranje.

HEYRMAN: Ah ja. En dan bij amendement drie zouden we bij de eerste paragraaf ook op pagina 15, de eerste bij puntje 3 “overleg met onderwijs en welzijnspartners versterken” zouden we eraan willen toevoegen “We doen een bevraging bij alle scholen rond de problematiek van lege brooddozen, bekijken de resultaten en zoeken samen naar oplossingen”.

VOORZITTER: Goed. Is dat voor iedereen ... Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, heel kort. Gewoon iedereen bedankt voor de constructieve medewerking. Zowel Jos, die de voorzet gaf als de mensen van de meerderheid, die de bal in de goal gekopt hebben om het zo te zeggen. Wij kunnen leven met deze aanpassingen en wij zullen niet alleen de amendementen goedkeuren. We zullen dan ook voor het armoedepan stemmen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan stel ik voor, dat we, rekening houdend met deze verandering of deze aanpassingen die daarnet zijn voorgesteld, zullen we stemmen over het plan met de aanpassingen.

MAES: Kan er een stemming zijn apart? Plan en dan de amendementen.

VOORZITTER: Eerst de amendementen, oké.

MAES: Ah ja, oké.

VOORZITTER: Mogen de drie amendementen samen of ... Mag het in zijn geheel? Oké, dan stemmen we eerst over de amendementen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, dat is PVDA, CD&V, sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. En dan stemmen we over het geamendeerde plan in zijn geheel. Wie ... Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, die moeten dat vermelden. Niemand? Nee. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, CD&V en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? PVDA en Vlaams Belang. Dank u wel. Dan zijn we aan punt 34, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijke Samenwerking Westlede, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Ik denk ... Ik kijk naar de schepen. Ik denk dat dat een traditioneel iets is. Kunnen we hierover stemmen?

Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, die moeten dat nu bekendmaken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, dat is PVDA, CD&V, sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Goed. Dan zijn we gekomen aan het eerste, de eerste interpellatie en die is van raadslid Jos De Meyer over de realisatie bijkomende bossen in Sint-Niklaas. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, de gemeenteraad van september heeft de intentie goedgekeurd om tijdens deze bestuursperiode bijkomende bossen te realiseren à rato van 1 boom/inwoner. Dit zou betekenen, dat ongeveer 23 ha bos in deze legislatuur moet aangeplant worden. De vraag is natuurlijk waar kan dit? Ik heb vorige legislatuur het voorstel gedaan om in de plaats van 20 ha grote stadsbos in de Clementwijk, die dat zeker groen gelegen was, te kijken naar de bosgebieden Puytvoet, De Ster en Puivelde en pas aanvullend naar de groene lobben. Maar niet naar herbevestigd agrarisch gebied. Om dit te vrijwaren, vinden we bijzonder belangrijk. Ideeën, die deels in de beleidsnota zijn overgenomen. Op Puytvoet is slechts 36 ha van de 53 ha met bosbestemming effectief aangeplant. Dus een saldo van 17 ha die niet aangeplant zijn. Op De Ster 67 ha van de 87 ha zijn aangeplant. Saldo 20 ha. In Puivelde 88 ha, gerealiseerd van de 120 ha bosgebied. Saldo 32 ha. Heirnisse 67 ha van de 72 ha zijn aangeplant. Dus saldo 5 ha. Maar natuurlijk, Heirnisse is ook reservaatbestemming. Dus dat mag u niet onmiddellijk meetellen. Dit betekent dus dat ruim 70 ha bosgebied niet bebost zijn. Dit los van de bospercelen natuurlijk, die door de letterzetter gerooid zijn en uiteraard moeten heraangeplant worden. Het lijkt mij dan ook logisch, zowel vanuit ruimtelijk standpunt als vanuit financiële overwegingen – welke grond is het duurst bij aankoop – als ecologisch – grotere aaneengesloten bosgebieden – waar de prioriteit moet liggen. Mijn vraag is, schepen, hoeveel ha bos wil het schepencollege effectief realiseren in deze bestuursperiode? Niet hoeveel bomen, maar hoeveel ha. In welke gebieden juist en op welke plaats? Wat is hiervan de kostprijs voor de grondverwerving en voor de aanplanting? En hoeveel is daar reeds van voorzien in de meerjarenbegroting? En wat is de concrete timing hierbij?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Misschien moeten we even beginnen met een aantal gebieden, die u benoemt, eens nader te bekijken. Bv. in de Heirnisse is het volledige gebied dat u beschrijft natuurgebied en ook in het beheer van het agentschap natuur & bos. Awel ja, voilà. Dus daar bomen aanplanten om waardevolle andere natuur te vernietigen, dat gaan we niet doen. Ik ben blij dat we daar het met elkaar eens zijn. Ook op De Ster is het natuurlijk iets ingewikkelder. Er zit daar ook bebossing aan te komen, maar er zit bv. ook een grond bij, die tot voor kort in gebruik was als voetbalveld door FC Gerda.

En voor de overige gronden zitten heel wat gronden op dit moment in actief landbouwgebruik. U weet dat we daar op dit moment permanent actief op zoek zijn naar eigenaars, die hun gronden willen verkopen. We voeren daar actief gesprekken met verschillende eigenaars om gronden te verwerven als eigenaars daartoe bereid zijn. En met het resultaat, op die manier konden we de voorbije bestuursperiode op Puytvoet 6,5 ha bijkomende gronden verwerven. Deze bestuursperiode wordt er nog actiever en aanklampender op die gesprekken ingezet. Maar uiteraard is het ook mogelijk om nog iets assertiever over te gaan tot het verwerven van gronden en ook die piste of die pistes bekijken we. En ik hoop dat we ook bij het bewandelen van die pistes op uw steun kunnen rekenen om zo nog meer gronden in bestemming bos te kunnen bebossen. Maar onze visie reikt verder dan enkel die gebieden. U merkt bv. dat in de lijst de noordkant - dus in de lijst van gebieden waar nu bosgebied is – dat de noordkant van de stad eigenlijk daar volledig afwezig is. Ik wil jullie daarbij een interessante quote voorlezen “We pleiten ervoor om deze beoogde oppervlakte aan bos te spreiden over meerdere locaties. We zien 7 zoekzones: de Clementwijk, de drie grote stadslobben, Molenbeekvallei, bolle akkergebied Olmenstraat en Klapperbeek en spoor, Puytvoet, De Ster en Puivelde. Gespreide parkbossen zijn beter bereikbaar voor meer mensen, ook voor jonge gezinnen met kinderen en voor senioren. Zij zullen dus ook veel makkelijker of veel meer en makkelijker bezocht worden”. Voilà. Want inderdaad, het klopt, dat is inderdaad een citaat van de CD&V van het verkiezingsprogramma van de gemeenteraadsverkiezingen van 2 jaar geleden. Dus ik was een beetje verbaasd, dat u nu de suggestie deed om ons vooral te concentreren op gebieden die al in bosgebied liggen. Want heel wat van de gebieden, waar u in uw verkiezingsprogramma voor pleit, liggen niet in bosgebied. In het bestuursakkoord – en u weet dat we een ambitieus bestuursakkoord gemaakt hebben – daar staat letterlijk “Bij elke stedelijke lob en in elke deelgemeente zorgen we voor een buurtbos”. En ik was eigenlijk ook van mening, dat die zin, dat die niet zo ver staat van de quote waarbij ik jullie programma heb geciteerd. En ik denk eigenlijk dat die ambitie, dat die ambitieuze doelstelling, dat die breed gedragen is. En ik hoop dat dat nog altijd zo is. En ook in uw fractie zijn er mensen die pleiten – en u hebt het zonet zelf gedaan – voor een noordelijk stadsrandbos, maar bv. ook in het gebied van de bolle akker om daar bijkomend te bebossen. Dat zijn toch gebieden, waar er op dit moment een andere bestemming is. Dus ik denk dat eigenlijk de gebieden of dat de quote, die ik al een aantal keer naar voorgeschoven heb, de zoekzones die ook al een aantal keer benoemd zijn, dat die eigenlijk toch wel een vrij goed beeld geven van de zones waar we op dit moment actief op zoek zijn om te kunnen bebossen. Ik ben ook, allé, mijnheer Van der Coelden heeft ook de hand uitgestoken op de commissie om eens samen in gesprek verder daarop in te gaan.

En ik neem zeer graag die uitgestoken hand aan. En ik denk dat we daar in de toekomst verder precies meer in detail misschien nog kunnen gaan of toch minstens van gedachten kunnen wisselen. Misschien ook over strategie kunnen praten. Maar ik denk dat het niet zo verstandig is om in een gemeenteraadszitting, als we de ambitie hebben om bepaalde gronden te verwerven, om dan in de gemeenteraad te gaan zeggen die en die grond wil ik zeker aankopen. Dat helpt meestal de prijs niet vooruit, dat helpt meestal de gesprekken niet vooruit. Dus ik heb al een aantal keer de zoekzones benoemd, waar we actief op zoek zijn. En nog actiever op zoek willen gaan. Wat de kostprijs betreft voor grondverwervingen van gronden in landbouwgebruik in gebieden met bestemming bos varieert de prijs meestal tussen de 5 tot 10 euro per m². Maar dit bedrag kan stevig omhoogschieten in gebieden waar er ... (?) een stevige druk zet op de ruimte. Een effect dat je trouwens ook vaststelt in landgebied. Maar dat moet ik u niet zeggen. Ja, ik ga het heel kort proberen houden. Aanplant, het budget dat we voorzien voor het geboortebos gaat over 10.000 euro/ha. Met iets kleiner bosgoed kun je natuurlijk ook nog goedkoper uitkomen. Dat is de kostprijs zonder werkuren gerekend. Concluderend, er is ruimte voor extra aanplant binnen de bestemming bos, maar dat is toch nog iets complexer dan voorgesteld om gewoon al die gebieden zomaar te gaan bebossen. Deze bestuursperiode willen we daar sterker op inzetten en wordt er sterker op ingezet, maar de ambitie reikt verder en ik hoop dat we met alle fracties zullen blijven ijveren voor buurtbossen nabij alle inwoners.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik ben blij dat de schepen mij citeert. Maar, schepen, als ge uw doelstelling effectief wil bereiken, zijnde de intentie die we in september hebben goedgekeurd, dan zal u ook dan prioriteiten moeten bepalen. En dat wou ik eigenlijk aantonen met mijn interpellatie. En dan denk ik, dat uw prioriteit zou moeten zijn de bosgebieden, waarvan ik niet zeg ge moet die 70 ha bebossen, want dat is niet realistisch. Maar ge hebt daar wel de mogelijkheid om op kortere termijn tegen vermoedelijk financieel, meer voordelige voorwaarden en ecologisch meer verantwoord prioriteit te leggen en ruimere gebieden dan in de lobben aan te planten. Wat betreft de lobben, dat idee heb ik inderdaad gelanceerd. En ik was tevreden, dat ook jullie fractie het 20 ha boscomplex op Clementwijk heeft laten varen om te zoeken naar alternatieven. En dat idee komt inderdaad van ons. En de tekst, die ge citeert, heb ik zelf geschreven en is goedgekeurd door onze partij. Maar ik heb er toen ook bij gezegd – en ik heb die bezorgdheid al een paar keer geformuleerd – als ge spreekt over toegankelijke bossen dichtbij gelegen, dan pleit ik eigenlijk meer voor parkbossen dan voor de bossen dicht op elkaar, ontoegankelijk, pas na 20 à 30 jaar. Maar dat daar bomen geplant worden van een andere diameter, die sneller toegankelijk zijn.

Maar de bezorgdheid, die ik steeds geformuleerd heb en die u ook bekend is en niet nieuw is, herbevestigd agrarisch gebied, daar geef ik u de raad van blijf eraf. Ik zal u ook zeggen waarom. Wettelijk gezien moet ge dat compenseren met alle procedures daarrond. Tenzij dat ge probeert via allerlei trucen eigenlijk de geest van de wetgeving te omzeilen. En ge weet wat die trucen zijn. Daar gaan we ons tegen verzetten. Mocht ge het op een correcte manier doen met compensaties, dan kunnen we in gesprek gaan. Maar het is mijn fundamentele overtuiging wenst ge uw doelstellingen te bereiken, dan gaat ge het snelst vooruitgaan met prioriteit te leggen voor aanplant in de bosgebieden. Daarmee heb ik niet uitgesloten dat er ook op andere plaatsen iets komt. Maar als ge die ambitieuze doelstelling wil realiseren, dan denk ik dat ge met die suggestie best rekening houdt.

VOORZITTER: Ja, ik ga, want er zijn nog 2 mensen die het woord hebben gevraagd. In principe, die mogen 2 minuten krijgen om daarop te reageren. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Het zal geen 2 minuten duren, voorzitter. Allé, ik vond het voorstel van Jos, die zijn huiswerk heel goed gemaakt heeft, vond ik, zinvol in zijn beperking. Waar hij zegt van ge hebt gebieden op het gewestplan die bos zijn, maar die niet bebost zijn. Allé, hij heeft die dan blijkbaar opgezocht en ook berekend. Allé, dat is een concreet voorstel. De schepen reageert erop om te zeggen we zijn ambitieuzer en hij noemt daar een heleboel locaties, overal in de stad, maar ik vind het fijn dat we die afspraak kunnen maken en dat we daar in december of in januari eens een aparte vergadering aan wijden, maar dan zou ik wel verwachten dat ook de schepen zijn, allé, zijn visie concretiseert. En dat we daar te zien gaan krijgen waar dat precies de zoekzones zijn ja, en wat de strategie gaat zijn van de stad. Het heeft ook geen zin om in de bolle akkers om al iets te noemen, allé, hier een akker, daar een akker en daar nog een stukje akker te kopen, zonder dat daar een strategie of een visie achter zit. Allé, dat verwacht ik dan toch, dat de ambitie ook ondersteund wordt door visie en ja, door kaartmateriaal en door budgetten die er ook voor moeten vrijgemaakt worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Baeck?

BAECK: Ja, heel kort. Ik heb mijnheer De Meyer al een aantal keer horen zeggen, maar in ons programma van 2018 stond ook al heel duidelijk “we kiezen resoluut voor een groene ruimte dicht in de buurt en willen een bos bij elke stadslob en in elke deelgemeente”. Dus het is niet dat dat voor ons iets nieuw is of zo. Dus eventjes gewoon een kleine rechtzetting.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Baeck. Kort, schepen, want ...

DE MEESTER: Ja, ik weet niet of ... Maar ik zal inderdaad heel kort zijn. Ik denk dat het inderdaad een combinatie is hé. Zoals ik ook aangeef. Ik denk dat er kansen zitten in gebieden, die de bestemming bos hebben. Dat daar zeker mogelijkheden zitten. Dat dat wenselijk is om daar verder op in te zetten. Maar dat dat ook zijn beperkingen heeft en dat we daarnaast ook in die andere zones, waar we eigenlijk zelfs niet van mening over verschillen, denk ik, dat we ook daar inspanningen willen doen. En uiteraard, Kris, denk ik dat we daar, het is ook wat ik gezegd heb, in een praatsessie gemakkelijk boven een kaart, allé, hoe dicht dat we tegen dan bij mekaar kunnen staan of digitaal of niet-digitaal, dat moeten we dan nog maar zien, maar eens van gedachten kunnen wisselen. Moet dat dan gaan concreet over percelen, gaat dat soms over zoekzones, gaat dat in sommige gevallen wel concreet over percelen, het zal wat een mengeling zijn. Het zal ook inderdaad een stuk over strategie moeten gaan en over stappenplannen of en dat soort zaken hé. Ik denk dat dat inderdaad elementen zijn, die daar zeker in aan bod moeten komen. Maar ik heb eigenlijk het gevoel, dat we op zich in de dingen die we zeggen niet zo ver uit mekaar zitten, denk ik.

VOORZITTER: Oké, dank u, schepen. Dan ... Mijnheer De Meyer? Allé, zo kunnen we bezig blijven. De bedoeling is in principe ...

DE MEYER: Nee, maar de vraagsteller ... Excuseer, mevrouw de voorzitter, de vraagsteller heeft het laatste woord.

VOORZITTER: Ja, maar allé ja, oké. Er was nog een paar ... Op den duur zijn onze afspraken ook geen afspraken meer. Maar u kan nog kort even ...

DE MEYER: De schepen is aan het woord geweest, dus de vraagsteller heeft het laatste woord.

VOORZITTER: U kan nog kort ... Ja, ja, ...

DE MEYER: Schepen, mij is het vooral een kwestie van prioriteiten om de doelstellingen te bereiken. We willen dit dossier met open geest benaderen, maar hetzelfde vragen we aan u. We geven nogmaals onze bezorgdheid mee voor herbevestigd agrarisch gebied, waar u best afblijft, tenzij u het compenseert. Maar weet, dit heeft een serieus kostenplaatje. De werkgroep heeft zin indien alle kaarten op tafel komen. Als dat niet het geval is, dan hoeft die werkgroep niet.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we doorgaan naar de 2e interpellatie.

VAN PETEGHEM: Voorzitter, voorzitter, ik had ook mijn hand opgestoken. Ik wil nog kort een suggestie doen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Peteghem, allé ja. We hebben een werkwijze afgesproken, waarbij dat er 5 minuten ...

VAN PETEGHEM: Ja, maar dat wil niets zeggen. Ik wil nog kort een suggestie doen.

VOORZITTER: Ja, op den duur ...

VAN PETEGHEM: Ik heb eigenlijk, we hebben hier juist ...

VOORZITTER: Wij verstaan u ook niet goed. Sorry, mijnheer Van Peteghem, wij verstaan u niet goed. Er is iets.

VAN PETEGHEM: Ja, bij mij niet zulle. Het is zo dat we hier juist met de schepen van sport en onze collega's hier nog een kort gesprek gehad hebben over De Gerda. Het voetbalterrein van De Gerda. Er komen ...

VOORZITTER: Ja, maar ...

VAN PETEGHEM: Daar kunt ge perfect nog één van die stukken die leeg liggen, gebruiken om aanplanting. Dat is kort mijn suggestie.

VOORZITTER: Dank u. Dat is dan misschien voer om op die werkgroep naar voor te brengen en te bekijken. Maar bedankt voor uw suggestie. Goed. Dan gaan we naar het tweede punt, de interpellatie van raadslid Hasan Bilici. En ik stel voor, als de interpellant zijn tussenkomst heeft gedaan en er zijn nog andere raadsleden die iets willen zeggen, dat ze dat dan onmiddellijk aansluitend doen en dat we de procedure toch een beetje proberen te volgen. Want ja, voilà. Goed. Mijnheer Bilici, u hebt het woord.

BILICI: Ja, dank u, voorzitter. Burgemeester, 3 december is het internationale dag voor personen met een beperking. "Neem je mijn parkeerplaats in, neem dan ook mijn handicap", zo klinkt de boodschap van deze mensen met een beperking. Hiermee willen ze iedereen bewust maken om de voorbehouden plaats vrij te houden. Ik weet dat er in Sint-Niklaas ruim 300 openbare parkeerplaatsen zijn voor personen met een beperking. Deze parkeerplaatsen, die voorbehouden zijn voor mindervaliden, worden nogal te vaak ingenomen en onterecht ingenomen door mensen die geen recht hebben. Komt daar nog bij dat er misbruik of fraude wordt gepleegd van de mindervalidenkaart. Een mindervalidenkaart is een strikt persoonlijke kaart, die enkel mag gebruikt worden wanneer de titularis ervan zich bevindt in het voertuig. Collega's, ik ben verheugd te lezen, dat het stadsbestuur actie gaat organiseren op 3 december met de slogan "doe mee en parkeer je auto oké". Hiermee geeft de politie en het stadsbestuur een positief signaal, want deze mensen willen ook evenwaardig anticiperen in het dagelijks leven in onze samenleving. Want zij hebben ook recht op een gelukkig leven. Ook heb ik vernomen, dat er tussen 30 november en 6 december controles zijn gepland door de politie en de parkeerwachters, dat we alleen maar kunnen toejuichen.

Maar toch vraag ik om meer en regelmatige acties te ondernemen om deze misdrijven of misbruiken te onderscheppen. Burgemeester, één probleem aanhalen, dat bij deze mensen tegen de borst stuit, nl. als de kaart niet goed zichtbaar geplaatst wordt achter de voorruit, wordt er een boete uitgeschreven van 58 euro. Maar deze kan voor de eerste keer bij protest kwijtgescholden worden. Maar bij een tweede of meerdere keren wordt deze boete onmiddellijk geïnd en eventueel een administratieve takeling bij afwezigheid van de chauffeur uitgevoerd. Burgemeester, ik wil een voorstel doen om dit reglement te wijzigen of aan te passen. Als deze persoon na aanschrijven door het stadsbestuur kan bewijzen dat de houder van de kaart ... het voldoende moet zijn om zijn boete niet te moeten betalen. Er zijn mensen bij, die daar langdurig ziek zijn en die niet voldoende middelen hebben om deze boete te betalen. Waarvoor ze ook in een kwetsbare situatie terechtkomen. Ik heb ook nog een suggestie voor Carl. Schepen, ook voor u heb ik een suggestie. Als er nieuwe voetpaden worden aangelegd, wil ik vragen om ook aan deze mensen te denken, dat ze zelfstandig het voetpad van de ene kant naar de andere kant kunnen oversteken. Burgemeester, ik heb nog een aantal vragen voor u. Hoeveel inbreuken zijn er vastgesteld dit jaar en worden deze gegevens bijgehouden door de diensten? Welke maatregelen, voorzorgen worden in het dagelijkse leven ondernomen om mensen, die deze misbruiken begaan, te onderscheppen? Wat gebeurt er met de kaart van de overleden persoon? Hier wordt ook al te veel vaak misbruik van gemaakt. Dit zijn de vragen die ik graag beantwoord zou zien. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Bilici. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u, collega, om dit onder de aandacht te brengen. Het is inderdaad zo, dat er volgende week in het kader van de nationale actieweek rond parkeerplaatsen voor personen met een beperking, dus dat we ook in Sint-Niklaas met de politie, met de gemeenschapswachten en de parkeerwachters daar extra zullen op inzetten. Enerzijds door te sensibiliseren, maar daarnaast ook door onmiddellijk te verbaliseren indien dat nodig is. Daar wordt niet alleen natuurlijk in die week werk van gemaakt, maar ook doorheen het jaar en dat zal ook blijken uit de cijfers. U hebt terecht verwezen naar het feit dat er in Sint-Niklaas een goeie 300 plaatsen zijn, parkeerplaatsen voor personen met een beperking. En voor 2019 kan ik zeggen dat er 697 vaststellingen zijn gebeurd. Dus dat is bijna een 700, waarbij dus valse, ongeldige of slecht zichtbaar geplaatste kaarten werden gebruikt. Dus helaas moeten we vaststellen, dat mensen hun kaart niet of laattijdig vernieuwen, ongeldig. Dat er ook gekopieerd wordt of dus eigenlijk ja, vervalst wordt. Dat is dan ook nog eens schriftvervalsing. Daarnaast is er natuurlijk ook het fenomeen dat mensen, die geen kaart hebben, ook daar geen recht op hebben. Dus die onrechtmatig een plaats innemen voor een persoon met een beperking.

Dus u kent de slogan “neemt u mijn plaats, neem dan ook mijn handicap over”. Dus daar zijn in 2019 bijna 600 vaststellingen gebeurd. Dus 593 om precies te zijn. Dus die cijfers worden zeer goed bijgehouden. Voor de eerste categorie als ik het zo mag noemen, wat betreft dus de valse, ongeldige, slecht zichtbare of slecht leesbare kaarten zijn er nu al 469 vaststellingen gebeurd. En voor het onrechtmatig innemen dus van een plaats voor personen met een beperking heeft de politie alleen al, alleen door de politie dit jaar tot nu toe 172 vaststellingen gedaan. Dus wij maken daar echt werk van. Ik denk dat dat ook een terechte zaak is, dat daar niet alleen tijdens die week, maar ook doorheen het jaar werk van wordt gemaakt. Wanneer mensen toch een brief tussen hun ruitenwisser vinden, omdat de plaat dus niet goed zichtbaar is geplaatst, dan kunnen zij een bezwaarschrift indienen. Soms wordt daar gevolg aan gegeven, soms niet. Dat hangt ervan af. Maar ik denk ook wel dat de houders van zo’n kaart heel goed weten hoe ze de kaart moeten voorleggen. Dus achter de autoruit. Wanneer mensen dus ja, een nieuwe kaart aanvragen omdat zij dus van de vorige kaart misbruik hebben gemaakt, dan is het niet het stadsbestuur of de politie die daarover beslist, maar wel de federale overheidsdienst sociale zekerheid, die daar ook eventueel voorwaarden kan aankoppelen. Tot zover mijn antwoord, collega.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Mijnheer Bilici? Ik zie dat u nog ...

BILICI: Ja, dank u wel, burgemeester, voor uw uitleg. Burgemeester, ik dring er vriendelijk op aan om toch de boetes, die bij vergetelheid of bij verkeerd plaatsen van de kaart toch te onthouden. Ik denk niet dat deze boetes het budget uit evenwicht gaan halen, denk ik. Maar de andere misdrijven, daar ben ik akkoord mee dat die ook zullen moeten beboet worden. Dus daar heb ik geen probleem mee. Maar bij vergetelheid kan het gebeuren dat ze die boete moeten betalen. Maar ik denk dat u dit gemakkelijk kunt wijzigen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Bilici. Ik heb ook gemerkt in de chat dat schepen Hanssens je voorstel goed ontvangen heeft. Ik weet niet of je dat al had gezien. Goed, dan gaan we door naar de interpellaties nr. 3, nr. 9 en nr. 10, respectievelijk door de heer De Meyer, de heer Marc Huys en Frans Wymeersch en de heer Van der Coelden ingediend. En die gaan over de tweede toegang, geen tweede toegang ondergrondse parking op de Grote Markt of het parkeerbeleid dat daar ten gevolge van zou zijn. Oké, ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega’s, om 1u. ’s nachts dit punt behandelen, is natuurlijk niet zo eenvoudig. We hebben als fractie tot nog toe ons zeer royaal en constructief opgesteld in dit dossier, wat we trouwens altijd doen.

En we waren – daar wil ik even aan herinneren – uitdrukkelijk voorstander van een tweede noordelijke toegang tot de ondergrondse parking onder de markt. We waren zelfs bereid om het alternatief van de schouwburgparking voor de noordelijke verkeersstroom te onderzoeken en zelfs te steunen indien dit een voldoende ruime parking was én voorafgaandelijk gerealiseerd om verkeerschaos te vermijden. Twee punten. Parking Grote Markt en schouwburg. Collega's, als ik alle documenten doorgenomen heb van de laatste weken – en ik heb de meeste doorgenomen – dan ben ik niet alleen verrast, maar zelfs verbijsterd. Niet alleen ontgoocheld, maar zelfs zwaar ontgoocheld over de evolutie. Het lijken grote woorden, maar ik zal u ook zeggen waarom. De noordelijke inrit wordt geschrapt. Het was 1 van de 5 essentiële opgaven voor het ontwerpteam, dat weten we allemaal. En dan het budgettaire luik. 9.680.000 euro, gelukkig na onderhandelingen teruggebracht naar 8.800.000 euro, maar daar bovenop 50.000 euro extra voor mobiliteitsonderzoek en 20.000 euro voor participatie. Alhoewel dat het eigenlijk in het initiële contract moest zitten. Totaal uiteindelijk in het contract 8.870.000 euro. Maar, collega's, de kostprijs van de 2^e inrit werd initieel geschat op 1 miljoen. Het bureau zegt zelf tussen de 900.000 euro en de 1.200.000 euro. Dus 1 miljoen is zeker niet te veel geschat. Dat betekent eigenlijk, dat ge de oorspronkelijke raming moet verlagen van 8 miljoen naar 7 miljoen, aangezien de 2^e inrit geschrapt wordt. En de kostprijs zou vandaag reeds 8.870.000 euro bedragen. Dat is 26 % hoger dan oorspronkelijk geraamd en dan destijds ook beslist op de gemeenteraad. Het aftrekken van de 1 miljoen euro van de raming voor de 2^e inrit is verantwoord, daar een alternatief moet gezocht worden, dat nog prijziger zal zijn – en schepen, ge hebt dat zelf destijds ook gezegd – dan het oorspronkelijk plan. En bovendien was het 1 van de 5 opdrachten. Ik ben eens benieuwd - en andere collega's hebben die bezorgdheid ook al geformuleerd – hoe de andere kandiderende ontwerp bureaus hierop zullen reageren en of ze dit zomaar zullen laten passeren. Als we kijken naar de evolutie van de kostprijs vóórdat er iets gebeurd is, stijging met 27 % - en het zijn toch de middelen van de belastingbetaler - lijken ze onuitputtelijk als het gaat over prestigeprojecten. Ik probeer samen te vatten, gezien het gevorderde uur. Onze visie was voldoende en ruime parking aan de noordelijke zijde met de suggestie de schouwburgsite voorafgaandelijk realiseren. De discussie hoe deze infrastructuur er moet uitzien, ga ik gezien de beperkte tijd nu niet voeren. Is het een parkeersokkel met uitbreidingsmogelijkheden daarboven voor het cultuurcentrum? Is het een flexibel parkeergebouw of is het alleen maar ondergronds? Misschien is dat laatste wat achterhaald. Dat zou ons vannacht te ver leiden. Vandaag, collega's, zijn er op het schouwburgplein 60 plaatsen parking. En men zou zich focussen – zo heb ik begrepen, schepen – op 75 plaatsen. Ik heb de mobiliteitsstudie gelezen.

Ik moet opnieuw heel sterk samenvatten, voorzitter. Waar we 2 uur over kunnen spreken, moet ik hier in 2 minuten zeggen. Men focust zich op de dinsdagvoormiddag en de donderdagvoormiddag. Donderdagvoormiddag is zeker zinvol, aangezien er dan op de parking zo'n drukke bezetting is. Ik had liever gezien de zaterdagmiddag in de plaats van de dinsdagvoormiddag. Ik heb liefst dat men kijkt naar die momenten, dat de parkings volzet zijn, want dat zijn de probleemsituaties. Men baseert zich op cijfers van 2016. Schepen, die zijn achterhaald. En op cijfers van 2020, die zijn niet correct, want die zijn gemeten in coronatijden en dus minder betrouwbaar. Men mag niet vergeten, dat vandaag 49,5 % van diegenen die onder de Grote Markt parkeren uit de noordelijke richting komen volgens het onderzoek. Mijn ervaring naast al datgene wat in die studie staat, schepen, is de volgende. De parkings van het H. Heymanplein, Kroonmolenplein, Schouwburgplein en Zwijgershoek kennen eigenlijk een zeer hoge bezetting. De parking van de Grote Markt de donderdagvoormiddag hoge bezetting, andere dagen is er wat ruimte, maar de drukke winkelnamiddagen die we soms gehad hebben op zaterdagen kon ook aanleiding geven tot volzetting. Men zegt dat de parking op het Stationsplein een lage bezetting kent. Dat is juist. Collega's, ik nodig u allemaal uit om die eens te gebruiken en om eens in gesprek te gaan met Sint-Niklazenaars die die soms gebruiken. En dan zal je vernemen – u zou er eens een enquête over moeten voeren – hoe deze parking ervaren wordt. Als gevaarlijk, onveilig en liefst geen tweede keer. Als men in de studie schrijft “dat is een interessante piste als alternatief voor andere parkings” en je wandelt door de Stationsstraat als je naar de Grote Markt gaat, dan kun je daar ook nog iets kopen, dan zeg ik u alstublieft, een klein beetje realiteitszin. Beeld u in, jonge moeder, 2 kinderen, alles zit vol, moet naar de parking op Stationsplein, met gasten van 4 en 6 naar de markt, ze geraakt er nog, een beetje boodschappen doen op de markt – want ge gaat niet naar de markt om eens te kijken, maar om boodschappen te doen – je koopt wat aardappelen, je koopt wat groenten, je koopt wat fruit, je ziet nog een paar mooie plantjes, je neemt nog wat kaas, ge moet al stoppen want de zakken zitten vol en dan naar de parking terug naar het Stationsplein. Hopelijk zeggen onderweg de kleine mannen niet van ik moet nog eens naar het toilet, want dan zal de mama moeten zeggen “eventjes inhouden, straks zitten we in de auto en we zijn thuis”. Dat is geen volwaardig alternatief voor de opgegeven rijtijden om als je uit het noorden komt toch naar de ondergrondse te rijden. Schepen, die rijtijden die zijn niet geloofwaardig. Dat is misschien geldig op de moment dat er geen verkeer is. Het Stationsplein, dit is geen alternatieve parking voor het Schouwburgplein.

Mag ik u er trouwens op wijzen, als de jury de groep die gewonnen heeft ondervraagd heeft wat het alternatief was voor de noordelijke inrit, dan heeft ze op die vergadering en op basis van de gegevens die op die vergadering zijn opgenomen, heeft de jury beslist, ...

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer, wil u afronden alstublieft.

DE MEYER: ... heeft u niet gesproken over andere parkings, maar heeft u gesproken over het Schouwburgplein. En alleen over het Schouwburgplein. Ik rond af, voorzitter, maar dit is een niet-onbelangrijk punt. Mijn conclusie is, één, beheers de uitgaven van dit project, anders krijg je ontsporing van het budget, wat reeds van bij de aanvang bezig is. Twee, indien u de noordelijke inrit niet realiseert, dan moet er een volwaardig, voorafgaandelijk alternatief gerealiseerd worden. En het meest voor de hand liggende is het Schouwburgplein, want anders zal je chaos creëren in onze stad. Sorry dat ik wat moest samenvatten en daardoor sommige punten iets scherper formuleer.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan geef ik nu het woord aan de heer Marc Huys of de heer Wymeersch, ik weet niet wie het woord zal nemen. Mijnheer Huys? U hebt het woord.

HUYS M.: Ja, we hebben afgesproken, dat ik het woord zou nemen.

VOORZITTER: Prima.

HUYS M.: Kijk, onze bekommernis is natuurlijk, dat die noordelijke toegang er niet zou komen. Want in het oorspronkelijk plan – en dat is nu al een plan van 30 jaar, zelfs meer dan 30 jaar geleden – was die noordelijke toegang voorzien. Wat de meerprijs betreft, wil ik eraan toevoegen, Jos, dat het ereloon van 480.000 euro nu al is opgelopen tot 528.000 euro. Dus dat is ook onze bekommernis. En ik vrees ...

DE MEYER: Dat is juist.

HUYS M.: ... dat die 8 miljoen, dat dat uiteindelijk naar een 12 of 13 miljoen gaat evolueren. Nu, dat heeft te maken met het feit dat er bijkomende onderzoeken zijn gebeurd. En één bijkomend onderzoek is het parkeeronderzoek naar de capaciteit van het Schouwburgplein. Ik vraag mij af of die studie nog nodig was. Want in 2003 in het kader van het Margarethaplan is er toen al een studie gebeurd naar de capaciteit van het Schouwburgplein en of die capaciteit kon opgetrokken worden naar 60, enfin 56 plaatsen. Toen is gebleken dat er 120 parkeerplaatsen konden gemaakt worden. En de conclusie van dat onderzoek is eigenlijk eigenaardig en ik citeer het. Er staat “Het is mogelijk om de parkeercapaciteit uit te breiden”. Dat is alles wat er staat. Ik vind dat dus zeer mager voor een studie en ja, dat is ook weer iets dat moet betaald worden. Dan hebben we het onderzoek naar de noordelijke toegang. Dat is gebaseerd op 2 scenario's.

En die 2 scenario's gaan ervanuit dat er op de Grote Markt 2 knippen worden gerealiseerd. Nu, ik vraag mij af waarom er geen andere scenario's onderzocht zijn. Ik geef maar één voorbeeld. Als ge de knip tussen de Stationsstraat en het O.-L.-Vrouwplein verkleint, dan is het gemakkelijk mogelijk om een inrit via de O.-L.-Vrouwstraat te voorzien en de uitrit te voorzien via de Parkstraat. Hoe dat dan technisch moet uitgevoerd worden, uitbreken en dan terug inbreken in de huidige parking, dat is nog een andere vraag. Ik heb ook een vraag naar het marktoverschrijdend verkeer. Dat is het verkeer dat vanuit het noorden naar het zuiden moet. In de studie staat dat er een omrijtijd van 6 tot 10 minuten wordt voorzien. Ik betwijfel dat. Alles hangt af van de verkeersintensiteit. Ik vraag mij af via welke wegen dat gaat gebeuren, want Sint-Niklaas heeft een stervormig stratenpatroon. En het is niet eenvoudig om het verkeer rond de markt te leiden, tenzij via de grote wegen, de N42, enz... wat de omrijtijd natuurlijk gaat verlengen. Bovendien kunnen straten belast worden, die absoluut niet uitgerust zijn voor al dat verkeer. Mijn conclusie is, het project blijkt veel te duur te worden. En ik vraag mij af hoelang het nu nog gaat duren vooraleer de vernieuwing van de markt – als die er ooit komt – dat die nog zal duren. Want dat is nu het zoveelste project van de vernieuwing van de Grote Markt en ik heb nog altijd heimwee naar het vroegere project, dat volgens mij de oplossing was voor alle problemen. En dat betekende indertijd een tunnel onder de Grote Markt, gekoppeld aan twee parkeergarages. Eén zuidelijk en één noordelijk. Dat is mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Schepen, collega's, ik denk dat ik niet overdrijf door te zeggen, dat het college zichzelf verrast heeft door voor de heraanleg van de Grote Markt een ontwerper aan te duiden, die bijkomende in- en uitrit, gericht op het noorden, niet voorzien heeft in zijn plannen. En nu heeft men die ontwerper, diezelfde ontwerper, uitgenodigd om die keuze te verantwoorden. En de uitkomst, ja, liet zich natuurlijk wel raden. Men geeft voorkeur voor het eigen scenario, dat men naar voorgeschoven heeft in het ontwerp. Het omgekeerde zou natuurlijk verbaasd hebben, want dat zou betekend hebben, dat men de meerwaarde van het eigen ontwerp voor een deel verloren zou laten gaan en dat men in feite de eigen aanduiding op de helling had gezet. Nu, het principe zelf van de parkeercapaciteit te spreiden over een parking onder de Grote Markt, die er al ligt en bijkomende parkeercapaciteit in de buurt van de schouwburg, waar ook een onderzoek naar gebeurd is, allé, we willen daar gerust in meegaan.

Het is gelijk Marc Huys daarnet zei, dat was een onderdeel van het Margarethaplan in 2003, dat inderdaad een spreiding voorzag tussen de parking onder de Grote Markt en een parking ter hoogte van de Hofstraat, het Schouwburgplein dat zich dan meer moest richten op het verkeer vanuit het noorden. En de combinatie van die twee zou er dan voor zorgen, dat wanneer de markt geknipt werd, dat er voldoende parkeercapaciteit was voor alle verkeer en dat het hele gebied tussen het O.-L.-Vrouwplein en Het Woord aantrekkelijk en autoluw, autovrij kon gemaakt worden. Tot daar de historiek. De vaststelling vandaag is dat de studie, die Sweco gemaakt heeft naar de parkeercapaciteit in het centrum, neem het mij niet kwalijk, schepen, maar niet ernstig is. In de drang om de eigen keuze te verdedigen, maakt men een grove onderschatting van het parkeerprobleem, dat zich zal stellen door de combinatie knip van de markt en het wegvallen van die bijkomende inrit in noordelijke richting voor de parking onder de markt. Ik citeer uit de conclusie van Sweco “De parkeercapaciteit in de noordelijke lob van het centrum is eerder beperkt”. Dus dat geeft men toe. En dan zegt men “Op piekmomenten zal de volledige capaciteit mogelijk volledig gevuld geraken”. Dus in feite zegt men, dat zelfs op de drukste momenten in de stad ja, kan het nog altijd zijn, dat er misschien geen probleem is voor de mensen die vanuit het noorden met de wagen Sint-Niklaas bereiken en daar proberen parkeren. Ik denk dat Sweco dat voor een deel zelf tegenspreekt in zijn cijfers. Op die gemiddelde werkdag of weekdag, waar Jos het over had, die dinsdag, stelt men zelf vast op basis van tellingen, dat per saldo 137 voertuigen niet meer zouden kunnen parkeren onder de markt of op het H. Heymanplein, omdat er door de knip van de markt de toegang tot die twee parkings niet meer mogelijk is. Daartegenover staat, dat er slechts een overschot is van 55 plaatsen aan de schouwburg, op Zwijgershoek en op het Kroonmolenplein en dat men dan alle hoop zet op ja, de meer dan 100 – 150 zelfs – vrije plaatsen die er inderdaad nog zijn op de zogenaamde parking Stationsstraat, boven Krëfel en boven de andere winkels. Maar wat Sweco niet berekend – en daar treed ik dan Jos De Meyer bij – dat is het probleem op piekmomenten. Op het moment van de donderdagse markt, op zaterdagmiddag, op een avond in de week, wanneer de academies open zijn, wanneer de horeca daar draait, wanneer de bewoners van de stationswijk thuis zijn en ook hun wagen kwijt moeten, op het moment dat er een concert is in De Casino en dat ook mensen met de auto aantrekt. Ik heb het dan zelf eens berekend. Gesteld dat de helft van de mensen, die parkeren onder de markt, vanuit het noorden komen en er 300 wagens onder de markt staan – gegevens van Sweco – ja, dan betekent dat dat er 150 mensen geen toegang meer zullen hebben tot die parking als de markt geknipt wordt.

Op het H. Heymanplein – 40 % van de mensen komt daar vanuit het noorden – 150 wagens, bijna volledige bezetting van het plein, 60 mensen vanuit het noorden die daar niet meer weg kunnen met de auto. Waar Sweco geen gewag van maakt in zijn studie, dat is van het verdwijnen van de parking in de Boonhemstraat, achter de academie. Waar toch ook een 30- à 40-tal plaatsen zijn, die momenteel door de winkelwandellus zullen verdwijnen. En ten slotte de VTS, waar ongeveer voor de helft van de bewoners een parkeerplaats zal voorzien zijn op de site zelf. De andere helft – een 20-tal bewoners denk ik – zullen ook ja, hun wagen moeten stallen op de publieke parkeerplaatsen in de buurt. Als ge dat allemaal samentelt, die 4 elementen alleen, ja, dan kom je tot een totaal van 270, 260, 280 voertuigen, die op het moment dat ge de markt knipt en het is druk in de stad, die een parkeerplaats zullen moeten gaan zoeken in de buurt van de academie of in de buurt van de stationswijk. De schepen of de studie maakt zich sterk, dat dat voor een deel kan of helemaal zelfs kan opgevangen worden met een aantal tijdelijke maatregelen in afwachting dat er meer capaciteit zou worden gecreëerd aan de schouwburg. Ja, we zijn benieuwd om te horen waar die plaatsen zich dan wel zullen moeten situeren. Wij geloven dat er zich een serieus probleem zal stellen. Ik kom tot mijn conclusie. Als men de knip op de markt wil doorvoeren op het moment dat de markt heraangelegd zal zijn, dan denk ik dat er wel al wat twijfel was hier en daar. Ook in mijn eigen partij, dat geef ik toe, zelfs bij heel wat mensen. Ja, of die knip op de markt verteerbaar is voor de Singel. De mensen, die ge rond de stad gaat sturen, gaat de Singel dat kunnen trekken? Ik denk dat we er met dit gegeven en met deze studie de zekerheid bij hebben, dat de knip op de markt ook zal leiden tot een acuut tekort aan parkeerplaatsen voor de mensen, die vanuit het noorden met de wagen de stad willen bereiken. En de vraag, de vragen aan de schepen zijn dan ook evident. Is de schepen van oordeel dat de opening van de nieuwe Grote Markt gepaard zal gaan met het knippen van de markt voor het doorgaand autoverkeer? Als hij dat niet is, is de markt dan voorzien op het groot aantal auto's – 400, 500, 600 op dit moment – dat de markt zal blijven gebruiken als doorsteek door de stad, alhoewel het openbaar domein van de markt er op dat moment niet op aangelegd is? Of indien de schepen ervan overtuigd is, dat de knip van de markt gepaard zal gaan met de heropening van de markt, hoe gaat men dan het tekort aan parkeerplaatsen voor de automobilisten vanuit het noorden opvangen? En blijft men de aanleg van bijkomende parkeerfaciliteiten aan de schouwburg koppelen aan de uitbreiding van de culturele infrastructuur daar of wil men dat op één of andere manier vervroegen?

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik zie dat de heer Luk Huys nog wenst tussen te komen. Mijnheer Huys?

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, er moet mij iets van het hart. In de commissie van schepen Hanssens is er voor ons een grens overschreden. Het werd raadsleden verboden om vragen te stellen aan de schepen. Het onderwerp was nochtans door het college op de agenda van de commissie geplaatst. Dus geen vragen uit de losse pols. En ik had de sterke indruk, dat de schepen wilde antwoorden op de informatieve vragen vanuit de oppositie. En ik herhaal het graag. Informatieve vragen uit de oppositie. En de reden, een ander raadslid verklaarde dat hij een toegevoegd punt voor deze gemeenteraad had ingediend. Als ik dan bepaalde vragen of suggesties hoor vanavond uit de oppositie, dan denk ik dit had toch evengoed in de commissie kunnen behandeld worden. Want daar dient een commissie uiteindelijk toch voor. Ik vind ook geen enkele tekst in het huishoudelijk reglement of decreet lokaal bestuur dat vragen stellen én beantwoorden in een commissie niet mag omwille van een toegevoegd punt op de gemeenteraad. Als ik hierin fout ben, collega's, dan hoor ik het graag van u. In dit geval lijkt het mij, dat de rechten van alle raadsleden hierdoor geschonden zijn. Niet het college, niet de meerderheid, maar de oppositie zelf maakte de gemeenteraadsleden monddood op dat moment. Ge moet het maar doen. Dus voor ons is die grens overschreden en niet voor herhaling vatbaar. We zullen het recht opeisen om vragen te stellen. Ik raad de collegeleden trouwens aan om dit recht te respecteren en gewoon ook te antwoorden en zich niet weg te steken achter de voorzitter van de commissie. U hebt dit punt immers aan de agenda gebracht, schepen. U beantwoordt dus de vragen van de raadsleden. U bent mans genoeg daarvoor. Mijn grootste wens is dus, laat ons dus de commissiewerken ten volle benutten en de gemeenteraad enkel de politieke discussie voeren op basis van de informatie en de antwoorden uit de commissies. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys.

HUYS M.: Mag ik daarop antwoorden?

HANSENS: Nee, het is aan mij hé. Sorry.

VOORZITTER: Eerst is het aan de schepen om te antwoorden.

HUYS M.: Want ik voel mij geïsoleerd hé.

VOORZITTER: U kan straks antwoorden, mijnheer Huys, maar ik geef eerst het woord aan de schepen.

HANSENS: Ja en wacht dan tot ik weg ben, dan kunnen de gemeenteraadsleden tegen mekaar wat afsteken. Maar daarvoor heb je mij niet nodig. Goed, voorzitter, collega's, ik ga ook niet ingaan op de inhoudelijke vragen van hoe we tot die beslissing zijn gekomen. Die zijn toegelicht in de commissie. Maar ik wil wel de leden van de gemeenteraad nog eventjes herinneren aan de korte historiek van hoe we hier zijn beland op dit moment.

In de zitting van 22 juni stelde het college dus de tijdelijke vereniging Artgineering, LAMA, Sweco Belgium aan voor de ontwerpopdracht. In diezelfde collegebeslissing besliste het college – evenwel in een afzonderlijk artikel – dat in verdere onderhandelingen onder andere als voorwaarde moest worden gerespecteerd, dat diezelfde extra in- en uitrit voor de parking onder de Grote Markt er kwam. In de gemeenteraad van 26 juni al ... Op diezelfde dag van 22 juni was er een algemene commissie, waarin het ontwerp werd voorgesteld. En het was er heel duidelijk, dat die noordelijke inrit er dus niet inzat. In de gemeenteraad van 26 juni legde ik uit hoe het college hiermee aan de slag zou gaan. En ik quote uit die gemeenteraad “Omdat het ontwerpteam – en ik denk dat de bouwmeester daar zelf heeft naar verwezen – de wenselijkheid van een noordelijke in- en uitrit van de parking onder de Grote Markt in vraag stelt en een alternatief ziet op het Schouwburgplein heeft dit geleid tot allerlei speculatie en nog grotere vragen”. En ik hoor vandaag dat die vragen er nog steeds zijn. Die noordelijke inrit was één van de voorwaarden in het projectdossier van het stadsbestuur. Dus daar is ook geen discussie over. “De reden is immers de bereikbaarheid van het centrum vanuit het noorden van de stad te verzekeren. Een wijziging van deze ontwerpvoorwaarde moet voor het college tegemoetkomen aan deze voorwaarde”. Dat is ook wat jullie hier hebben gezegd hé. Dus we zeggen hetzelfde. “En die moet stevig onderbouwd worden, nl. de voorwaarde van het moeten bereikbaar zijn vanuit het noorden. En we zullen dat ontwerpteam hier prioritair over duidelijkheid vragen. Het zal immers geen simpele wijziging zijn”. Dus al in de gemeenteraad van 26 juni gaf het college aan, dat het best mogelijk zou zijn, dat die noordelijke inrit er niet kwam als die maar goed onderbouwd zou zijn. Op dat moment van de toewijzing was die onderbouwing er niet. Dan heeft, dan hebben we de opdracht gegeven heel snel aan dat ontwerpteam samen met onze diensten om die onderbouwing van die beslissing op te starten. In de zitting van 30 oktober dan – en vandaar dat dit ook op de agenda staat – beslist het college dat de noordelijke ontsluiting niet gerealiseerd wordt op voorwaarde dat vanop het moment dat de parking Grote Markt niet meer rechtstreeks vanuit het noorden kan bereikt worden – en dat is dus vanaf dat de werken beginnen aan de Grote Markt – een oplossing moest gevonden worden voor de parkeerbehoefte van 75 parkeerplaatsen. En die 75 parkeerplaatsen, die komt uit de parkeerbehoeftestudie, die ondertussen is gedaan. Het is vandaag al verschillende keren voorgevallen, collega’s, dat studies in vraag worden gesteld. Men vraagt een stevige onderbouwing, we vragen voor een studie. In dit geval grotendeels door ons eigen team begeleid en vervolgd. En vervolgens stelt men daarvan de resultaten in vraag. Oké, dat mag. Maar als we zo verder gaan, ja, dan heeft het gewoon geen zin meer om studies te doen.

Dan gaan we zelf op een achterkant van een papiertje berekeningen zitten maken en dat verklaren voor waarheid. Ik volg de adviezen, die wij krijgen. En ik ga ervanuit dat onze administratie dat wat ze binnenkrijgen heel kritisch bekijken en ook valideren. In dit geval is dat voor mij voldoende gebeurd. Als we dan gaan kijken van hoe we die capaciteit, die inderdaad niet op het drukste punt of het piekmoment is berekend, want infrastructuur bouwen we nooit voor piekmomenten, want als we dat zouden moeten doen, dan zouden we wegen moeten aanleggen met 3 baanvakken telkens. Wij doen dat niet. Zeker niet als er nog restcapaciteit is op andere plaatsen. Maar een gemiddelde capaciteit, als we die gaan opvangen, dan kan dat. Als college hebben we daar nog een stukje bovenop gedaan. En hebben we gezegd van we begrijpen die bezorgdheden, dat ge zegt van er is capaciteit genoeg over die verschillende parkings, maar dat is niet realistisch. Iemand die iets wil gaan eten op de Grote Markt, dat die gaat staan op de parking boven de Krēfel, ik geloof dat ook niet dat die dat gaat doen. Ik geloof dat ook niet. Dus voor iemand die gaat shoppen in de Stationsstraat is dat wel een goeie locatie. Voor iemand die iets gaat eten 's avonds op de markt is dat niet een goeie locatie. Dus we hebben ook op andere plaatsen meer capaciteit nodig, op andere tijden meer capaciteit nodig. En ook dicht tegen die markt. En vandaar dat we gezegd hebben van kijk, als we willen dat tegen dat die werken beginnen op de Grote Markt er voldoende capaciteit is, gaan we wel een beetje out of the box moeten gaan denken. En dan gaan we moeten kijken naar die Hofstraat, want dat is dicht genoeg tegen de markt. En zeker na de heraanleg van de Collegestraat binnen de winkelwandellus, wat volgt op de fase die vandaag bezig is, dus zeker tegen de start van de werken op de Grote Markt is de Collegestraat heraangelegd en dan is de Hofstraat een heel goeie locatie om extra capaciteit te doen. Door het parkeren daar anders in te richten. Dat zal zijn consequenties hebben op hoe die Hofstraat gaat gebruikt worden of hoe die moet ingericht worden op een verkeersveilige manier, daar ben ik van overtuigd. Maar hoe dat gaat gebeuren, beste collega's, daar kan ik vandaag geen antwoord op geven. Dat is de opdracht die onze diensten hebben meegekregen. Puur theoretisch gezien, zou je daar 50 parkeerplaatsen kunnen bij creëren. Kan dat ook? Dat moet nog onderzocht worden. In ieder geval, de voorwaarde dat die extra capaciteit er komt voordat de werken starten. Maar dat niet alleen. In gans die omgeving in dat noordelijk kwartier zijn er heel wat private parkeerplaatsen, die goed gebruikt worden, maar niet 24 uur op 24 uur goed gebruikt worden. En sommige van die piekmomenten die hier vandaag zijn aangehaald in de raad, sommige van die piekmomenten staan die parkings leeg of toch maar gedeeltelijk gebruikt. Die willen wij inschakelen in het parkeerweefsel. Niet meer infrastructuur bijmaken, maar de infrastructuur die er vandaag is beter gebruiken, efficiënter gebruiken.

En ten derde, ja, afwenteling van nog bestaande parkeercapaciteit elders. De studie wijst immers ook uit, dat het niet onwaarschijnlijk is, dat de aanrij die we nu hebben vanuit het noorden van de stad, niet noodzakelijk gaat over mensen die ook uit het noorden van de stad komen of vanuit het noorden van het Waasland komen, maar die vanuit het zuiden of het westen van de stad komen en gewoon het makkelijker vinden om via de Hofstraat de Grote Markt aan te rijden. Waarom? Omdat er opstuw is op de Parklaan, heel vaak. Maar dat gaat natuurlijk ook aangepakt worden met die Grote Markt. En dan kom ik tot de concrete vraag van mijnheer Van der Coelden. Is het de bedoeling van het stadsbestuur om direct bij de opening van de markt die verkeersfilters te laten werken? En dan zeg ik ja, uiteraard. Het heeft weinig zin om die markt aan te gaan leggen hoe ze nu is geconcipieerd in dat concept om er dan nog verkeer over te laten rijden. Dat zou een schande zijn. Niemand zou dat begrijpen. En dan denk ik terug aan de tijden in 2013, dat de nieuwe Stationsstraat opening, toen nog met verkeer. Dat heeft niet lang geduurd. Datzelfde effect verwacht ik van een nieuwe markt. Als ge daar verkeer over laat rijden, gaat ge exact datzelfde effect hebben. Dus dat is niet wenselijk. En ik denk ook niet dat gij dat wenselijk vindt, Kris, dat dat gebeurt na de heraanleg van die markt. Dus dat is vast en zeker de bedoeling. Dan kom ik tot de vraag van het budget. 8,8 miljoen en dan met wat wiskunde komen we op 7 miljoen eigenlijk en dan moet je daar die 1,2 miljoen voor een toerit toepassen. Ik begrijp vanwaar die redenering komt, Jos. Maar het punt is van, wij hadden op voorhand gezegd, dat we 8 miljoen euro vrij hadden voor dit project. Dat is ook zo door de gemeenteraad goedgekeurd. Het ontwerpteam komt met een offerte van 9,7 miljoen. U weet dat wij begeleiding hebben van een professioneel bureau, dat ervaring heeft met zulke projecten. En die zijn met een fijne kam door die offerte gegaan. Daar hebben ze bijna 1 miljoen aan kosten kunnen uithalen, die dubbel ingeschreven waren of die als contingentie waren ingeschreven. Nu, dat is een heel lastige om al in uw offerte 15 % contingentie in te schrijven. Waarom? Ja, dat is uit ervaring. Ja, oké. Maar ge moet dat wel ergens kunnen onderbouwen. En als er een meerkost is, dat uitgelegd worden. Dus we hebben die kosten naar 8,8 miljoen gebracht. En waarom vonden wij dat aanvaardbaar die 8,8 miljoen? Omdat er ook 4.000 m² extra oppervlakte in hun offerte zit. En die 4.000 m² extra, dat is ook noodzakelijk. Het gaat dan over de ruimte voor de hoofdkerk én het plein, de aansluiting met het H. Heymanplein dat niet in de initiële berekening van de m² zat. Dus als ik dan gewoon een wiskundige som doe, 8 miljoen hadden we voorzien voor 40.000 m². Nu voorzien we 8,8 miljoen voor 44.000 m². 10 % meer oppervlakte, 10 % meer budget. Dus wat mij betreft, zitten wij binnen het budget. Weliswaar zonder die extra toerit. Moesten we hem er wel nog bijzetten, dan hadden we inderdaad nog 1,2 miljoen erbij moeten rekenen.

Maar dat doen we dus niet. Ook al is dat niet de reden waarom we dat niet doen, die noordelijke toerit. Dan ten slotte nog iets voor Marc Huys. Grijpen we terug naar het Margarethaplan? Ik heb het Margarethaplan in mijn kast zitten. Ik heb dat doorgenomen. We hebben daar gebruik van gemaakt om te kijken wat is de capaciteit van het Stadsschouwburgplein. Die waren nog bruikbaar. We hebben ook die plannen gezien voor een parking onder de Hofstraat bv., zeer goed. Maar in de voorstellen van het ontwerpteam staan voor de aanrijroutes over de markt ook nog 2 scenario's. En die 2 scenario's zijn ook niet uit de lucht gegrepen. Het 1^e scenario komt uit het mobiliteitsplan, waar nog een doorrit in werd voorzien langs de Parkstraat zo naar de Houtbriel. 2e scenario is eigenlijk het laatste scenario, dat van het circulatieplan met twee voetgangersgebieden op die Grote Markt. En die 2 scenario's, die gaan tegen mekaar afgewogen worden mét die mobiliteitsstudie, die trouwens niet gevraagd werd, moeten we toegeven, in ons projectdossier. En vandaar die extra kost voor die mobiliteitsstudie zelf. Niet onbelangrijk – en dat is het laatste wat ik ga zeggen, want ik ben al veel te lang aan het praten – als laatste punt die stadsschouwburgparking, kijken we daar nog steeds naar? Uiteraard kijken we daar nog steeds naar. Dat is een interessante locatie, dichtbij de cultuursector. Maar we moeten eerlijk toegeven, dat de simulaties die gemaakt zijn – trouwens door onze eigen diensten, niet door een extern studiebureau – door onze eigen diensten erop wijzen, dat als je daar parkeercapaciteit vergroot, euh parkeerfaciliteit gaat maken op dat plein, dat je echt al de cultuursite à bloc zet. Dan moet je eigenlijk een visie hebben op die cultuursite op de grootte van de gebouwen die ge wilt realiseren, op de functies die ge daar wilt zien. En laat ons eerlijk zeggen, als we dat willen doen en goed willen doen, ja, dan gaat dat nooit ter beschikking staan op het moment dat die werken op de Grote Markt beginnen. Kortom, collega's, ik denk dat we als college hier onze verantwoordelijkheid hebben genomen, zowel budgettair als inhoudelijk. De opdracht is gegeven om die combinatie van die 3 zaken, om parkeercapaciteit te voorzien aan die noordelijke kant, om dat waar te maken. En ik kan er nog niet veel over zeggen, want er zijn verschillende zaken die nog lopen, maar ik heb er alle vertrouwen in, dat we die capaciteit gaan vinden, dat we daar zeer creatief zullen moeten omgaan met wat we daar aangereikt krijgen, maar dat we daarin gaan lukken om die bezoeker, die uit het noorden komt, heel dicht tot bij de Grote Markt te krijgen. En u mag mij daaraan houden, u mag daar het college aan houden. En ik ben ervan overtuigd, dat we die vragen hier nog terug gaan krijgen, maar ik ben er ook van overtuigd, dat we die antwoorden binnen een aantal maanden zullen kunnen geven en hier ook presenteren. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. U blijft perfect binnen uw tijd. Mijnheer De Meyer en mijnheer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Collega's, het valt mij op dat zowel collega Van der Coelden als collega Marc Huys – en we hadden geen enkele afspraak of overleg voorafgaandelijk – tot dezelfde conclusie komen. Wat betreft de prijs, schepen, u verwijst naar de gemeenteraad. Ik ga u één zinnetje lezen, dat in de beslissing stond op de gemeenteraad. De initiële beslissing. En ik citeer letterlijk “De bouwkosten voor de randen van de Grote Markt worden geraamd op 6 miljoen euro. 1 miljoen euro voor het marktplein en 1 miljoen euro voor de extra in- en uitrit. De bedragen zijn exclusief btw”. Dus ge ziet hoe die opsplitsing geformuleerd was. Wat betreft het Schouwburgplein wil ik toch nog eens onderlijnen, dat bij ondervraging van het bureau door de jury zij als enig alternatief het Schouwburgplein hebben aangegeven op de moment dat de beslissing gesproken is. En dat pas daarna in de parkeerbehoeftestudie die ze zelf opgemaakt hebben om zichzelf te verdedigen, men gaan praten is omdat men het ook inzag over andere alternatieven. Maar in alle eerlijkheid, die komen bij mij niet geloofwaardig over. En ik heb niet de gewoonte om studies in twijfel te trekken, maar als ik hier de parameters las waar ze naar verwezen – en ik heb u daarnet gezegd heel kort dewelke – dan heb ik eerlijk gezegd mijn twijfels. En ik hoorde bij de collega's dezelfde twijfels. Private parkings, die tijdelijk zouden kunnen gebruikt worden als alternatief, dat zal mogelijks 's avonds of de zaterdag zijn, kan ik mij inbeelden. Maar het is mij nog niet zo duidelijk welke u zal gebruiken de donderdagvoormiddag. Misschien kan u daar kort nog iets over zeggen. Ge doet een verdienstelijke inspanning om de beslissing te verdedigen, maar in alle eerlijkheid, ze heeft mij op geen enkele wijze overtuigd. De kostprijs swingt van in den beginne de pan uit en een ernstig alternatief voor de noordelijke inrit zie ik niet. Ik vrees voor chaos voor wat betreft de mobiliteit in de stad als het op deze wijze het dossier zich verder ontwikkelt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden? En daarna geef ik nog het woord aan de heer Huys.

VAN DER COELDEN: Eerst en vooral bedankt, schepen, voor uw naar goede gewoonte duidelijk, uitvoerig, maar vooral duidelijk antwoord. Ik noteer dat het inderdaad de bedoeling blijft om bij de heraanleg van de markt ook de knip en de autovrije zones in te voeren. En dat lijkt mij eerlijk gezegd ook niet meer dan logisch. Ge zegt we gaan niet uit van piekcapaciteiten als wij infrastructuur, parkeerinfrastructuur voorzien. Allé, ik heb u proberen overtuigen, dat zelfs met de gegevens van Sweco, gekoppeld aan het feit dat er door de winkellus een aantal plaatsen zullen wegvallen of al aan het wegvallen zijn en gekoppeld aan het project zoals de VTS, ja, dat ge zelfs op dalmomenten een parkeerprobleem zou kunnen krijgen in de buurt van, zeg maar in de buurt van de schouwburg.

En dat daar zeer veel eieren gelegd worden op die parking Stationsstraat, waar inderdaad veel capaciteit over is, maar waar het maar de vraag is of de mensen de weg daar naartoe vinden. Ik kan mij iets voorstellen bij de noem het dan tijdelijke bijkomende parkeerplaatsen, die u zou willen vinden in de Hofstraat of in de buurt van de Hofstraat bij privéplaatsen, privéparkings die niet altijd even efficiënt of even druk gebruikt worden. Maar ik wil het toch allemaal nog zien hoe ge het doet. Zowel op het publiek domein van de stad als in de privé ja, hoe je daar het probleem dat zich zal stellen, gaat opvangen. En ik kan u alleen maar oproepen om als ge iets wil doen in de buurt van de schouwburg om misschien niet zozeer de plannen en het masterplan, maar wel de timing en de uitvoering los te koppelen van de culturele infrastructuur. Allé, ik ben zelf niet overtuigd als ik die tekeningskes zien, dat het Schouwburgplein de goeie plaats is om een 2e schouwburg te zetten. Ik vind dat ge daar dan een heel sterke densiteit krijgt aan gebouwen in een omgeving, die voor de rest – Huize De Meerleer, scouts, de Hofstraat zelf, de serviceflats, de Presentatie met die parking – dat is niet dens. Dat is zelfs onstedelijk leeg soms die ruimte. En dan ga je daar, omdat het uw eigen grond is, op dat Schouwburgplein nog eens een knoert van een gebouw bijzetten. Dus ik ben niet zeker dat dat de goeie plaats is, maar ik zou dan de realisatie van dat gebouw en de invulling van die plaats, allé, dan zou ik zeker het parkeren dat acuut zal zijn, los proberen koppelen van het zoeken en het realiseren vooral van bijkomende culturele infrastructuur. En eerlijk gezegd, misschien – we hebben nu de offerte, we hebben ze goedgekeurd zeker de offerte voor het parkeerbedrijf, gekoppeld aan de parking Zwijgershoek, eerst zelfs de parking Kroonmolenplein – misschien is het wel een gemiste kans om daar ook niet de parking Schouwburg – laat het mij dan zo noemen – mee in de offerte gestoken te hebben. Dat is een bedenking.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik het woord aan de heer Marc Huys.

HUYS M.: Ja, ik wil vooral reageren op wat mijn naamgenoot mij aantijgt. Wij hadden voorafgaand aan de commissie een afspraak met de schepen, dat we dit punt inderdaad ter sprake zouden brengen, maar dat er geen discussie zou moeten of kunnen worden uitgelokt. We hebben dat ook afgesproken met de schepen, dat een grondige discussie zou plaatshebben volgende maand op 7 december, waar de schepen dat heeft geagendeerd.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Zijn er ... Nee, oké. Dan gaan we over naar het volgende punt. Dat is interpellatie nr. 4 van de heer Wymeersch, alternatief Sinterklaasgebeuren in onze stad, concept, invulling en kostprijs. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik had hier de bevoegde schepen verwacht. Die hier toch vanavond of gisteravond ten minste ...

BURGEMEESTER: Hij komt, hij komt.

WYMEERSCH: Ah voilà. Zijn paard was een hoef kwijt. Nu, ik had dat al een paar maand geleden geagendeerd gehad en ik heb daar toen al een antwoord, dat mij niet voldeed, gekregen van de schepen. Ik heb hem onderweg naar deze gemeenteraad een aantal schriftelijke vragen gesteld, waar ik tot op vandaag geen antwoord heb gekregen. Ik zal ze nu mondeling herhalen in de verwachting, dat ik er wel enigszins antwoord op zou kunnen krijgen. Maar vorige maand heb ik ook de interpellatie, die ik nu geagendeerd heb, niet willen of niet kunnen ontwikkelen om verschillende redenen. Maar toen was vooral mijn uitgangspunt, toen was er dus nog niet corona bis, de lockdown nog niet uitgeroepen. En toen was mijn uitgangspunt dat ik mijn twijfels had over hoe verschillende behandeling over aan de ene kant het niet laten doorgaan van de blijde intrede van en in schril contrast met het toch toelaten van de Ronde van Vlaanderen over de Grote Markt. Tot daaraan toe. Dat als korte inleiding. Mijnheer de schepen, ondertussen – en u heeft daar misschien een beetje geluk, een geluk bij een ongeluk – dat dus de lockdown er is geweest. En ge had inderdaad het programma, dat wij voor ogen hadden, dus met een fysieke intrede van de Sint met alles wat erbij komt kijken, dat dat effectief niet kon of niet mocht doorgaan en dat u heeft overgeschakeld of moeten overschakelen naar een laat ons zeggen meer digitaal gebeuren. Nu, ik herinner mij nog altijd de gemeenteraad als ik mij niet vergis van september, die wij hebben gehad in Odisee, waar u gezegd heeft op een interpellatie van mij “kijk, we zijn nog niet zeker wat er allemaal juist op ons afkomt en wat de programmatie zal zijn, maar op een bepaalde dag ...” – ik geloof 28 oktober of 8 oktober, ik wil eraf zijn – “... zal het college een beslissing nemen”. Groot was mijn verbazing als ik die dag niet alleen de collegebeslissing vernam, maar ook al een bijgaande brochure kon inkijken, die al mooi, fris en proper gedrukt was. Met andere woorden, op het ogenblik dat u antwoordde op mijn interpellatie in Odisee was de beslissing wel natuurlijk al gevallen, maar vond u het niet nodig om mij of de gemeenteraad daarvan kond te doen. Nu, wij zitten dus nu met een aangepast en wat men dan in sommige kringen noemt een modern, een modern iets. Een modern kleedje van een Sinterklaasgebeuren, Sinterklaasfeest. En we moeten daarmee leven of leren leven. En bij sommigen zal dat aanspreken, bij anderen zal dat niet aanspreken. Ik heb zo zelfs de indruk, dat een bepaald segment van de bevolking zelfs nog niet goed weet hoe men daarmee moet omgaan en zelfs het niet kan bereiken. Ik geef het u mee, zoals ik het ervaar. Maar wat mij dus vooral opvalt, is dat hoogstwaarschijnlijk – en dat is één van mijn schriftelijke vragen en dus nu van mijn mondelinge vragen – dat heel deze programmatie, die alternatief is tegenover het vorige gebeuren – hoogstwaarschijnlijk wel iets meer zou kunnen kosten dan in het verleden.

Onafgezien van het feit dat bv. Sint in de Piste natuurlijk ook wel wat prijzig zal zijn, vermits vele niet-goedkope en buitenlandse artiesten. Goed, desalniettemin. Wat mij echter wel stoort, is dat – en daarom had ik u ook gevraagd in mijn schriftelijke vragen – naar wat staat er juist in het contract? Want als u dus met derden werkt, moet daar toch een contract tegenover staan. Moeten daar toch niet alleen qua prijs, maar ook wat zijn de middelen, wat werd er van u verwacht, enz..., enz... En ik heb zo de indruk, dat dat in deze niet direct duidelijk is. Want als ik dan één van uw ja, hoofdacts lees en bezig hoor in de pers, nl. de fameuze Peatles – de B met één krulletje minder – dan heb ik daar toch bepaalde vragen bij. U heeft mij niet met zoveel woorden, maar het kwam er wel op neer, ook in Odisee gezegd ja, kijk, filmisch gezien gaat er daar van Zwarte Piet geen sprake meer zijn, want de firma die dat wil, die dat brengt, is daar niet voor gewonnen. Daar kwam het op neer. Dan stel ik mij de vraag, wiens brood men eet, diens woord men spreekt. Dus als wij een firma betalen om bepaalde dienst op poten te zetten, zijn wij het wel die bepalen hoe het product eruitziet en is het niet hij of zij die bepaalt hoe het product eruitziet. Als ik dan zie dat die would be-artiesten, die dus die Peatles zijn, waarschijnlijk iets te veel would be zijn en te weinig artiest en dus ook vervangen worden voor het opnemen van de filmpjes. Wat betekent volgens mij, dat u dat twee keer moet betalen. En de would be-artiesten één keer en de artiesten zelf een tweede keer. Dan heb ik daar ook mijn financiële vragen bij. En ten derde, als ik dan één van de voortrekkers van deze would be-artiesten hoor zeggen en ik citeer “Wij hebben goed nagedacht hoe wij Zwarte Piet er de komende 10 jaar willen laten uitzien”. Ik denk en ik hoop ten minste dat niet in het contract staat, dat iemand die wij engageren om iets te brengen in functie van, dat die gaat bepalen hoe wij moeten zien dat hun Zwarte Piet er de eerstvolgende 10 jaar zal uitzien. Dat zijn wij die dat bepalen en dat is niet iemand die geëngageerd wordt aan een waarschijnlijk honorabel honoraria om dat te gaan bepalen. Ik – en ik rond af, mevrouw de voorzitter – ik verwijs in deze ook naar uitspraken, woorden, schrijfsels van onze burgemeester over het uitzicht van. Ik verwijs ook naar het Sint-Nicolaasgezelschap dat bepaalde, dat ook afspraken gedaan heeft, ook op papier gezet heeft, ook een aantal dingen niet heeft willen ondertekenen, enz... En ik hoop, ik hoop dat in deze de poging, die men dit jaar onderneemt, niet blijvend zal zijn en dat wij volgend jaar ... (?) terug naar de orde van de dag kan overgaan.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen, u hebt het woord.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, Frans voor de vragen. Ja, inderdaad, we zitten volledig in een digitaal luik deze editie. De reden waarom ik op de gemeenteraad van september daar nog geen concrete dingen over kon zeggen, was inderdaad omdat dat nog niet was goedgekeurd op het college.

En er werd ook aan het college extra budget gevraagd voor hetgeen we allemaal willen doen. Ik heb de begroting hier voor mij. Voor dit jaar in totaal geven we 270.000 euro uit aan het volledige Sint-gebeuren. 35.000 euro aan het Huis van de Sint en 25.000 euro aan de beleving an sich. 106.000 euro voor Sint Live. 17.000 euro voor de promocampagne. 35.000 euro voor de burens. De ... (?) van Marc Boon 15.000 euro. De Peatles 32.670 euro. En diversen 4.330 euro. Laat ons zeggen dat we voor het digitale Sint-gebeuren 3 grote luiken hebben. Het Sint-Nikolaasgenootschap, Lieve Sint, Sint Live en de Peatles. Van die drie digitale projecten is er één project dat eigendom is van de stad zelf en dat is het programma Lieve Sint, Sint Live. Dat is een productie van de stad Sint-Niklaas, dat de heer Marc Boon voor ons als stad uitvoert. De zaken van het Huis van de Sint en Sint-Nikolaasgenootschap, dat zijn zaken die zij zelf maken, maar die wij als stad natuurlijk financieel ondersteunen. Het project van de Peatles is een project van de Peatles zelf, waar wij als stad een partner in zijn. Maar intellectuele eigendom van het programma van de Peatles is eigendom van de Peatles zelf. Wat betreft het uitzicht van de Pieten in de diverse programma's dat wij hebben, ik sprak daar over bedrijven of ik zou gesproken hebben over bedrijven. Hetgeen waar het eigenlijk op neer komt, aangezien al deze zaken verspreid worden via Facebook en YouTube, zijn wij ook onderhevig aan de regels die Facebook en YouTube opleggen aan de mensen die hun kanalen willen gebruiken. Zij zijn daar sinds een aantal jaren en het laatste jaar sinds de gebeurtenissen in de Verenigde Staten zeer, zeer streng op geworden. Wij hebben dan ook diverse foto-shoots gedaan van Pieten in verschillende gelaagdheden van meer en minder geschminkt. We hebben die overgemaakt aan Facebook en YouTube voor die na te kijken. En zij hebben ons gezegd van kijk, dit, dit en dit kan sowieso niet door de beugel. Als ge dat brengt, dan smijten we het daar sowieso van. En natuurlijk, ik zeg het, we zitten met een project waar we als stad 270.000 euro insteken. Het laatste dat we dan willen, is dat dat nergens mag uitgezonden worden. Dat dat eigenlijk weggesmeten geld is. Dat kunnen wij ons niet permitteren en het enigste alternatief is dat ge dan kunt zeggen van oké, ja, dan doen we niets. En dat vind ik dan ook weer te ver naar de andere kant doorgeslagen, want ik vind nog altijd dat het onze taak is als stad Sint-Niklaas, als thuisbasis van de Sint in Vlaanderen, als hoofdstad van de Sint om ook de Sint naar Vlaanderen en naar haar inwoners te brengen. Zal hetgeen wij nu doen en de manier waarop alles geportretteerd wordt, staat dat daardoor vast gebeiteld in steen? Neen. Wij, als stad Sint-Niklaas is voor ons het Sint-Nikolaasgenootschap eigenlijk onze consultant op dat vlak. Alles wat met het Sinterklaasverhaal en alles daarrond met de Pieten en zo te maken heeft, zijn zij eigenlijk diegenen die voor ons de inhoudelijke lijnen bepalen. Zij waren sowieso al van plan om dit jaar een Piet qua uitzicht aan te passen.

Zo extreem als dat het nu is op de, allé, zoals het nu is via het digitale luik zou het waarschijnlijk niet geweest zijn. Dus het kan zijn dat er volgend jaar terug een aanpassing is. Het kan ook zijn dat dat niet gebeurt. Dat zal in de evaluatie bekeken worden en dat zal ook in gesprekken met het Sint-Nikolaasgenootschap en het Sint-Nikolaasgenootschap intern bepaald worden. Ik denk dat ik op het meeste of alles van uw vragen geantwoord heb, Frans? Ik ben nu niet 100 % zeker. Maar voilà, bij deze.

WYMEERSCH: Min of meer ja. In detail niet. Of er – waarschijnlijk zal dat wel zo zijn – dus de dubbele betaling, zowel voor de artiesten als voor de would-be-artiesten. Maar tot daaraan toe. Maar kunt u mij de cijfermatig gegevens, kunt u mij deze eventueel schriftelijk nog eens apart bezorgen? Nu, als ik kort mag reageren, mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Dat mag.

WYMEERSCH: Ik neem er akte van en ik vind dat zeer jammer, dat ook in deze de stad – en u kunt daar ja, zeggen van kijk, het was dat of het was niets – maar dat wij dus ook toegeven aan het dictaat van de Facebook-en en de YouTube's van deze wereld. Goed. U laat het open of wij al dan niet volgend jaar – en ik wacht met een visadempje af, want ik heb er geen goed oog in – of wij dus volgend jaar en verdere terug op normaal gaan. Want men noemt ergens, ook de Peatles noemen zelf de Piet zoals vroeger de traditionele. Ja, het zou geen traditionele zijn, moest het geen traditie zijn. Dus als die traditioneel wil blijven, die traditie, dan moet ge daar terug naar de traditie teruggrijpen. Dus ik, veranderingen zijn er wel, maar ja God, vandaag wordt dan de Piet wit, God weet gaan we binnen 5 jaar acties van Facebook en YouTube krijgen om Zwarte Piet zwart, euh om Sinterklaas zwart te maken. Wie weet wat ons allemaal te wachten staat. Dus ik denk een traditie is een traditie, omdat het een traditie is. Punt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Goed. Dan gaan we over naar interpellatie 5 van raadslid Anneke Luyckx over misbruik door huurders van een sociale huurwoning. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga het kort maken, gezien het reeds gevorderde uur. Zoals ik schreef in mijn inleiding tot mijn interpellatie, ja, kunnen we ervan uitgaan dat we van de nood, die ontstaat onder onze bevolking, dat we daar gezien de dramatische toestand waar we ons nu in bevinden, dat die nood alleen maar zal toenemen. De wachtlijst, die er nu al is voor de sociale woningen, ja, dit is een heel nobel plan van het stadsbestuur om die wachtlijst te kunnen inkorten. Minstens inkorten, het liefst opheffen. Maar ja, gezien de huidige situatie vrees ik dat wij daar niet in gaan slagen. Nu is het zo, dat is van alle tijden en het is van alle momenten, dat er altijd mensen zijn die op één of andere manier door de mazen van het net glippen of die een gat in het reglement gevonden hebben.

Maar die in ieder geval eigenlijk niet in aanmerking komen voor een, om een sociale woning te kunnen huren omwille van een aantal oorzaken, zoals daar is een eigendom. Nu is het zo dat als mensen eigendom hebben hier in het land zelf, dat dat geen probleem is. Dat dat gemakkelijk te controleren valt. Maar als er een eigendom is in het buitenland, dan is dat natuurlijk een ander paar mouwen. En dan hangt het er vanaf of de landen, waar die eigendommen zich eventueel bevinden of die dan willen meewerken om ons aan de juiste inlichtingen te, dat we die juiste inlichtingen kunnen bekomen. Amai, het is laat op de avond, mijn woordenschat laat mij af en toe in de steek. Daarom had ik graag dus antwoord gekregen op de vragen, die ik reeds schriftelijk gesteld had. En dat is ja, op dit ogenblik worden er reeds controles gedaan om misbruik te voorkomen en kan u mij zeggen waar die controles uit bestaan? En die controles, die worden verricht om eventueel eigendommen in het buitenland op te sporen. Gebeurt dat ondertussen, want ik heb daar vorig jaar ook al vragen over gesteld? Is er medewerking van de landen waar die eigendommen zich bevinden? Worden eventueel privédetectives ingezet om ... Zoals u weet zijn er in andere steden en gemeenten van het land worden die reeds ingezet en dat is zo, dat ik vorig jaar daar het antwoord gekregen heb op mijn vraag dat de stad afwachtte welk initiatief de Vlaamse regering zou nemen. Ondertussen is dat initiatief er. Er is een, de Vlaamse regering heeft daar de mogelijkheid voor opengezet. Dus is mijn vraag of wanneer dat het eventueel als het nog niet gebeurt, wanneer het eventueel wel zou gebeuren hier in de stad, hoe dat zal gebeuren en als dat niet het geval is, waarom dat niet gebeurt? Ja, dan vraag ik mij ook wel af, van als het niet gebeurt, dus het gelijkheidsbeginsel staat in de grondwet ingeschreven en als men enkel mensen controleert die hier in België eventueel een eigendom zouden hebben of niet hebben om in aanmerking te komen, is dat gelijkheidsbeginsel dan wel gevrijwaard als er vanuit de stad geen controles gebeuren op eventuele eigendommen in het buitenland? Dan zou ik ook nog graag willen weten welke sancties dat huurders opgelegd krijgen. Of er huurgelden teruggevorderd worden? Wordt de huur opgezegd? En welke criteria daar juist op worden toegepast? Ten laatste, hoeveel fraudezaken komen er jaarlijks aan het licht? En ik zou heel graag willen weten welke bedragen dat daarmee gemoeid zijn. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Schepen Callaert?

CALLAERT: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, mevrouw Luyckx voor uw vragen. U gaat ook een beetje verder op de vragen, die uw fractievoorzitter in 2018 denk ik aan schepen Henne toen heeft gesteld. Dat ging een beetje in dezelfde trend. Ja, ja, ja. Het was een goeie vraag hoor, Frans. Daar niet van zulle. Ik heb, Anneke, ik heb navraag gedaan bij de Sint-Niklase Maatschappij voor Huisvesting en bij het Sociaal Verhuurkantoor.

In sé is het dus bij de inschrijving op de wachtlijst ondergaan mensen een eigendoms- en inkomsttoets. Deze toets wordt opnieuw uitgevoerd bij toewijzing van een woning en indien een kandidaat-huurder niet voldoet aan de voorwaarden kan de toewijzing niet doorgaan. U hebt het zelf al gezegd, de eigendommen in België zelf zijn inderdaad vrij makkelijk op te sporen via verscheidene kanalen. Eigendommen in het buitenland is natuurlijk iets moeilijker. Mochten wij, allé, mocht de huisvestingsmaatschappij of SOVEKA een vermoeden hebben van domiciliefraude of van fraude dan geven zij dat door aan de politie voor controle. En tussen de huisvestingsmaatschappij en de politie is er driemaandelijks een overleg om deze dossiers te bespreken. Geen van de twee, dus noch de maatschappij voor huisvesting, noch het Sociaal Verhuurkantoor maken gebruik van privédetectives. Wij gaan dat normaal deze bestuursperiode ook niet invoeren. Waarom niet? Dat is een politieke keuze. Op sommige vlakken kan er ook wel eens een verschil van visie zijn tussen coalitiepartners en daar hebben wij heel duidelijk de afspraak, dat wij dan het beleid van de vorige bestuursperiode verderzetten. Dat is in deze ook zo. Dus ja, inderdaad, kunnen wij voor eigendommen in het buitenland enkel ja, rekenen wij op de gegevensuitwisselingen die wij hebben met bepaalde landen. Dat zijn er natuurlijk redelijk veel met wie, maar dat is natuurlijk ook de politie die die dossiers doen. Mocht er een geval van fraude ontdekt worden, wat gebeurt er dan? Dat is onmiddellijke opzeg van het huurcontract of een gerechtelijke procedure tot ontbinding van het huurcontract. De huurgelden worden niet teruggevorderd, maar de gerechtskosten of opzegtermijnen moeten wel door de huurder worden gedragen. Hoeveel fraudezaken dat er hier jaarlijks aan het licht komen en welke bedragen daarmee gemoeid zijn, daar heb ik jammer genoeg nog geen antwoord op gekregen. Ik zal nogmaals navraag doen of ik daar wel een antwoord op kan krijgen, zowel van de maatschappij als van SOVEKA als bij de politie zal ik ook onderhoren. En als ik daar een antwoord op kan krijgen, ja, ofwel is het geen antwoord, ofwel wel een antwoord, dan zal ik dat sowieso aan u overmaken. Ah ja en dan nog wat betreft het gelijkheidsbeginsel of dat gevrijwaard is als er enkele controles zijn op mensen met een eigendom in België, ja, dat is niet zo. Wij ja, ik zeg het hé, als er een vermoeden is van eigendom in het buitenland, dan is dat proberen met die gegevensuitwisseling. Ik denk niet dat het gelijkheidsbeginsel daarmee overtreden is, want anders zou ja, 98 % van de steden en gemeenten in dit land het gelijkheidsbeginsel overtreden. Bij deze mijn antwoord, voorzitter.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen.

LUYCKX: Ja, mevrouw de voorzitter, mag ik nog even repliceren alstublieft?

VOORZITTER: Ja, dat mag u.

LUYCKX: Ja, dank u wel voor uw antwoord, schepen. Nu ja, ik begrijp uit uw antwoord dat u zegt dat het dus vooral een politieke keuze is het feit dat u niet meer gedreven op zoek gaat naar mensen, die er op zijn zachtst gezegd de kantjes aflopen. Nu, ik kan dat alleen maar betreuren. Waarom? Om de doodeenvoudige reden, dat op deze wijze mensen, die misschien veel meer nood hebben aan een sociale woning, dat die veel meer kans lopen om in de kou te blijven staan. Dat er plaatsen in woningen bezet gehouden worden door mensen die daar eigenlijk geen recht op hebben. En dat het een zware discriminatie is als mensen, die hier in het land dus wel niet in aanmerking komen omdat zij ergens een eigendom hebben of omdat ze ja, desnoods zelfs met erfenissen zoals in het verleden reeds gevallen bekend geweest zijn, dat mensen het risico lopen van hun woning kwijt te raken, omdat dat huis van ouders of ver weg als erfgenaam niet vlug genoeg verkocht wordt. En dat er mensen zijn, die dan wel ja, omwille van het feit dat er in het buitenland dan eigendommen zijn die niet medegedeeld worden door de landen waar die eigendommen zich bevinden. Dat is gewoon pure discriminatie. En ik kan alleen maar betreuren, dat dat, dat u die keuze gemaakt hebt.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Luyckx. Dan gaan we verder met de 8^e interpellatie van de heer Wymeersch in verband met de premie voor het zorgpersoneel. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik ga u misschien een klein beetje gelukkig maken. Ik ga deze interpellatie houden voor de meerjaren- of de begrotingswijziging of hoe dat tegenwoordig ook heet. En wat betreft mijn tussenkomst in verband met de bossen in de Beze-koek ga ik werken aan een schriftelijke vraag. En ik hoop dan ook van een gedetailleerd schriftelijk antwoord van de bevoegde schepen te krijgen. Maar om andere redenen dan louter vergadertechnische moet ik dringend naar huis, want anders komt dit morgen niet goed.

VOORZITTER: Ja, oké. Dank u, mijnheer Wymeersch. Dat wordt genoteerd. Dan heb ik nog één interpellatie, interpellatie nr. 11 van de heer Maes over de winteropvang voor dak- en thuislozen in de coronatijd. Gericht aan schepen Heyrman.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Het is nu 6 na 2. Ik ga het proberen zo kort mogelijk te houden. Ik had maar één bijkomend punt op de agenda gezet om om 12 uur te kunnen stoppen, maar ik ben nu de laatste hier aan de beurt. Ik ... Wel, ik ga proberen toch mijn interpellatie te doen. En dus in het eerste gedeelte – het is volledig uitgeschreven, dus schepen, ik denk dat ik dat niet moet herhalen – in het eerste gedeelte ga ik eigenlijk in op de specifieke situatie, waarin we ons bevinden op dit moment in coronatijden en richting winter. En dus de vraag is eigenlijk wat plant het stadsbestuur de komende maanden op vlak van ja, een nachtopvang voor dak- en thuislozen. En er zijn ook een aantal suggesties bij geformuleerd. Die heeft u allemaal kunnen lezen. Dus ik stel voor, dat u dan het woord neemt om te antwoorden.

HEYRMAN: Oké, volgens ons had u drie vragen rond die nacht- en dagopvang. De eerste vraag was van waar u zelf een beetje de redenering maakt van kijk, eigenlijk, zo'n zuivere nachtopvang, eigenlijk zijn we ook in deze, in corona, vinden we dat er dag- en nachtopvang moet zijn. Eigenlijk sluiten wij daarbij aan. En we doen niet anders dan dat we in de eerste coronaperiode lockdown deden, is dat we één woning, allé, in één woning wat groepsopvang nu gedaan hebben. Dus in één woning werden er 3 burgers opgevangen. Dat was een woning, die nog niet helemaal klaar was. Dus daar hebben we tijdelijk een noodopvang gedaan. Maar wij blijven al onze noodwoningen zoveel mogelijk inzetten om wat voor een langere periode op te vangen. We hebben er drie burgers in opgevangen in die ene noodwoning. U had dan ook nog gevraagd waar die terechtgekomen waren. Enfin, dacht ik. Ik heb dat hier op papier. Ik wil u dat gerust bezorgen. Dan zei u ook, we hebben ondertussen ook al een aantal noodwoningen meer en u weet dat er gepland worden naast het Welzijnshuis. Dan vroeg u naar de daklozentelling, zoals in Leuven. We hebben eigenlijk gevraagd vanuit het Bovenlokaal Netwerk Dak- en Thuislozen hadden we al gevraagd of we in dat project konden instappen. En als dat niet zo was of er een afgeleid instrument kon zijn. Samen met KBS, Koning Boudevijnstichting, was men aan het kijken of men zo'n lighttelling kon doen. Een lightversie. Maar daar is nog geen uitsluitsel over. En we hebben dat probleem van die telling en hoe tellen hebben we ook al meerdere keren aangekaart bij verschillende instanties. Het kabinet van de Vlaamse minister heeft ons afdelingshoofd er al bij en ook bij ... (?). Dus in die zin. Maar zoals ge weet, is er in Leuven ook een project dat al voor een groot stuk werd gesubsidieerd. Dus er was eerst gevraagd van kunnen er andere steden met meedoen. En dan het derde verwijst u naar hostels, zoals in Leuven, maar eigenlijk doen we dat al. We werken samen met Den Arend in de Passtraat vroeger. Dat noemt nu anders. Maar hotel De Spiegel op de hoek van de Stationsstraat daar hebben we al veel mee samengewerkt. En sinds kort is hotel Flandres – dat nu dezelfde uitbater deelt – is er ook bijgekomen. Dus ik denk dat in juni op de commissie, dat we altijd ook toelichten hoeveel dagen dat er in hotels wordt opgevangen. Dus dat doen we ook.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. En dank u, schepen. Misschien toch nog eens even over die daklozentelling. U heeft er waarschijnlijk nog niet veel toezeggingen of informatie over, maar heeft u een idee als die zou kunnen doorgaan wanneer dat dat kan doorgaan? Of dat nog op korte termijn is of is dat eerder iets voor eind volgend jaar?

HEYRMAN: Ja, nee, die informatie is mij gewoon gegeven dat ze aan het kijken zijn of er nog andere gemeenten mee kunnen, maar dat dat er niet zo goed uitziet en dat men daar met de Koning Boudewijnstichting aan het kijken was om een soort van lightversie te voorzien. Maar ja, ik hoor van de diensten dat men dat signaal regelmatig al gegeven heeft. Dus ik heb daar eigenlijk nog geen uitsluitsel over.

VOORZITTER: Dank u wel. En dan zijn we nu gekomen aan een punt voor de geheime zitting. Dus dan moeten even enkele mensen de zaal verlaten. De pers heeft zichzelf uitgeschakeld.

---ooOoo---